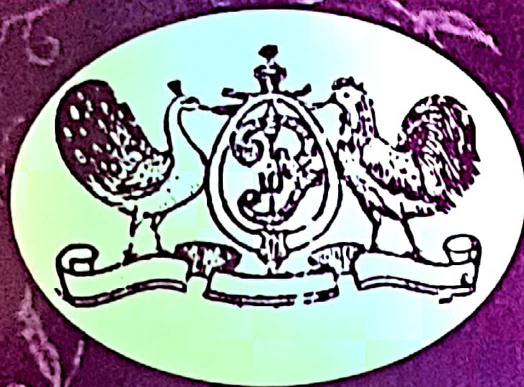
திருவேரகம் சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்

நூலாசிரியர்
கவியரசு. கு. நடேச கவுண்டர்

பதிப்பாசிரியர்
கோ.ந. முத்துக்குமாரசுவாமி
மேனாள் முதல்வர்,
தவத்திரு. சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர்.

சிரவைக் கௌமார சபை வெளியீடு

உ

திருவேரகம் சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்

நூலாசிரியர்

கவியரசு. கு. நடேச கவுண்டர்

பதிப்பாசிரியர்

கோ.ந. முத்துக்குமாரசுவாமி

மேனாள் முதல்வர்,

தவத்திரு. சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர்.

வெளியீடு

சிரவைக் கௌமார சபை

சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம்

சின்னவேடம்பட்டி, கோவை - 641 049

நூலாசிரியர் பற்றி...

இந்நூலாசிரியர் கோவை, கவியரசு கு. நடேச கவுண்டர் அவர்கள் திரு. குமாரசாமிக் கவுண்டர், திருமதி அங்கம்மாள் ஆகிய தம்பதியருக்கு மூத்தமகவாக 1901ஆம் ஆண்டு பங்குனி உத்திர நன்னாளில் பிறந்தார். பங்குனி உத்திரத்தில் பிறந்தமையால் நடேசன் எனப் பெயரிட்டுப் பெற்றோர் மகிழ்ந்தனர்.

இளவயதிலேயே தந்தையை இழந்த இவர் தம் தாய்மாமனின் தையல் நிலையத்தில் காஜாத் தொளை எடுக்கும் சிறுவனாக வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். முற்பிறவிப் புண்ணியம் இருந்தமையால் வேட்டைகாரன்புதூரில் சமாதி கொண்டிருக்கும் தவத்திரு அழுக்குச் சாமிகளின் திருக்கண்ணோக்கம் இவர்பால் விழுந்தது. அழுக்குச்சாமிகள் இவருக்குத் தமிழின்பம், சிவபத்தி, திருமுறைப்பயன் ஆகியவற்றை ஊட்டினார்.

பள்ளபாளையம் வையாபுரிப்பிள்ளை என்னும் சான்றோர், சிறுவன் நடேசனுக்கு இயல்பாகவே இருந்த தமிழறிவினை இலக்கணக்கல்வி அளித்து மேலும் வளர்த்தார். பேரூர் சாந்தலிங்கர் திருமடத்தில் தமிழறிஞர்கள் சமயச் சான்றோர்கள் குழுமும் சத்வித்யாசன்மார்க்க சங்கத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். கோவை நீதிமன்றத்தில் சிரஸ்தாராகப் பணியாற்றிய பிள்ளை மூலம் வழக்கறிஞர் சிலரிடம் எழுத்தராகப் பணிபுரியும் வாய்ப்பு நடேசனாருக்குக் கிட்டியது. நடேசனார் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் பாலபண்டித் தேர்விலும் பின்னர், சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பண்டிதர் தேர்விலும் முதல்வகுப்பில் தேறி நகராண்மை உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியரானார்.

சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கத்தின் வழியே சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயத்தின் குருமூர்த்தியும் கொங்குக் கச்சியப்பருமாகிய தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகளின் அன்புக்கு உரியரானார். சுவாமிகள் இவருக்கு வித்யாகுருவாக விளங்கினார். நடேசனார் சந்தத்தமிழ்க் கவியாக விளக்கம் பெற்றார். பின் நாளில், கோவைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் 'கவியரசு' எனும் பட்டம் அளிக்கப் பெற்றார்.

நகராண்மைப் பள்ளியின் ஆசிரியப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின் தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க்கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும் முதல்வராகவும் சிலகாலம் பணியாற்றினார். மதுரையாதீனம் தவத்திரு சோமசுந்தரப் பரமாச்சாரிய சுவாமிகள், தொண்டைமண்டலவாதீனம் சீலத்திரு ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் ஆகிய பெரியோருடன் நெருங்கிய நட்புக்குரியராக விளங்கினார்.

1972ஆம் ஆண்டு வைகாசி விசாகத்தன்று அம்பலவாணர் திருவடி அடையப்பெற்றார்.

ஆசியுரை

தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள்
சிரவையாதீன கர்த்தர்

கவியரசு திருமிகு. கு. நடேச கவுண்டர் ஐயா அவர்கள் தன் சொந்த முயற்சியிலேயே தமிழ் கற்று நல்ல போதாசிரியராக, கவிஞராக, ஆய்வாளராக உயர்ந்து தமிழ்ப்பணி புரிந்த தகைசான்ற சான்றோர் ஆவார். அவர் இறையன்பில் இணையற்றவராகத் தவறாத சிவபூசைச் செல்வராக விளங்கினார். சற்றும் வாய்ப்பற்ற நிலையில் மிகக் கஷ்டப்பட்டு வடமொழியைப் பயின்று அம்மொழியிலும் புலமை பெற்றார். தம்மைப் பொறுத்தவரையில் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையில் அசைக்கமுடியாமல் ஆழங்கால் பட்டிருந்தும், சிவபெருமானின் அடியவர்களாக விளங்கிய அத்துவிதம் முதலிய பிறசமய ஆசிரியர்களின் வடமொழி நூல்களையும் மிகுந்த ஈடுபாட்டோடு மூலத்திற்கு இணையாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். கவியரசு அவர்களின் நியாயக் களஞ்சியமும், அப்பர் தேவாரத் திறனாய்வும் தமிழ்ச்சைவ இலக்கிய ஆய்விற்கு மிகச் சிறந்த கருவி நூல்களாகும்.

திரு. நடேசகவுண்டர் ஐயா அவர்கள் நம் ஆதீனத்தின் இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானங்களிடம் தமிழ்நூல்கள் பலவற்றைப் பாடங்கேட்டார். ஆசிரியரின் படைப்புக்கு மாணவர் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்தல் என்னும் மரபு பற்றிச் சுவாமிகளின் பல நூல்களுக்குக் கவியரசு சாற்றுக்கவி அளித்துள்ளார். அவ்வாறே திரு. கவுண்டர் ஐயா அவர்களின் படைப்புகளுக்கும் சுவாமிகள் சாற்றுக்கவிகள் அருளியுள்ளார். தம்பால் தமிழ்கற்க வந்த சிலரைச் சுவாமிகள் கவியரசு அவர்களிடம் ஆற்றுப்படுத்தினார் என்பதிலிருந்தே அவரைச் சுவாமிகள் எந்த அளவு மதித்திருந்தார் என்பதை அறியலாம்.

கவியரசு அவர்களின் படைப்புகளைத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைகள், மொழி பெயர்ப்புகள், இசைப் பாடல்கள், ஆய்வு நூல்கள் உரைகள் என வகைப்படுத்தலாம். சிற்றிலக்கியங்களுள் எட்டுப்

பிள்ளைத் தமிழ்கள், ஒரு கலம்பகம், இரு தூதுகள், ஒரு தாலாட்டு, ஒரு திருப்பள்ளியெழுச்சி, சில பதிகங்கள் முதலியன அடங்கும்.

நான்காம் படைவீடாகிய சுவாமிமலை என வழங்கப்படும் திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சுவாமிநாதப் பெருமானைச் சீராட்டுவது இந்தத் திருவேரகப்பிள்ளைத்தமிழ். கவியரசு ஐயா அவர்களின் இந்தப் பிள்ளைத்தமிழ் சென்னை குகஸ்ரீ ரசபதி அவர்களின் விரிவுரையோடு 1958ஆம் ஆண்டு மேற்படி திருக்கோயிலால் வெளியிடப்பட்டது. ஐம்பதாண்டுகளுக்குமேல் ஆகிவிட்டதால் இப்பொழுது அது எங்குமே கிடைப்பதில்லை. இப்பொழுது கவியரசு அவர்களின் மைந்தர் முனைவர். கோ.ந.முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் நல்ல குறிப்புரையுடன் மூலத்தைப் பதிப்பித்துள்ளார்கள். முருக தத்துவத்தை முழுமையாக விளக்குவது குருத்துவம். அதனை உணர்த்தும் திருத்தலம் சுவாமிமலை.

இந்தப் பதிப்பு முருகனடியார்களுக்கு மட்டுமன்றித் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அனைவருக்குமே இன்பம் பயக்கும் என்பது திண்ணம்.

கவியரசு அவர்களின் எட்டுப் பிள்ளைத் தமிழ் நூல்கள் இப்போது பதிப்பாகின்றன. இந்நூல்கள் திருமிகு. நடேசக்கவுண்டர் ஐயா அவர்களின் அருந்தவப் புதல்வி திருமதி. ந. அங்கயற்கண்ணி அவர்களின் புண்ணியப் பொருளுதவியுடன் வெளியிடப்படுகின்றன. இப்பிள்ளைத் தமிழின் பதிப்பாசிரியரும், பொருளுதவி செய்த அம்மையாரும், இதற்குப் பல்வேறு வகைகளில் துணை நின்றவர்கள் அனைவரும் இகபர சவுபாக்கியம் பெற்று நீடினிது வாழ எம் குருநாதரை நினைந்து வாழ்த்துகின்றோம். போற்றுதலுக்குரிய சிரவையாதீனம் தவத்திரு கஜபூசைச் சுந்தர சுவாமிகள் அவர்களின் செயற்கரிய செயலாகிய கஜபூசையின் வெள்ளிவிழா நினைவு மலர்களாக இவை மலர்வது மிகப் பொருத்தமானது. தமிழ்மொழியின் ஆடி அசலங்களை நன்கு அறிந்துகொள்ள இத்தகைய நூல்களை அனைவரும் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என விழைகிறோம்.

அணிந்துரை

முனைவர். ந. இரா. சென்னியப்பனார்,
தலைவர், மணிவாசகர் அருட்பணி மன்றம்,
பேரூர், கோவை - 10.

புவியரசு பங்கயத்தான் புரந்தரன் போற்றுகின்ற
புவிபாகம் உமைபாகன் புகழ்பாடும் திருமுறையின்
செவிபரசும் இசையுணர்ந்தோன் செழுந்தமிழின் திறமுணர்ந்தோன்
கவியரசு நடேசனார் கழலடியைக் கருத்திருத்துவாம் 1

மங்கையர்க் கரசிமேல் மாண்பான பிள்ளைத்தமிழ்
கங்கையற் குபதேசி கனிமுருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
தங்கையன் எட்டிக்குடி தகவான பிள்ளைத்தமிழ்
அங்கையன் பழனியாண்டி அணிமயில் விடுதூது 2

திருநிலை நாயகி திறம்பேசும் பிள்ளைத்தமிழ்
பெருநிலை கந்தசாமி பேர்போற்றும் பிள்ளைத்தமிழ்
ஒருநிலை திருமுடியார் உயர்நெஞ்சு விடுதூது
தருநிலை பேரூரின் தரமான கலம்பகம் 3

பகுதியாய்த் துணைமாலை பாங்கான பிள்ளைத்தமிழ்
தகுதியாய்ப் படைத்தளித்த தண்டமிழின் கவியரசு
தொகுதியாய் வெளிக்கொணரும் தோன்றல் குமரகுருபரர்
மிகுதியாய் இவர்பாதம் மேல்வைத்து வணங்குதுமே 4

சிரவைநகர்க் கந்தசாமி சீரடியைத் துதித்திடுவோன்
அரவையணி பெம்மானின் அடிவணங்கும் பெருந்தவத்தோன்
இரவைநிகர் மலமோட்டும் இனியதமிழ்க் கவியரசு
கரவைமனம் இல்லாத கற்றறிந்த பெரும்புலவன் 5

கோவைநகர்க் கவியரசு கொண்டகொள்கை மாறாதான்
ஆவைநிகர் அழுக்குசாமி அருந்தவத்துச் சாதுசாமி
காவைநிகர் இராமானந் தர்கழலடி கருத்துறுவோன்
ஏவைநிகர் விழியுடைய எம்மன்னை அருள்பெற்றோன் 6

பொன்னிறம் தரும்சைவ வெண்ணீறு மங்காது
பூசுககண் மணிகள் அணிக
புலைகொலை மயக்கம் நீர்ஒழிக மன்னுயிரையுன்
போலன்பு கொடுபோற்றுக
மன்னுசிவ பத்தரைப் பாகவதர் தம்மையரன்
மாலென மதிக்கநீர்தூய்
மலரிட்டு வழிபாடு செய்தபின்னே யுணவு
வாயிடுக, தெய்வநாமம்
உன்னிடுக, எப்போதும் உருவவழி பாடுசெயல்
ஒழியற்க தீயர்கும்பல்
உறலொழிக! இறைவனருள் உனைதேடி வரும்...
(தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்)

என்று குருநாதர் கந்தசாமி சுவாமிகள் கூறியதாகக்கவியரசு பாடியுள்ளார்.

1. சைவ வெண்ணீறு மங்காமல் பூசுதல், 2. உருத்திராக்கமணி அணிதல், 3. புலை, கொலை, மது முதலியவற்றை நீக்குதல், 4.மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போல் போற்றல், 5. சிவனடியார்களைச் சிவனாகவே மதித்தும் திருமாலடியார்களைத் திருமாலெனவே மதித்தும் வரவேற்று மலரிட்டு வழிபாடு செய்தபின் உணவு உண்ணுதல். 6. தெய் நாமமாகிய மந்திரத்தை மறவாது கணித்தல். 7. சிவபூசை செய்தல், 8. சிற்றினம் சேராதிருத்தல் ஆகியவற்றை மேற்கொண்டால் திருவருள் தேடி வரும் என்று சுவாமிகள் உபதேசித்ததாகக் கூறியுள்ளார். கவியரசு வாழ்க்கையில் இவற்றை முற்றிலுமாகப் பின்பற்றி வாழ்ந்தவராவர்.

கவியரசு தாம் பாடிய நூல்களில் தவத்திரு சாதுசாமி, தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமி ஆகியோரை உரியவிடங்களில் புகழ்ந்து பாராட்டியுள்ளார். பழனியாண்டவர் மயில் விடுதூதில் விநாயகர் காப்பை அடுத்து "தஞ்சமென அஞ்சலெனும் சாதுகுருநாதன்" என்று சற்குருநாதர் வணக்கத்தில் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். "எமது தாழ்குடியைக் கொத்தடிமை கொண்ட குருசாது" என் நூலினுள்ளும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தவத்திரு சாதுசாமிகள் மீது நவமணி மாலை என்று ஒரு தனிப்பனுவலையும் பாடியுள்ளார். மயில்விடுதூதில் வித்யா குரு துதியில் கந்தச்சுவாமி

கருணாகரச்சாமி, கந்தச் சுவாமி தமப்பச்சாமி என்று கருத்துரைத்தார். தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமி பிள்ளைத்தமிழில், அம்மைக் கவிஞன் எங்கள் குரு அருளார் கவி சற்குணமேரு ஆன கந்தசாமி என்றும் "எழுபிறப்பும் வழியடியேம், இயற்றும் தவத்தால் இங்கெய்தி, இணையிலாடல் புரிந்தருளும் எந்தாய்" என்றும் "குருவே கந்தசாமிக்குணக் குன்றே" என்றும் "சிரவைக் கந்த தேசிகனே" என்றும் "அனுபூதியருள் குருகந்தசாமி" என்றும் பலவாறாகப் பாடியுள்ளார். "செய சுந்தரச்சாமி நினது வழிவாழவே" என்று வாழ்த்தியும் உள்ளார்.

கவியரசு அவர்கள் பாராட்டிப் புகழ்ந்த மற்றொரு துறவியார் தவத்திரு திருமுடி சுவாமிகள் ஆவார். அவர்மீது நெஞ்சு விடுதூது என்ற எளிய பனுவலைப் பாடியுள்ளார். கவியரசு அவர்கள் பாடிய முதல் இலக்கியம் இதுவே.

"பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தலெனும் பெட்பே
உறவிக் குவலயத்தே உண்மைத் - துறவித்தோல்
தோணியாம் சற்குரவன் தோன்றுவது எக்காலம் அவற்
காணிய எந்நாள்"

என்று ஏங்கிய கவியரசுக்கு

"அரிய புலன் ஐந்தும் அவித்தார் குணமாம்
பெரிய மலைமேல் நின்று பெற்றியார் - பெரிய
சடைமுடி சூடிய தவராசர் ஆவார்"

ஆகிய ஞானியைக் கண்டார்.

"திருவடி எம்சென்னிமிசைச் சூட்டியருளும்
திருமுடி என்றேத்திச் சிரமேல் - கரமலர்கள் சூடினார்"

"மாற்ற இயலா மனத்திருளை மாற்றியொளி
ஏற்றும் பதத்தாமரை இணையும் - நோற்ற
தவப்பயனால் கண்டேன்"

என்று திருமுடி சுவாமிகளில் பெருமையினைத் தம் முடிமேல் வைத்துப் பாராட்டியுள்ளார்.

1. தவத்திரு திருமுடி சுவாமிகள், 2. தவத்திரு கந்தசாமி

சுவாமிகள், 3. தவத்திரு சாது சுவாமிகள் ஆகிய முப்பெருந்துறவியர்களை மட்டும் பாடியவர் கவியரசு ஆவார்.

"மானிடரைப் பாடாத வண்ணம் பணியடியனேன் இடரைப்
பாட்டை யொழித்து ஏல்"

என்று பேரூர்க் கலம்பகத்தில் பாடியுள்ளார்.

"நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன்" என்றும் "என் நாவில் இன் கவியான் ஒருவர்க்கும் கொடுக்கிலேன்" என்றும் "மானிடரைப் பாடாமல் மாதவனை ஏத்துமின்" என்றும் ஆழ்வார்கள் கூறியதைப் போல் மானிடம் பாடாத மாக்கவிஞர் கவியரசு.

"வம்பறா வரிவண்டு மணம் நாறமலரும்
மதுமலர் நல் கொன்றையான் அடியலால் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன்" போலவும்

"பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்" என்ற நம்பியாரூரைப் போலவும்

"தோகைமேல் உலவும் கந்தன், சுடர்க் கரத்திருக்கும் வெற்றி
வாகையே தமக்கு வேலை வணங்குவதெமக்கு வேலை"

என்ற சைவ எல்லப்ப நாவலர் போலவும் வாழ்ந்த பெருங்கவிஞர் கவியரசு.

இலக்கு உடையது இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியம் பலவகைப்படும். தொல்காப்பியத்தில் அங்கதச் செய்யுள், ஆற்றுப்படை, ஊரொடு தோற்றம் (உலா), கண்படைநிலை, களவழி, குரவைப்பாட்டு, குழவி மருங்கின்கிழவதாகும், (பிள்ளைத்தமிழ்), கைக்கிளை, கையறுநிலை, கொடிநிலை, துயிலெடை நிலை (பள்ளியெழுச்சி, பரிபாடல் பிசி, புறநிலை வாழ்த்து பெருமங்கலம், முதுமொழி, விளக்குநிலை, வெறியாட்டு முதலிய இலக்கிய வகைகள் காணப்பெறுகின்றன. அவற்றுள் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்று.

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் புறத்திணை இயலில் வரும் பாடாண்திணை பாடப்பெறும் தலைமகன் பெருமை கூறுவதாகும். "குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்" என்ற நூற்பாவிற்கு, தந்தையரிடத்தன்றி ஒருதிங்களில் குழவியைப்

பற்றிக் கடவுள் காக்க என்று கூறுதலானும், பாராட்டுமிடத்துச் செங்கீரையும், தாலும், சப்பாணியும், முத்தமும், வரவுரைத்தலும், அம்புலியும், சிற்றிலும், சிறுதேரும் சிறுபறையும் எனப் பெயரிட்டு வழங்குதலானும்" என்று நச்சினார்க்கினியர் விளக்கம் தந்துள்ளார். பிள்ளைத்தமிழுக்கு அக்காலத்து இக்கருத்தே அடிப்படை ஆதாரமாகும்.

ஆழ்வார்களில் பெரியாழ்வார் கண்ணன்மேல் பாடிய பிள்ளைத் தமிழுக்குரிய பருவ அமைப்பின் பாடல்களே பிள்ளைத்தமிழின் தோற்றமாகும். சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணத்தில் திருஞானசம்பந்தரைப் பற்றிப் பாடும்போது காப்பு, தாலாட்டு, செங்கீரை, சப்பாணி, வருகை, சிறுதேர், சிற்றில் முதலிய பருவங்கள் அமையப் பாடியுள்ளார். சேக்கிழார் பெருமான் காலத்தவரான கவிச்சக்கரவர்த்தி ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழே முதல் பிள்ளைத்தமிழாகும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ் எனப் பிள்ளைத்தமிழ் இருவகைப்படும். ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் 1.காப்பு, 2. செங்கரை, 3. தால், 4. சப்பாணி, 5. முத்தம், 6. வருகை, 7. அம்புலி, 8. சிறுபைற, 9. சிற்றில், 10. சிறுதேர் என்றப் பத்துப் பருவங்களை உடையது. பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் சிறுபறை சிற்றில், சிறுதேர் ஆகிய பருவங்களுக்குப் பதிலாக அம்மானை ஊசல், நீராட்டு ஆகிய பருவங்களைக் கொண்டிருக்கும். முதல் ஏழு பருவங்களும் இருபாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கும் பொதுவாக அமைந்திருக்கும். பத்துப் பருவங்களும் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தங்களால் பருவத்துக்குப் பத்துப் பத்துப் பாடலாக அமைந்திருக்கும். பிற்காலத்தில் தோன்றிய பாட்டியல் இலக்கண நூல்கள் பிள்ளைத்தமிழுக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளன.

சிற்றிலக்கியங்கள் பாடும் புலவர்களை "வித்தாரகவி" என்று கூறுவது மரபு. காப்பியம்படைப்பதைக்காட்டிலும்சிற்றிலக்கியம் படைப்பது கடினமாகும். காப்பியத்தில் நிகழ்வுகளைக் கூட்டிக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். கதைமாந்தர்களுக்கேற்பப் பாடல்களை அமைத்துக்கொள்ளலாம். சிற்றிலக்கியங்களில்அவ்வாறு செய்ய இயலாது. அதுவும் பிள்ளைத்தமிழில் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கியே பாட வேண்டும். அம்புலிப் பருவத்தில் சாமம், பேதம், தானம், தண்டம் ஆகிய நான்கு உபாயங்கள் வருமாறு

பாடுதல் வேண்டும். ஆதலால் "பிள்ளைத்தமிழுக்கு அம்புலி புலி" என்ற மரபு ஏற்பட்டது.

கவியரசு கு. நடேசகவுண்டர் அவர்கள் பிள்ளைத்தமிழ்களுள் 1. சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ், 2. எட்டிக்குடி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், 3. தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியவை ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழாகும். 1. மங்கையர்க்கரசியார் பிள்ளைத்தமிழ், 2. துணைமாலையம்மை பிள்ளைத்தமிழ், 3. திருநிலைநாயகி பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியவை பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழாகும்.

"சொன்னயமும் பொருள்நயமும் அணிநலமும்
கற்பனையாச் சொல்லா நின்ற
நன்னயமும் தொடைநயமும் வனப்புநய
மும்பிறிது நாட்டா நிற்கும்
எந்நயமும் சிற்சிலவே பிறர்க்கமையும்
நிற்கமைந்த எல்லாம் எண்ணில்
பன்னயமும் உணர்பொன்னுச் சாமிமகி
பா! நினது பாட்டு ஏற்றாமே"

என்று மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் பொன்னுச்சாமித் தேவரைப் பாராட்டியுள்ளார்.

1. சொல்நயம், 2. பொருள்நயம், 3. கற்பனை நயம், 4. தொடைநயம், 5. வனப்பு நயம் ஆகியவை புலவர்களுக்குச் சிற்சிலவே அமையும் என்று கூறியுள்ளார். கவியரசு அவர்கள் பாடல்களில் எல்லா நயங்களும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்க் காப்பு முதற்பாடலிலேயே பூமேவு, பாமேவு, தேமேவு, தாமேவு என்று எதுகைத்தொடை அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். "ஞானப்பாமேவு திருமுறைகளெனும் அமுத ஒண்டமிழ்ப் பண்ணவர்கள் என்று திருமுறை ஆசிரியர்களைப் பாராட்டியுள்ளார்.

"சாரலிற்போய்ச்சிறு, குறவர்மகட்குச் சலாமிடற்கு ஏக்கறுகுமரனை"

என்று மீனாட்சியம்மன்பிள்ளைத்தமிழிலும்

கூனேறு மதிநுதற் தெய்வக்குறப்பெண்
குறிப்பறிந்து அருகணைந்துன்

குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கண் பணிக்கெனக்
குறையிரந்தவள் தொண்டைவாய்த்
தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன்

என்று முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழிலும் குமரகுருபர சுவாமிகள் பாடியதை மனதில் வாங்கிக் கொண்ட கவியரசு அவர்கள்

"ஏர்மருவு பைந்தினைக் காவல்புரி மான்மகளின்
இலவுவாய் மொழிய முதினுக்கு
ஏக்கற்று நிற்கின்ற இயல்பின்"

என்று காப்பும் பருவத்தில் பாடியுள்ளார். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழை

"சீர்மருவும் அருணகிரிவாய்மலர்ந் தருள்புதிய
தெய்வத்தமிழ்ச் சந்தமார்
செம்பாவை மிகவிழைந்து உளம்உருகு குருமலை செவ்வேள்"

என்று பாராட்டியுள்ளார்.

பாவை என்ற சொல்லைச் செம்பாவை (செம்மையான பாடல்) திருப்பாவை (திருமகள்) ஆண்டாற்பாடிய திருப்பாவை என்ற மூன்று பொருளில் பாடியுள்ளார்.

"பட்டர் பிரான் கோதை" என்ற தொடர்க்குப் பட்டர்பிரான் தவப்பயனாய் உதித்த கோதை என்று பொருள் விளக்கம் செய்து பாடியுள்ளார்.

"வாக்கு முதல்வி மகிழ்நன் அருமறையின்
கொழுந்தின் பொருளறியா
மையினாற் குட்டி யருஞ்சிறையில் வைத்த
மலர்க்கை முருகோன்"

என்று பாடியது படைப்போன், அகந்தையுரைப்ப மறையாதி எழுத்தென்று

"உகந்த பிரணவத்தில் உண்மை - புகன்றிலையால்
சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ஙன் என்றுமுனம்
குட்டிச் சிறையிருந்தும் கோமானே"

என்ற கந்தர் கலிவெண்பாப் பகுதியை நினைவூட்டுகின்றது.

பிரமனைக் குட்டிச் சிறையிட்ட செய்தியைத் தாலப்பருவத்திலும்,

"பெரியபொருள் இஃது என்று உணரான் பிள்ளை எனவே எள்ளிய அப்
பிரமன்திக்குவாய் குருதிபெருகக் கக்குவாயாக்கி
அரிய சிறையில் வைத்து"

என்று நகைச்சுவை தோன்றப் பாடியுள்ளார்.

நக்கீரர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறப்பெறும் ஆறு படைவீடுகளில் திருவேரகம் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. நச்சினார்க்கினியர் மலை நாட்டு உள்ளதோர்பதி என்று குறித்தார். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் சோழநாட்டுச் சுவாமிமலையே திருவேரகம் என்று பாடினார். ஆதலால் சுவாமி மலையே திருவேரகம் என்று அனைவரும் பாடினர்.

"இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
அறுநான்கு இரட்டி இளமை நல்யாண்டு
ஆறினிற் கழிப்பிய அறன் நவில்கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல....
விரையுறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுவந்து
ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்"

என்பன திருமுருகாற்றுப்படையின் தொடர்கள்.

"இருமூன்று எய்திய இயல்பு பிறழாது முத்தீ
எனும் செல்வம் ஓம்பும் இயல்பார்
இருவரைச் சுட்டுபல் வேறுகுடியார் அகவை
இருபத்து நான்கு இரட்டி
அருநான்கு மறைநெறி பயின்ற பேரந்தணர்கள்
அரிய நறுமலர்கள்தூவி
அன்போடு தொழ உகந்து ஏரகத்தமர்கின்ற ஆறுமுகன்"

என்று கவியரசு திருமுருகாற்றுப்படைத்தொடர்களைப் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார்.

"அடியேனுக்கும் ஐயன் எம் குருசாது
ஓதுதிருவாறெழுத்தே"

என்று குருநாதர் சாதுசுவாமிகள் ஆறெழுத்து மந்திரம் உபதேசத்ததைக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ், எட்டிக்குடி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், மங்கையர்க்கரசியார் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய மூன்றிலும் காப்புப் பருவத்தில் தமிழ்த்தெய்வத்தைப் பாடியுள்ளார். பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை தான் முதன் முதலில் மனோன்மணியத்தில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடினார். பிள்ளைத்தமிழில் யாரும் தமிழ்த்தாயைப் பாடவில்லை. கவியரசு அவர்கள் பிள்ளைத்தமிழ்த் தலைமக்களைத் தமிழ்த் தெய்வம் காக்குமாறு பாடியுள்ளார்.

1. உலகில் உயிர்கள் தோன்றிய போது உடன் தோன்றிய மொழி.

2. என்றைக்கும் விளங்கித்தோன்றும் மொழி என்று முள தென்றமிழ் - கம்பர்.

3. ஒழுங்கான இலக்கண மரபை உடையமொழி.

4. ஓதுதற்கு எளிதான மொழி.

5. நாகரிக மக்கள் பயிலும் உயர்வான மொழி.

6. உலகமக்களுக்குப் பொதுமறையாகிய திருக்குறளைத் தந்த மொழி.

7. சிவபெருமான், திருமால், சத்தி, கணபதி, முருகன் ஆகியோர்விரும்பும்மொழி.

8. முதலைவாய் மதலைமீட்ட மொழி.

9. கொடிய விடத்தையும் அமுதாக்கும் மொழி - என்று சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழில் தமிழின் பெருமைகளைப் பாராட்டியுள்ளார்.

1. திரிபுரம் எரித்த விரிசடை இறைவர் சங்கப்புலவரோடு இருந்து ஆய்ந்த பெருமையுடையது.

2. அவ்விறைவன் செய்த இறையனார் களவியல் என்ற அகப்பொருள் இலக்கணத்தையுடையது.

3. அரிய பொருள்கள் எல்லாம் அடங்கிய திருக்குறளாகிய வேதத்தையுடையது.

4. மணிவாசகரின் திருவாசகத்தை உடையது.

5. வேதாகமங்களின் பொருளை எளிதில் உணர்த்தும் சைவ சித்தாந்த நூல்களை உடையது.

6. உயர்ந்த தேவர்கள் விரும்பும் பாடல்களைப் பாடும் புலவர்களுக்கு அமுதமாய்ப் பயன் தருவது.

7. பேருலகில் என்றைக்கும் அழியாதது - என்று எட்டிக்குடி முருகன் பிள்ளைத் தமிழில் கவியரசு அவர்கள் தமிழின் பெருமைகளைப் பாராட்டியுள்ளார்.

திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக்கடவுள் என்று இறையனார் களவியலிலும்

"கண்ணுதற் பெருங்கடவுளும் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த இப்பசுந்தமிழ்"

என்று பாடியுள்ளார்.

1. அருமறைகளால் உணர்வரிய திருவடிகள் திருவாரூர் வீதியில் சுந்தரர் செந்தமிழுக்காகப் பரவையார் ஊசல் தீர்க்கப் பலகால் நடந்தன.

2. திருமகளுடன் திருமால் படுக்கையைச் சுருட்டிக்கொண்டு அடியரான கணிகண்ணன் பின் சென்றார்.

3. எம்மொழிக்கும் இல்லாத பெருமைபெறு செந்தமிழ் - என்று மங்கையர்க்கரசியார் பிள்ளைத்தமிழில் தமிழின் பெருமைகளைப் பாராட்டியுள்ளார்.

"ஐவகை எனும் பூதம் ஆதியை வருத்து, அதனுள்
அசரசர பேதமான
யாவையும் வகுத்து நல்லறிவையும் வகுத்துமறை
ஆதிநூலையும் வகுத்துச்
சைவமுதலாம் அளவில் சமயமும் வகுத்து..."

என்று தாயுமான சுவாமிகள் பாடியதை,

"ஐவகை எனும் பூதம் ஆதியை வகுத்து அதனுள்
அசரசர பேதமான

யாவையும் வகுத்து மறையாதியும் வருத்தனை எம்
ஐயமற்று அவை ஓதவோ"

என்று செங்கீரைப் பருவத்தில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

கவியரசு அவர்கள் திருவாசகத்தில் மிக ஈடுபாடு உடையவர்கள். தாம் பாடிய நூல்களில் மணிவாசகரையும் அவர்தம் திருவாசகத்தையும் மனமுருகப் பாராட்டியுள்ளார்.

"நானார்என் உள்ளமார் ஞானங்கள்ஆர் என்னை யார் அறிவார்
வானோர் பிரான் என்னை ஆண்டிலேன்"

என்பது மணிவாசகர் வாக்கு.

"நானார் என் உள்ளமிதுதானார் முளைத்த சில
ஞானங்களார் என்னையும்
நான் என்று உணர்த்தியவர் யார் உம்பர் தம்பிரான்
ஞாலத்தின் மேலருளினால்
தானாக வந்து தயை செய்திலான் எனில் என்று
தம்மையுணர் பெரியர்"

என்று மணிவாசகரைத் 'தம்மையுணர்' பெரியர் என்று பாராட்டியுள்ளார்.

"அவஞான நெறிகள் நவநவமாக அறைகின்ற
அறிஞர்மலி கலியுலகிலே"

பயனில்லாத வீணான அறிவு வழிகளையே புதிதுபுதிதாகக் கற்பித்துக் கூறும் அறிஞர்மிக்க கலியுலகம் தற்கால உலகைச் சுட்டியுள்ளார். அவர்கள் கூறுகின்ற தவறான வழிக்கு எம்முடைய உள்ளம் செல்லுமா? பசித்தாலும் சிங்கம் புல்தின்னுமா? என்று உறுதிப்பாட்டைப்பாடியுள்ளார்.

"அவர்கள் மொழி தவறுநெறி எமதுளத்தேறுமா
அரியேறு புல்தின்னுமோ"

தன்மேல் நலியும் பசிபெரிதாயினும்
புன்மேயதாகும் புலி (70)

என்ற பழமொழிப் பாடலை விளக்கம் செய்துள்ளார்.

தவநெறியை மேற்கொள்ளாவிட்டாலும் சிறப்பில்லாத சால்பில்லாத வழி செல்வோர்க்காக உழைக்க மாட்டோம். சரியை, கிரியை முதலிய நெறிகளை இகழ மாட்டோம். உன் அடியார் சார்பை எக்காலத்திலும் இகழ மாட்டோம்.

"தவஞான நெறி பயில கிற்றிலேம் ஆயினும்
சால்பிலா நெறியுழையேம்
சரியை கிரியாதி இகழேம் உன் அடியார் அடியர்
சார்பை ஒருகாலும் இகழேம்"

என்று தம் கொள்கைகளைப் பாடிய கவியரசு அவர்கள்.

"உயர்ஆகமத்தின் முடிவாக மெய்கண்டமுனி
உலகுய்ய வாய்மலர்ந்த
சிவஞான போதமுறை அநுபூதி கைவரவொர்
செங்கீரை ஆடியருளே"

என்று முருகப்பெருமானிடம் சிவஞானபோத அநுபூதி வேண்டும் முறை உளத்தைக் கனிவிக்கும் உயர்ஞானச் செய்தியாகும்.

சப்பாணிப் பருவம் "பன்மார்க்க நூலெல்லாம்" எனத் தொடங்கும் பாடலிலும் பயனற்றவைகளை நீக்கி, முப்பொருளை ஆராய்ந்து, தீய நெறி நீங்கி அறவழி நின்று புண்ணிய வழியில் அழிவில்லாத செல்வத்தை ஈட்டி, தூயதொண்டு நிலை கைவந்து இரண்டன்ற சுத்த அத்துவிதநிலையைக் கொண்ட சன்மார்க்க வழியைமேற்கொண்ட தொண்டர்க்குக் குலதெய்வமே (38) என்றுதம் கொள்கைப் பிடிப்பை ஆழமாகக் காட்டியுள்ளார்.

"பதியும் பசுபாசமும் உணர்ந்தோர் பகரும் ஞானக் கலைமுழங்கப்
பழுதிலடியார் சிவபூசை பயிலும் மணிநாமுழங்க என்றும்
புதிய தமிழின் துறைமுழங்கப் புலவர்புகழ் எங்கணும் முழங்க...
முழக்கியருள்க சிறுபறையே"

என்பன சைவசித்தாந்தத்தின் பாலும் சிவபூசையின் பாலும் தமிழின்பாலும் கவியரசு அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆராக்காதலுக் காதாரமாகும்.

தமிழின் இனிமை சபைகளெல்லாம்
சாந்தநிலைமை சிந்தையெல்லாம் (94)

என்ற தொடர்கள் எத்தகைய ஆழமான பொருளுடையன.

"காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார்தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே"

என்ற திருஞானசம்பந்தர் பாடலுக்குப் பொருள் கூறுமுறையில் எட்டிக்குடிமுருகன்பிள்ளைத்தமிழ்க்காப்புப் பருவத்தில்

"வேத நான்கின் மெய்ப்பொருளாய்
வீட்டின் நெறியை விளக்குவதாய்
விளம்பு மறைகட்கு அரசாகி
விண்ணும் மண்ணும் எண்ணுவதாய்க்
காத லாகி யோதுபவர்
கடல்நேர் பிறவிகடத்துவதாய்க்
கடையேன் உளத்தும் பயில்கின்ற
கடவுள் எழுத்து ஐந்து" 6

என்று பாடியுள்ளார்.

"திருத்தப் புவனங்கள் ஈன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டில் ஏறி அறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழும்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென்று ஓதும் குவலயமே" 5

என்பது அருணகிரியாரின் கந்தரலங்காரப் பாடல்.

"திருந்தப் புவனங்கள் ஈன்றவள்தன்
திருமா முலையுண்டு அகங் குளிர்ந்து
திரைவாரி திசேர் சரவணத்தில்
செவ்விப் பூந்தொட்டிலில் அமர்ந்து
மருந்திலினிய அறுவர்முலை
மாந்த விரும்பி வாரியழ
வானோர் பகையாம் சூரரழ
மாயம் பெருத்த குன்றமழ
விரும்பிப் படைத்த மாயையழ
விம்மிவிம்மியழுங் குழந்தாய்"

என்று தாலப் பருவத்தில் அலங்காரப் பாடலை அலங்காரம் செய்துள்ளார்.

பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லால் பொருட்கு இடனாக உணர்வினின்
வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள் (268)

என்று பவணந்தி முனிவர் செய்யுளுக்குச் செம்மையான இலக்கணத்தை இயற்றியுள்ளார். இன்று பாடல் இயற்றுவோர் பாடல்களில் இத்தகைய இயல்புகளைக் காண்பது அரிது.

"செஞ்சொல் ஒன்றும் இல்லாமல்
சீரும் கட்டும் சேராமல்
சிறந்த பொருளும் பயவாமல்
செவ்வே சந்தி பொருந்தாமல்
நெஞ்சம் கவரும் அணியின்றி
நிறைந்த புலமை இல்லோர்கள்
நேர்ந்த வாறு கீறும்பா நிகர யாம்செய் சிற்றில்லம்"

என்று சிற்றில் பருவத்தில் செம்மையான சொற்களில்லாமல் சீரும் தளையும் சேராமல், சிறந்த பொருளும் இல்லாமல், இலக்கணச் சந்திகள் பொருந்தாமல் உள்ளம் கவரும் செய்யுட்குரிய அணிகள் இல்லாமல் புலமையில்லாதவர்கள் பாடும் பாடல்கள் போன்ற எம் சிற்றில் என்று சிறுமியர்கள் கூறுவதாக அமைந்துள்ள கற்பனைத்திறம் சுவைத்து மகிழத்தக்கது.

தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழில் குருபக்தி மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது, காப்புப் பருவத்தில்

"மும்மைப் புனல்சேர் கடல்பருகி
மூன்று தமிழின் மழைபொழிந்து
முகில்தோய் விந்த மலையினொடு
மோவா வினையின் மலையடக்கிச்
செம்மை நெறிக்குத் துணையாகித்
தீயநெறியைத் தூர்த்தொழித்துத்
திகழும் குறுமா முனியே! சீர்
சேர்இ ராமா நந்தா"

என்ற பாடலில் அகத்திய பெருமைகளைக் கூறி அகத்தியரே இராமானந்த குருவாக வந்து விளங்குவதாகப் பாடியுள்ளார்.

ஊழியூழி உயர் கயிலை ஓங்கல் (தாலப்பருவம் 4) என்ற பாடலில் ஊழிதோறூழி முற்றும் உயர் பொன் நொடித்தான்மலை என்ற தொடருக்குப் பொருள் கண்டுள்ளார்.

"ஞான அருணகிரி நாதன்
நவின்ற சந்தத்திருப்புகழ்ப்பாச்
செவியா ரமுதத் தினுக் கேற்பச்
சீராயத் தாளமிடவென....
குருவே! கந்தசாமி! குணக்
குன்றே கொட்டுக! சப்பாணி" 3

என்று அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் புகழ்ந்து அப்பாடலின் சந்தத்திற்கேற்பத் தாளம் போடுதல் போலச் சப்பாணி கொட்டுக என்று பாடியுள்ளார்.

"காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற
கண்ணில்லாக் குழவியைப் போல்
கட்டுண்டு இருந்த எமை வெளியில்விட்டு..."

என்றதாயுமானசுவாமிபாடல்தொடரை

"காரா ணவமாம் இருட் சிறையில்
கண்ணில் லாமல் கிடந்தோமைக்
கலந்து மாயா உலகத்தைக்
காணக் கண்டுசெய்தாய்"

என்று வருகைப் பருவத்தில் பாடியுள்ளார்.

"ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தென" என்ற சிவஞானபோதத்தொடருக்கு,

"ஐந்து பொலாத புலச்சிறுவேடர்
அலைப்பினுள் அலையாமே" (சிறுதேர் 4)

என்று பொருள் விளக்கம் பாடலில் புலப்படப்பாடியுள்ளார்.

மங்கையர்க்ரசியார் பிள்ளைத்தமிழ் முதல் பாடலில்

மங்கையர்க்கரசியார் திருஞானசம்பந்தரை மதுரைக்கழைத்த காரணத்தைக் கூறித் திருஞானசம்பந்தரை ஞானசம்பந்த சிவசூரியன் என்று பாடியுள்ளார்.

"பொங்குதிரு வெண்ணீற்றின் ஒளிபரவ, அமணவிருள்
பொன்ற அடியவர்கள் இதயப்
போதவிழ ஞானசம்பந்த சிவசூரியன்
புகழ்மதுரை புகவழைத்த
மங்கையர்க்கரசியை வளவர்கோன் பாவையை
வரிவளைக்கைம்மானியை
வழுதியர்கள் குடிதழைய வந்த அருளமுதத்தை
வாழ்த்தும் என்தமிழ் தழையவே!"

என்ற பாடலில் *1.* திருநீற்றின் வெண்மையான ஒளிபரவவும், **2.**அமணராகிய இருள் கெடவும், **3.** அடியவர் உள்ளத்தாமரை விரியவும் மதுரைக்குத் திருஞானசம்பந்த சிவசூரியனை அழைத்தவர் மங்கையர்க்கரசியார் என்று பாடியதில் தேவாரத்தில் வரும் *1.* மங்கையர்க்கரசி, **2.** வளவர்கோன்பாவை **3.** வரிவளைக் கைம்மானி ஆகிய தொடர்களைக் கொண்டே பாட்டுடைத் தலைவியைப் பாராட்டிய பாங்கு வியந்து போற்றுதற்குரியது. பாண்டி மாதேவி பங்கயச் செல்வி என்று பின் வரும் பாடல்களிலும் தேவாரத் தொடர்களைக் கொண்டே பாராட்டியுள்ளார்.

"மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு" என்ற திருநீற்றுப் பதிகத்தில் கூறப்பெறும் திருநீற்றின் பெருமைகள் முழுவதையும்

"பூசமிக இனியதாய்ப் புண்ணியம் தருவதாய்ப்
பொய்யாத மறைபுகழ்வதாய்ப்
போதமிகு விப்பதாய் ஏதம் அகல்விப்பதாய்ப்
புத்தி முத்திக்கு வித்தாய்
நேசமிகு விப்பதாய் ஆசையை அறுப்பதாய்
நெஞ்சவிருள் நீக்கிரவியாய்
நெற்றிக் கொரணியாய் திருவாலவாய் முதல்வன்
நீற்றின் ஒளிபோற்றல் செய்வாம்"

என்று தொகுத்து விளக்கம் செய்துள்ளார். அதே பாடலில்

"தேசுமிகு முத்தமும் சந்தனத் தேய்வையும்
திருநீறு மார்பணிந்தே
சிவனடிகள் முடிமீது மலர்வித்தகொடி"

என்று பிள்ளைத்தமிழ்த்தலைவியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"முத்தின்தாழ் வடமும் சந்தனக் குழம்பும்
நீறுந்தன் மார்பினில் முயங்கப்
பத்தியார் கின்ற பாண்டி மாதேவி"

என்ற திருஞானசம்பந்தர்வாக்கே அவ்வாறு பாட அடிப்படை ஆயிற்று. பிள்ளைத்தமிழில் பலவிடங்களில் பாண்டிநாட்டில் சைவம் தழைக்கச் செய்தது, பாண்டியனுக்கு இனிமை தந்தது, வெண்ணீற்றொளி பரப்பியது, அங்கயற்கண்ணம்மைத் திருத்தொண்டு செய்தது அடியார்களிடத்தில் அன்பு கொண்டது முதலியவற்றை விரிவாகப் பாடியுள்ளார்.

அகரம் ஆயிரம் அந்தணர்க் கியிலென்
சிகரம் ஆயிரம் செய்து முடிக்கிலென்
பகரும் ஞானி பகலுண் பலத்துக்கு
நிகரிலை என்பது நிச்சயந் தானே (1860)

என்பது திருமந்திரப்பாடல்.

"அகரமொரு நூறாயிரம் செய்து வேள்விபயில்
அந்தணர்க்கு ஈவது எனினும்
ஆலயம் சிகரம் உளவாக ஒருநூறா
யிரம்செய்வது எனினும் அரனார்
நிகரறுபொன் அடிமலர்கள் அகமலரில் வைத்தேத்தும்
நியதிதவறாத தொண்டர்
நீள்பசிக்கு ஒருவேளை உணவு தருவதனுக்கு
நிகரில்லை என்பதோர்ந்து"

அகரம் - அக்கிர கிருகம், இன்றைய வழக்கில் அக்கிரகாரம்.

1. அந்தணர்க்கு ஆயிரக்கணக்கான உயர்ந்த வீடுகளைத் தருவதைக்காட்டிலும், 2. கோபுரத்துடன் கூடிய கோயில்கள் ஆயிரக்கணக்கில்அமைப்பதைக்காட்டிலும்சிவஞானிக்குப்பகல் உணவுஅளிப்பதுஉயர்ந்தஅறிச்செயல்என்பதுகருத்துபகரும்

ஞானி என்று திருமூலர் குறிப்பிட்டார். இறைவன் திருவடித்தாமரைகளை உள்ளமாகிய தாமரை மலரில் வைத்துப் போற்றும் நியதி தவறாத தொண்டர் என்று ஞானிக்கு விளக்கம் தந்துள்ளார். நீராடற் பருவத்தில் "கடம் பொழிகவுட் சிறு விழிக்கும்" எனத் தொடங்கும் பாடலில் வையை நதிக்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிலேடையாகவும் "மாமுகமார்மலை" எனத் தொடங்கும் பாடலில் வையை நதிக்கும் உமாதேவிக்கும் சிலேடையாகவும் பாடிய திறம் கவியரசின் பாவமைக்கும் கருத்தாற்றலைக்கவினுறக்காட்டுகின்றது.

"புகலிவரு தமிழ்விரகர் புகழ்மதுரை நகரிறைவி
பொன்னூசல் ஆடியருளே"

என்ற மகுடம் பிள்ளைத்தமிழுக்கு மகுடமாய் அமைந்துள்ளது.

திருச்சுழியல் என்ற தலத்தில் வீற்றிருந்து அருள்புரியும் அருள்தருதுணைமாலையம்மையின் மீது பாடப்பெற்றது துணைமாலையம்மைப் பிள்ளைத்தமிழாகும். சிறந்த பெருங்கவிஞர் ஒருவர் முன்பே 1. காப்புப் பருவம், 2. செங்கீரைப் பருவம், 3. தாலப்பருவம், 4. சப்பாணிப்பருவம், 5. முத்தப்பருவம் ஆகிய பருவங்களை முழுவதுமாய் வருகைப் பருவத்தில் முதல் ஆறுபாடல்களுமாய்ப்பாடியிருந்தார். அவை சொற்செறிவும் பொருட்செறிவும் உடையன. திருக்கோயில் அன்பர்களும் அறங்காவலரும், நிர்வாகத்தினரும் வேண்ட எஞ்சிய பகுதிகளைக் கவியரசு அவர்கள் பாடி நிறைவு செய்துள்ளார்.

1. கயிலையில் மலைமகளாய், 2. காசியில் விசாலாட்சியாய், 3. கன்னியாகுமரியிற் கன்னிபகவதியாய், 4. தில்லையில் சிவகாமியாய், 5. காஞ்சியில் காமாட்சியாய், 6. திருத்தோணிபுரத்தில் பெரிய நாயகியாய், 7. அவிநாசியில் கருணாம்பிகையாய், 8. பேரூரில் மரகதமாய் எங்கெங்கும் இறைவனுக்கேற்ற முறையில் மணியின் ஒளிபோல் அமர்ந்த துணை மாலையம்மையே வந்தருள்க என்று வருகைப் பருவத்தில் பாடியுள்ளார்.

இன்று ஒலி நாடாக்களில் பலதலங்களைக் குறிப்பிட்டு அங்குள்ள அம்மையின் பெயர்களைக் குறித்துப் பாடும் இசைப் பாடல்கள் பல வந்துள்ளன. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே

பிள்ளைத்தமிழில் அவ்வாறு பாடிய கவியரசு அவர்களின் கவித்திறத்தை என்னென்பது? திருக்கயிலையில் தொடங்கிச் பேரூரில் நிறைவு செய்துள்ளார்.

"முதலை துய்த்தசேய் நாவலூரன்
பணியில் நமனுய்க்க வருபுக் கொளியின்
அடியேங்கள் பணிகொள் கருணாம்பிகை"

என்று கருணாம்பிகைமேல் உள்ள பக்தியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"இறைவனமர் பரிசினுக்கேற்ற படியாய்
மணியின் ஒளிபோல அமர் துணைாமாலை அம்மையே"

என்று பொன்னூசல் பருவத்திலும் தாதான்மியத்தைப் பாடியுள்ளார்.

"எங்கேனும் யாதாகிப் பிறந்திடினும் தன்னடியார்க்கு
இங்கேயென் றருள்புரியும் எம்பெருமான் எருதேறிக்
கொங்கேயும் மலர்ச்சோலைக் குளிர்பிரம புரத்துறையும்
சங்கேயொத் தொளிர்மேனிச் சங்கரன்தன் தன்மைகளே"

என்பது திருஞானசம்பந்தர் தேவாரப் பாடல்.

"எங்கேனும் யாதாய்ப் பிறந்திடினும்
அடியார்கள் இடருற்ற போதிரங்கி
இங்கே எனச்சொல்லி முன் நிற்பன்
இறைவன் எனும் எங்கள் தமிழ்விரகன் மொழி" (54)

என்று அப்பாடலைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார்.

வருகைப்பருவம், அடுத்த பாடலில்

"பிரமாபுரத்துவரும் ஒருசிறுவன் அமுதுண்டு
பெருநெறித்தமிழ் செய்வித்தாய்"

என்றும் பாடியுள்ளார்.

அம்புலிப்பருவத்தில் முதல்பாடலில் திருநாவுக்கரசருக்கும் சந்திரனுக்கும் சிலேடையாகவும் இரண்டாம் பாடலில் திருஞானசம்பந்தருக்கும் சந்திரனுக்கும் சிலேடையாகவும் பாடிய

திறம், சொல்லாட்சி முதலியன அம்புலிப் பருவம் கவியரசு அவர்களுக்கு எளிமையாக வருவதைக்காணலாம்.

1. குமரகுருபரர் பாடிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

2. கவிராச பண்டிதர் மொழி பெயர்த்த சவுந்தரிய லகரி

3. அபிராம பட்டர் பாடிய அபிராமியந்தாதி

4. போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் பாடிய மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பா

ஆகிய அருட்பாடல்களைப் பாடுவோர் மனதில் நினைந்த வரத்தை உதவுகின்ற திருச்சுழியல் அன்னையே பொன்னூசல் ஆடியருளே என்று அருட் பாடல்களைப் பாடிய பாவலர்கள் பாங்கினைப்பாராட்டியுள்ளார்.

1. என் உளமேவும் தமிழ் விரகன் உலகுய்யமறை பாடினான்.

2. உன் நாவாயமுதுண்ட காளமேகப்புலவர் கவிமழை மொழிந்தார். இவற்றை அடியேன் அறிவேன், பேசுகின்ற சொற்கள் எல்லாம் உன்னுடைய திருவருளே என்று உயர்ந்த நூல்கள்கூறும், ஆதலால்,

"எனது கவியும்
புண்ணியம் பெற உன் திருச்செவிமடுத்து அம்மை
பொன்னூசல் ஆழயருளே"

என்று நிறைவு செய்துள்ளது இப்பிள்ளைத்தமிழின் தனிச் சிறப்பாகும்.

திருநிலைநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்த் தொடக்கப் பாடலே

"திருமார்பன் முதலான தேவர்கள் வணங்கும்பர
சிவனே மகாதேவன்"

என்று தொடங்குகிறது.

"திருமார்பன் முதலான தேவர்க்கெலாம் மறையோன் சிவனே ஆரெமன்று
ஒருவாய்மை மறைகரைந்தது உண்மை"

என்று பேரூர்ப் புராணத்தில் கச்சியப்ப முனிவர் பாடியதை எடுத்தாண்டு விளக்கஞ் செய்துள்ளார்.

"பூவார மலிபொய்கை யின்கரையின் நின்றழுதே
பூசுர இளங்குழந்தைப்
போனக மெனச் சகல கலைஞான அமுதினைப்
பொற்கிண்ண மோடளித்துத்
தேவாரம் அக்குழவி யோத மணவாளனொடு
திகழ்தோடுடைச் செவியின் வாய்த்
தேக்கியருள் உலகன்னை (4)

என்பதில் நம்பியாண்டார் நம்பி சேக்கிழார் பெருமான், சிவப்பிரகாசர் ஆகியோர் பாடியவற்றைச் சுருக்கித்தந்து பாடிய பான்மை பா வடிக்கும் மேன்மையைக் காட்டுகின்றது.

"ஆயும் அறிவும் கடந்த அரனுக்குத்
தாயும் மகளும்நல் தாரமும் ஆமே" (1178)

என்று திருமூலர் கூறினார்.

எம்பெருமான் இமவான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன் எம் ஐயன் (207)

என்று மணிவாசகர் பாடினார்.

உலகத்தைப் படைக்கச்சிவமும் சத்தியுமான போது சத்திக்குச் சிவம் கணவனாகின்றான். சத்தி தத்துவத்திலிருந்து சதாசிவம் தோன்றுவதால் மகன் ஆகின்றான். சிவதத்துவத்திலிருந்து சத்தி தோன்றுவதால் தகப்பன் ஆகின்றான். முதலில் தோன்றியது சிவதத்துவம், பின்தோன்றுவது சத்தி தத்துவம் ஆதலால் சத்திக்குச் சிவம் தமையன் ஆகின்றான் இவற்றையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு கவியரசு அவர்கள்

ஆளுமறையோலமிட்டு இன்னம் அறியாதவர்க்கு
அன்னை மகள் மனை தமக்கை
ஆகமமாகி உயிராகி (6)

என்று காப்புப் பருவத்தில் பாடியுள்ளார். குமரகுருபரர்

அபிராமபட்டர் ஆகியோரும் சத்தியைச் சிவத்திற்கு தாயாகவும், தமக்கையாகவும், மனைவியாகவும் மகளாகவும் பாடியுள்ளனர். பேராசியர் திருக்கோவையார் உரையில் தத்துவமுறையில் விளக்கம் செய்துள்ளார்.

செங்கீரைப்பருவத்தில் செங்கீரை ஆடுக என்பதற்குப் பலவாறாகப் பொருள் கூறுவது உண்டு. செம்மை+நீர் - எனக் கொண்டு செம்மையானசொல் என்பதில் எதுகைமோனை எதுவும் இல்லாத தொடையைச் செந்தொடை என்பதைப் போல எவ்விதப் பொருளும் பலவாத சொல்லைச் செங்கீரை என்பது மங்கல வழக்கு எனக் கொள்வது ஒருமுறை. செங்கீரைச் செடிபோலத் தலையை இருபுறமும் அசைத்தாடுதல் செங்கீரை ஆடுதல் எனப் பொருள் கொள்வது மற்றொரு முறை.

1. அடியராகிய எம்மை தாய் வயிற்றில் பிறக்கச் செய்வாயா?

2. இனிவரும் பிறப்புக்களில் துன்பங்களைத் தந்து தண்டனை தருவாயா?

3. மயக்கும் ஐம்பொறிகள் வழியிலே உழலச் செய்வாயா?

4. பெண், பொன், மண் என்ற மூவாசையில் துன்புறுத்துவாயா?

5. உன்திருவடி பரவும் அன்பில்லாதவர் கூட்டத்தில் சேர்ந்து உன்னைமறக்கச் செய்வாயா?

என்ற வினாக்களுக்குப்பதில் கூறுவாய் என்ற போது இல்லை என்று தலையசைத்துச் செங்கீரை ஆடுக என்று கேட்பது கவியரசு அவர்களின் மிகச் சிறந்த கற்பனையாகும்.

"நீதியை புரிந்துமொழிக எனும் வினாவுக்கு எதிர்
நிகழ்த்தி மறைவிடை விடுதல் போல்
செங்கீரை ஆடியருளே"

என்பது பாடற் பகுதி.

சீவகசிந்தாமணி குணமாலையார் இலம்பாகத்தில் சுண்ணப்பொடியில் வரும் போட்டியில் குணமாலையார்,

சுரமஞ்சரியார் ஆகியோர் சுண்ணப்பொடிகளைத் தூவி விட்டான் சீவகன். சுரமஞ்சரியார் சுண்ணப் பொடிகள் தீயன ஆகலின் வண்டுகள் உண்ணவில்லை. குண மாலையார் சுண்ணம் நல்லன ஆகலின் வண்டுகள் விரும்பி உண்டன என்ற செய்தி வருகிறது.

"தூவின் நிலமேல் விடாது வரிவண்டுகள்
சுழன்று துய்க்கும் சுண்ணம்"

என்று கவியரசு அவர்கள் நீராடற் பருவத்தில் பாடியுள்ளார். அதே பாடலில் "துகில் காம்பு நேத்திரங்கள்" என்று பாடியுள்ளார். "காம்பினொடு நேத்திரங்கள் தந்தருள வேண்டும்" என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடியதில் காம்பு நேத்திரங்கள் பட்டு வகையாகும். திருவாசகத்தில் "காம்பணிமின் உலக்கை எல்லாம்" என்று வருகின்றது. ஆழ்வார் பாடல்களிலும் காம்பு நேத்திரம் பட்டுவகை என்று வருகின்றது. வழக்கற்ற பழைய சொற்களைக் கச்சியப்ப முனிவர் மீண்டும் பாடல்களில் வைத்துப் பாடியுள்ளார். கவியரசு அவர்களும் வழக்கற்ற காம்பு நேத்திரம் என்ற சொற்களைப் பாடலில் வைத்துப் பாடியுள்ளார். சொல்நயம் கவிநயம், கற்பனைநயம், சந்தக்குழிப்பு, முன்னோர் மொழிபொருளைப் பொன்னே போல் போற்றல் ஆகியன நிறைந்த கலைப் பெட்டகம் கவியரசு அவர்களின் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்கள்.

நூலறிமுகம்

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது தமிழ் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று. இது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் என்றும பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்என்றும்இருவகைப்படும்காப்பு,செங்கீரை,தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை என்பன இருபாற் பிள்ளைத்தமிழுக்கும் பொதுப் பருவங்கள். சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என்பன ஆண்பாற்பிள்ளைத் தமிழுக்குச் சிறப்பான பருவங்கள்; அவ்வாறே, அம்மானை, ஊசல், நீராடல் என்பன பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழுக்கே உரியன.

முருகப்பெருமான் குடிகொண்டருளும் திருத்தலங்களில் திருவேரகம்எனப்படும்சாமிமலைதனிச்சிறப்புடையதலமாகும். இத்தலம் சோழநாட்டில் கும்பகோணத்தை அடுத்துள்ளது. திருக்கோவில் கட்டுமலை மேலுள்ளது. அருணகிரிநாதரால் முப்பத்தெட்டுத் திருப்புகழ்களால் போற்றப்பட்டது, இத்திருத்தலம். இங்குக்குடிகொண்டுள்ளமுருகப்பெருமானைக்,

"காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவார் சுவாமி வெற்பின் முருகோனே"

என அருணை முனிவர் துதித்தார்.

கவியரசு அவர்கள் தம் நண்பரும், தமிழ்நாடு இந்துசமய அறநிலையத்துறை உதவி ஆணையாளராகப் பதவி வகித்தவருமாகிய திரு. டி.எச். விவேகாநந்தம் பிள்ளையவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க இந்நூலைச் செய்தார். இந்நூல் குகஸ்ரீ ரசபதி என்பார் உரையுடனும் சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்புத்துறை ஆணையாளர் உயர்திரு. ஏ. உத்தண்டராமன் I.A.S. அவர்களின் முன்னுரையுடனும் ஸ்ரீசுவாமிமலை தேவஸ்தான வெளியீடாக 1958ல் வெளிவந்தது.

"பிள்ளை யிவனென் றிகழ்ந்தகிழப்
பிரமன் றன்னைக் குட்டியந்நாள்
தள்ளிச் சிறையில் அடைத்தபிரான
சாமி மலைவாழ் குகனடிக்கே
கொள்ளைச் சுவைச்செந் தமிழாலே
கூர்த்த புலமை நலங்கனியப்
பிள்ளைத் தமிழ்மா லிகைபுனைந்தான்
பெருக வாழும் நடேசனரோ" - மதுரகவி க.கி. குமாரசிவம்

பதிப்புரை

தவத்திரு. கஜபூசைச் சுந்தரசுவாமிகள் தமிழாய்வு மையத்தின் சார்பில் 08-6-2011 அன்று தெய்வத்திரு. ப.சு. சின்னசாமிக்கவுண்டர் அவர்களின் நினைவு அறக்கட்டளையின் நான்காம் ஆண்டு விழாவில் **"கவியரசு அவர்களின் முருக இலக்கியங்கள்"** எனும் தலைப்பில் சிரவை ஆதீனகர்த்தர் தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகளின் முன்னிலையில் உரையாற்றும் பேறு கிட்டியது. அவ்வுரையின்போது கவியரசு அவர்களுக்கு சிரவை ஆதீனம் இரண்டாம் குருமகா சந்நிதானங்களிடம் இருந்த கேண்மை இடம் பெற்றது.

நன்றியுரைவழங்கிய ஆதீனக்கவிஞர்திரு. ப.வெ. நாகராஜன் அவர்கள் கவியரசுவின் படைப்புக்களெல்லாவற்றையும் திரட்டி வெளியிட வேண்டும் என்ற தம் விழைவினை வெளிப்படுத்தினார். வாழ்த்துரை வழங்கிய ஆதீனகர்த்தர், புலவரின்விழைவினைச்செயல்படுத்தத்திருவுளம்பற்றி ஆணை பிறப்பித்தார்கள். சந்நிதானங்களின் திருவாணையின் வண்ணம் இந்நூல்கள் வெளிவருகின்றன.

முதலில் அனைத்து நூல்களையும் திரட்டி ஒரே புத்தகமாக வெளியிடும் எண்ணமிருந்தது. புத்தகம் பெரிதாகவும் கனமாகவும் இருந்தால் படிப்பதற்குத் தோதாக இராது. எனவே தனித்தனி நூலாக வெளிவருகின்றது. இந்த வரிசையில்,

1. பழநியாண்டவர் மயில்விடுதூது.
2. தடாகம் திருமுடிசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது
3. திருப்பேரூர்க் கலம்பகம்.
4. எட்டிகுடி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்.
5. திருவேரகம் சாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்
6. மங்கையர்க்கரசியார் பிள்ளைத்தமிழ்
7. திருச்சுழியல் துணைமாலையம்மன் பிள்ளைத்தமிழ்.
8. சீகாழி திருநிலைநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்.
9. தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்

ஆகிய நூல்கள் வெளி வருகின்றன.

கவியரசு அவர்களின் நூற்றாண்டு 2002ல் நிறைவுற்றது. அவருடைய அன்பிற்குரிய தலைமை மாணாக்கரும் என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய புலமைமிக்க பல்துறை அறிஞரும் நண்பருமாகிய சித்தாந்த ஞான சரசுவதி முனைவர் ந. இரா. சென்னியப்பனார் அவர்கள் கவியரசு அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவினை நடத்த வேண்டும், அவருடைய நூல்களைத் திரட்டிப் பதிப்பிக்க வேண்டும் எனப் பலமுறை வலியுறுத்தினார்கள். நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியினையும் மேற்கொண்டார்கள். அவர்கள் அளித்துள்ள அணிந்துரை இவ்வெளியீட்டினைச் சிறப்பிக்கின்றது.

இந்நூல்களின் வெளியீட்டினை ஊக்குவித்த திருக்கயிலாய பரம்பரை திருப்பேரூராதீனம் தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் அவர்களின் திருவடிகளுக்கு நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நூல்களை அச்சேற்றி வெளிக்கொணரத் திருவுளம் பாலித்த சிரவையாதீனம் தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகளின் திருவடிகளுக்கு என் வணக்கம்.

இம்முயற்சியில் எல்லாவிதத்திலும், துணைநின்ற சிரவையாதீனக்கவிஞர், பெரும்புலவர் திருமிகு ப.வெ. நாகராஜன் அவர்களுக்கும், அணிந்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்த பேராசிரியர் திருமிகு. முனைவர் ந.இரா. சென்னியப்பனார் அவர்களுக்கும் நன்முறையில் அச்சிட்டு வழங்கிய சௌமி அச்சக உரிமையாளர் தே.திருஞானசம்பந்தன் அவர்களுக்கும் என் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

- பதிப்பாசிரியர்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்

காப்பு

பூமேவு கற்பகப் பொழினிழலி லமர்கின்ற
புலவர்குழு மகிழநன்பால்
புணரியை மதித்தமுது தருபசிய முகிலும்
புகழ்ந்துபா ராட்டஞானப்
பாமேவு திருமுறைக ளெனுமமுத மொண்டமிழ்ப்
பண்ணவர்க ளுண்மகிழஇப்
பார்மீது திருநாரை யூர்நம்பி தருமாறு
பண்ணுபக வற்றுதிப்பாம்;
தேமேவு கொன்றைமண நாறுசுர நதிநீர்த்
திளைத்தாடு காலையுடனே
சேர்ந்துதன் வெண்கோடு கழுவித் துதிக்கைமேற்
சென்றுமத் தகமமர்ந்து
தாமேவு உடன்பிறப் பின்பமரு மாடல்புரி
தம்பியைச் செம்பொருளைமுன்
தந்தையுள் குளிரமொழி சாமிமலை முருகனைச்
சாற்றுபைந் தமிழ்தழையவே.

திருமால்

ஏர்மருவு பைந்தினைக் காவல்புரி மான்மகளின்
இலவுவாய் மொழியமுதினுக்
கேக்கற்று நிற்கின்ற இயல்பினும், பத்தியினில்
எப்போது மொப்போதரும்
சீர்மருவு மருணகிரி வாய்மலர்ந் தருள்புதிய
தெய்வத் தமிழ்ச்சந்தமார்
செம்பாவை மிகவிழைந் துளமுருகு குருமலைச்
செவ்வேளை யினிதுகாக்க;
தேர்மருவு செம்பருதி ஒளிமட்கு குருமணி
திரைக்கைக ளாலளிக்கும்
தீம்பாலி னுததிதரு செல்வத் திருப்பாவை
சேர்த்தியிற் கீர்த்தியின்மிகும்

பார்மருவு புதுவையிற் பட்டர் பிரான்தவப்
பயனா யுதித்தகோதை
பாடியரு ளுந்திருப் பாவையால் மகிழ்கின்ற
பதுமமலர் பசியமுகிலே.

சிவபெருமான் - அம்பலக்கூத்தன்

தாமரைத் தவிசிலமர் மாமறைக் குரிசில்தழை
யாலிடத் துயில்கரிய மேகமிப் புவனமொரு
தானழித் திடுமுனைய சூலம் வைத் தவனுமிவர்
சேமமுற் றிடவொருகை மேவுடுக் கையரபய
மேவுபொற் கையினரெரி சேர்தடக் கையர்கருணை
சேருமற் புதநடன மாடுபொற் கழல்பணிவம்;
பூமனைச் சிறையிலிடு கோபன்முத் தொழிலுமொரு
தாடைத் திடு சதுரன் வேதமெய்ப் பொருள் சருவ
பூரணப் பிரமமுமை யாள்தவச் சிறுவனுயர்
ஏமசற் குருவின்முறை வாழ்வுறச் சிவனைமுனம்
ஓதுவித் தவனெடிய சோலைசுற் றிலகுதிரு
வேரகக் குமரன்மகிழ் காவலுக் கருள்கெனவே. 3

சிவகாமசுந்தரி

ஐந்தொழி னடாத்துதிறல் சிவபரம் பொருள்பெற
அளிக்கவென் றேயருளினால்
ஆதியிச் சை கிரியை யாகியுடல் தனுகரணம்
ஆதியவெ லாமுதவியே
சிந்தையி னுணர்ந்திடற் கரிய இறை திருநடம்
சிற்றுயிர்கள் காணொணாத
சிறுமைகண் டவையுயத் தான்கண்டு கருணைபுரி
சிவகாமி யடிகணினைவாம்;
முந்தைமறை யோதுசுப் பிரமணிய மாகியரன்
முளரிவிழி வழியுதித்தே
முக்கண ருவக்கவுப தேசமிரு செவிகுளிர
மொழியுங் குமாரகுருவைக்
கொந்தவிழ் நறுங்கா விரிக்கும் புனற்கா
விரிக்குவட பாற்குவலயம்
குலவமரர் பணிபுரிய அருள்செயுங் குருமலைக்
குகனைப் புரக்கவெனவே. 4

விநாயகர்

முன்னேரில் மகதியாழ் முனிகொண்டு வந்தகனி
முக்கணரை வலம்வந்துதான்
முழுதும் கவர்ந்தகுறை தீருமா றம்முனிவன்
முன்கண்டு வந்தமலைவாழ்
தன்னே ரிலாத திரு மாதுளங் கனியினிய
தம்பியை வலிந்தணையுமா
தந்தருள இருதந்த மொழுகுமத மூன்றினொடு
சார்களிற் றைத்துதிப்பாம்;
கன்னேரு மெனையனையர் மனமும் கரைந்துகக்
கருணைபுரி விரதவேளைக்
கனகமலை வளருமர கதவல்லி கனியருட்
கற்பகக் கனியையினிய
மின்னேரு மிடையமர குஞ்சரி தடங்கொங்கை
வெற்பில்விளை யாடுகளிறை
மேதக்க புலவர்புகழ் சாமிமலை மேவுதமிழ்
விரகனைக் காக்கவென்றே. 5

வீரபத்திரர்

விதிவழியி னுழலுயிர்கள் கதியடைய விமலனருள்
வேதவிதி மாறிமேற்கொள்
வேள்வியினில் விதியை விதி மாலினுக் கேயவி
விதிப்பனென் றேமுனைந்த
விதியின்வழி கெடுமதிகொள் சிறுவிதியை அவ்வரி
விதிர்ப்பத் தடிந்துமேவு
விபுதரனை வோர்மெய்யு மொவ்வோர் வடுக்கொள
விதித்த வீ ரனைநினைகுவாம்;
பதியுமவன் வழியொழுகு பசுவுமவை பிணிநெடும்
பாசமும் பொய்யென்றுதான்
பரமமெனு மவநெறி பிடித்துக் கொடுந்தொழில்
பயின்றசூர் படநெடியவேல்
முதியவுத தியுமலற மலைபிளவு படவெறியு
முருகனைக் குருகிரியில்வாழ்
முதல்வனைக் கவுமாரி புதல்வனைப் புனிதவறு
முகவனைக் காக்கவெனவே. 6

பயிரவர்

ஆக்குந் தொழிலா னகங்காரம் அடைந்த
மலரோ னுயர்முடிகள்
அஞ்சில் ஒன்றை ஏனையவை அஞ்சி
யலறக் கிள்ளியதில்
காக்குந் தொழிலோ னுதலுதிரம் கக்க
ஏற்று நிறையாமை
கண்டு நகைத்த வடுகனிரு கழற்றா
மரைகள் கைதொழுவாம்;
வாக்கு முதல்வி மகிழ்நனரு மறையின்
கொழுந்தின் பொருளறியா
மையினாற் குட்டி யருஞ்சிறையில் வைத்த
மலர்க்கை முருகோனைத்
தேக்கு மகிழ்ச்சி கொளக்குருவாய்ச் சிவனார்க்
கருளும் சிறியபெருந்
தேவர் பெருமான் சாமிமலைச் செவ்வேள்
பெருமான் றனைக்காக்க. 7

திருநந்தி தேவர்

ஓராலி னிருநீழல் முன்னாளி னால்வருக்
குற்றபே ரையமறுமா
றொளிநெறி யுளத்திலெழு மொண்கருணை யானன்
குரைத்த குரு முதல்வனருளும்
சீராக மப்பெரும் பொருளான சிவஞான
போதநெறி மேதினியின்மேல்
திகழவருள் புரிகுரவர் முதல்வனெம தருணந்தி
திருவடிகள் வழிபடுகுவாம்;
பாராதி பூதங்க ளொன்றுமறி யாத்தனிப்
பரவீட்டில் உரையுணர்வறப்
பாடுதிரு வருணகிரி வாழவருள் பரமகுரு
பரனைப் பசும்பொன்மணிகள்
தாராள மாகஎறி காவிரியின் வடகரைச்
சகலவள மொடுகுலாவும்
சாமிமலை மேவுசிவ காமிமகிழ் பாலனைத்
தளராது காக்குமாறே. 8

திருவாறெழுத்து

இருமூன்றெய் தியஇயல்பு பிறழாது முத்தீ
யெனுஞ்செல்வ மோம்பு மியல்பார்
இருவரைச் சுட்டுபல் வேறுகுடி யாரகவை
இருபத்து நான்கிரட்டி
அருநான்கு மறைநெறி பயின்றபே ரந்தணர்கள்
அரியநறு மலர்கள்தூவி
அன்போடு தொழவுகந் தேரகத் தமர்கின்ற
ஆறுமுக னைக்காக்கவே;
பெருமூன்று துயருமடி யாரையணு காவகை
பேணும் பெருங்காவலாய்ப்
பிறவியலை வாரிக்கொர் புணையாகி நவில்தொறும்
பேரின்ப அமுதருள்வதாய்
உருமூன்று மாகியவை யல்லாத திருமுருகன்
உயர்திருப் பெயருமாகி
உய்யஅடி யேனுக்கும் ஐயனெங் குருசாது
வோதுதிரு வாறெழுத்தே. 9

திருநீறு

எங்கள் பெருமான் சம்பந்தன் எண்ணா யிரவர் சமணர்கழு
ஏறவாது செயுங்காலை இயம்பும் பதிகச் சிறப்பினதாய்
அங்க ணாவுக் கரசர்நீ றணியா வூர் கா டாகுமென
அறைந்த பெருமைத் தாய்நீறில் லாதநெற்றி பாழென்னத்
தங்கு புகழ்சே ரவ்வைசொலுந் தகைமைத் தாய்நான் மறையின்முடி
தாழ்வில் மிருதி புராணங்கள் சாற்றும் பெருமை பலவுடைத்தாய்ச்
செங்கண் ஏற்றர் திருமேனித் திகழும் பூச்சாந் திருநீறு
திருவே ரகத்துக் குமரனுதல் சேர்ந்து காக்கப் பரவுதுமே. 10

உருத்திராக்கம்

மன்னுயிர்கள் துன்னுமல மாயைகரு மங்கள்புரி
வலியினாற் பிறவி நோயின்
மாழ்குபெரு வாதைகண் டருளினாற் பவநோய்
வயித்தியன் தரு பற்ப மீது
என்னுமொளி நீறுமந் திரவா றெழுத்தோ
டியைந்தமணி யாகியெங்கள்
இறைவனருள் விழியின்வந் தடியர்திரு மேனிபுனை
எழிலக்க மணி புரக்க

மின்னுமணி மகுடஇமை யோர்படு மிடுக்கணுறு
மிடியெலாம் பொடி யாகவே
விமலநுதல் வழிவந்து சரவணம் வளர்ந்தம்மை
விழியின்மணி யான முருகைப்
பன்னுமறை பரவுசுப் பிரமணியை யேரகப்
பதியிலமர் ஞான மணியைப்
பழனிமலை வாய்பரங் குன்றுபழ முதிர்சோலை
பலமலையி லமர் மணியையே. 11

தமிழ்த் தெய்வம்

உலகினொ டுதித்ததென் றைக்கு நில வுவதொழுங்(கு)
உற்றவியல் பினையுடைத்தாய்
ஓதுதற் கெளிதாகி நல்லநா கரிகர்பயில்
உயர்வுடைத்தாய் உலகில்வாழ்
பலவகைய மாந்தர்க்கு முரிய பொது மறையைப்
படைத்தசீர்த் தாகிமுக்கண்
பகவனெடு மால்சத்தி கணபதி குமாரவேள்
பண்ணவர்கள் பிறரு நச்சக்
குலவுகவி மாலைபல மணமுடைய தாய்முதலை
கொண்டமத லையையழைத்தல்
கொடியவிட மமுதுசெயல் முதலரிய செயல்செய்புகழ்
கொண்டதாம் செந்தமிழ்த் தே(வு)
இலகுதமி ழால் வைத பேருக்கு மருள்வனடி
யிணைபாடி யடியவர்வாழ
இனியதமிழ் அருள்கருணை முருகனுயர் குருமலையி
னுறுகுமர னைக்காக்கவே.

2. செங்கீரைப் பருவம்

ஐவகை யெனும்பூத மாதியை வகுத்ததனுள்
அசரசர பேதமான
யாவையும் வகுத்து மறை யாதியும் வகுத்தனைஎம்
ஐயமற் றவையோதவோ
கைவரு கலைத்திறன் எமக்கிலை வருந்தியே
கற்பினும் கடனீரினைக்
காதலிற் பருகினீ வேட்கைதணி யாதவர்
கணக்காகி நின்றதன்றோ

உய்வகை எமக்கருள ஒருமொழி உரைப்பையேல்
ஓதியுண ராதஞானம்
ஒருநொடியி லெய்தியுயர் கதிபெறுவ மாதலால்
உள்ளுருகி வேண்டுகின்றோம்
தெய்வமறை முடிவான அநுபூதி யுறவினிதோர்
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு குருமலையி லமரினிய தமிழ்முருக
செங்கீரை யாடியருளே.

அவஞான நெறிகள்நவ நவமாக அறைகின்ற
அறிஞர்மலி கலியுலகிலே
அவர்கள்மொழி தவறுநெறி எமதுளத் தேறுமோ
அரியேறு புல்தின்னுமோ
தவஞான நெறி பயில கிற்றிலே மாயினும்
சால்பிலா நெறியி னுழையேம்
சரியைகிரி யாதியிக ழேமுனடி யாரடியர்
சார்பை யொரு காலுமிகழேம்
உவமான மில்லாத பரதெய்வமே மறைகள்
ஓதும் பரப்பிரமமே
உயராக மத்தின்முடி வாகமெய் கண்டமுனி
உலகுய்ய வாய்மலர்ந்த
சிவஞான போதமுறை யநுபூதி கைவரவொர்
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு குருமலையி லமரினிய தமிழ்முருக
செங்கீரை யாடியருளே.

புடவியணி மணிகளணி கரைகுலவு புடவையாம்
பொங்கோத முழுதருந்தும்
பொதியமுனி புனித சத தளமுளரி குடிகொளும்
போதன்முப் புரமுமெரியத்
தடவரையொர் கொடுமர மெனக்கொண்ட தாணுஇவர்
தா முவப்பப் பிரணவத்
தனிமறையி னரியபொருள் செவிகுளிர வுரைசெய்குரு
சாமிநா தக்குழந்தாய்
மடமகளிர் நெடியமனை சுடுபொன்மணி சுவை யடிசில்
மலரமளி முத லவாவி

மலர்தலைய உலகிலலை மனதுகுவி வுற வுரையில்
மவுனநிலை யினிதுபெறவே
திடமுனிவர் மறையின்மொழி கொடு பரவு குமரவொரு
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு குருமலையி லமரினிய தமிழ்முருக
செங்கீரை யாடியருளே. 15

பொங்கமுத வுததிநுகர் பைங்குதலை மதலையருள்
புனிதவுப தேசநெறியாற்
புனித அத் துவிதநெறி கைவந்த மேன்மையாற்
போர்க்களத் தர்ச்சுனற்குத்
தங்குபல பேரண்ட வடிவாய நிலையினைத்
தரிசனம் செய்யவருளித்
தஞ்சமென அஞ்சே லெனப்புகன் றருள்புரி
தடங்கண்மால் மருக மாயா
வெங்கள மிதிற் புலப் பகைநடு இருந்தஞ்சு
வேமையஞ் சேலெனுஞ்சொல்
விளம்பியருள் புரிதல்முறை யாகும்நீ பாணிக்கில்
வேறுதுணை யேதுமறியோம்
திங்கண்முடி யார் சருவ மங்களை தருங்குமர
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு குருமலையி லமரினிய தமிழ்முருக
செங்கீரை யாடியருளே. 16

பலாவினிய மாநெடு விளாவிரைய வாரமகில்
பாவுநிழல் சேரசோகம்
பராரைமுதிர் சேகணி மராகுரவ நீடுவளர்
பைம்புனங் காவ லோவா
நிலாநுதலி வேல்விழியி னாள் குறமி னாள்திருமுன்
நின்றே கரங்குவித்தே
நினாதடிய னான்உயவொ ரேவல்கொள வேணுமென
நின்றே மயங்கு விடலாய்
கலாதர னரா சுரரு லோகநதி நீளிறகு
கனகிநறு மதலை மத்தம்
கலாவிய சடாடவியர் காதன்மத லாய்உமை
கணுக்கினிய சுப்ரமணியே

சிலாநிரை குலாவிய பராசல குகாவினிதொர்
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு குருமலையி லமரினிய தமிழ்முருக
செங்கீரை யாடியருளே. 17

பட்டிமை யுந்துய ரஞ்செய் கொடும்படி றும் பட ராமேநீள்
பத்திமை யும்பணி வுந்தயை யும்பயில் பத்தர்ம னக்கோவில்
சட்டம ரும்பத மிட்டொளிர் கிண்கிணி தண்டையும் வெண்டயமும்
சஞ்சரி கம்புரை யுங் குரல் கொண்ட சதங்கையு நன்காட
மட்டறு பேரொளி விட்டில குடைமணி வடமும சைந்தாட
மார்பணி வனவள பவளமொ டு தரள வடமும சைந்தாட
அட்டமி மதிநுதல் நிலவொளி வீசிட ஆடுக செங்கீரை
ஆரண ஒண்பொரு ளேரக மாமுரு காடுக செங்கீரை. 18

பொங்கோ தந்துயில் கின்றோ னும்புவ னந்தா னன்றீனும்
பொன்றா தின்கம லஞ்சே ரெண்கண னுங்கா வின்கோவும்
எங்கோ வெந்துய ரந்தீ ரென்றுபு லம்பா நின்றோத
இந்தா வென்றுகொ டுஞ்சூர் கொன்ற இருஞ்சீர் கொண்டோனே
கொங்கோ டொன்றிய வண்கா விண்பயில் செங்கோ டுந்தேவர்
கும்பார் வஞ்செய் பரங்கோ டுங்குடி கொண்டா ளுஞ்சேயே
செங்கோ வென்பெயர் தங்கேர் பொங்கிறை செங்கோ செங்கீரை
தென்பா லொண் குரு வின்கோ நின்றவ செங்கோ செங்கீரை 19

இந்திர நீல மெனுஞ்சிறு குஞ்சி யிருந்திருள் மஞ்சாட
இலகிய திருநுதல் நவமணி யிழையணி யொளிக ளெழுந்தாட
வெந்தவெ ணீறணி ஒளியா டத் திரு விழியரு ணின்றாட
விலையறி வரியக ணங்குழை காதொளி விலகி யசைந்தாட
செந்துகிர் வாய்பொலி புன்னகை மென்னனை சிறிது மலர்ந்தாடத்
திங்கள் முகங்கதி ரெங்கணும் வீசச் செவிலியர் கொண்டாட
அந்தமு மாதியு மாயப ரம்பொரு ளாடுக செங்கீரை
அருள்மலை குருமலை யமர்சிவ தேசிக னாடுக செங்கீரை.20

தேமருவு மந்தார மாகிய பொலந்தாரு
சேர்பொழி லிருந் தேசிலாத்
தேமொழிய ரின்பாரு தேவரை நலிந்தேபஃ
றீமைசெய் கொடுஞ்சூரபன்

மாமலர் நெடுஞ் சூத மாயெதி ரசைந்தாட
வாரிதியி லன்றேவிய
வாகையயில் வன்றேக மீரஇரு துண்டாகி
மாமயிலு டன்சேவலாய்
நாமுற வருங்காலை வாகனம் விசும்பார்ப
தாகைஎன நின்றாடவே
ஞானவிழி யின்பார்வை யாலருள் புரிந்தேகொள்
நாத முக மைந்தாகினார்
ஆமுருக மஞ்சாரு மாறுமுக இன்பாக
ஆடியருள் செங்கீரையே
ஆதியுமை யின்பால ஏரகமு றுஞ்சாமி
ஆடியருள் செங்கீரையே. 21

இவனலா தொருமுழு முதலிலை யெனவுணர் இளையோன் வயவாகு
இணைபிரி வருநவ வயவர்க ளொடுமியல் விளையா டல் செயேல்வை
தவமக னுடல்குழை வுறுமென நினைசிவை தழுவியென் மதலாய் நீ
தழைபசி யறமுலை நுகருதி எனஅவள் தரவமு துணுபோதே
உவமையி லரனவ னணுகிமு ருகவென ஒண்செங் கைநீள
உடன்அனை மடிநின் றோடித் தாவி யுவந்தே சென்றேறிச்
சிவனகன் மார்பிடை நடமிடு பதயுக செங்கோ செங்கீரை
திருமகள் மருமக குருமலை வளர்குக செங்கோ செங்கீரை.22

கங்கா நதிப்புன லெழுந்தாட அங்கணொரு
கலைமதி யலைந்தாடவே
கமழ்நறுங் கொன்றையந் தொங்கலா டச்சடை
கலைந்துவான் கலவியாடப்
பொங்கா தவன் சோம னங்கியெனும் விழிகளிற்
பொழிகருணை வெள்ளமாடப்
புன்முறுவ னிலவாட எண்டிசையு மசைவுறப்
புயமாட அங்கைமேவு
மங்காத எரியினோ டரிணமா டப்புனையும்
வரியரவ மாடநன்கு
மறைமிழற் றுஞ்சிலம் படியடியி லுறும பசு
மாரனு நெளிந்தாடவே

செங்கோ லெடுத்து மன் றாடியவ ரருள்குமர
செங்கீரை யாடியருளே
திருமருவு குருமலையி லமர்சாமி நாதனே
செங்கீரை யாடியருளே. 23

3. தாலப்பருவம்

செந்தா மரையான் மகனாகித் திறல்சேர் தக்கன் சிறுமதியால்
செந்தீ வேள்வித் தகர்தின்ற தேவர் பாவம் தகருறவே
வந்தாண் டமரில் அமரருக்கு வயன மாயா வடுவுறுத்தி
மற்றுந் தீரா மையினாலே மாயை வயிற்றில் வருசூரன்
நந்தா தொறுக்க வரமருளி நலிவித் தசுரன் முன்னாளில்
நாடி வேண்டுந் தவப்பயனை நல்கி யவனுங் கதியுறவே
தந்தார் குமரா இனிச்சிறிது தாலோ தாலோ தாலேலோ
தமிழ்நா யகனே குருமலைவாழ் சாமி நாதா தாலேலோ. 24

ஒருவா ராகி யொருவரா முருவார் சிவனும் சத்தியும்வே
றுற்றே யுஞற்று மாதவத்தா லுடையா னுதற்கண் முளைத்தெழுந்த
பெருவான் சோதி உருவாகிப் பெருகுங் கங்கை யுய்ப்ப வழி
பிரசக் கமலச் சரவணத்திற் பிள்ளை யிருமூன் றாய்வளரக்
கருவா ராமே பெற்றவுமை கண்டு திரட்டக் கந்தனெனக்
கவினு முருகா திசைமுகனைக் கலங்கச் சிறையிட் டுலகமெலாம்
தருவாய் அளிப்பாய் துடைப்பாயாம் சதுரா தாலோ தாலேலோ
தமிழ்நா யகனே குருமலைவாழ் சாமி நாதா தாலேலோ. 25

வீணை முனிசெய் வேள்வியிடை வெகுண்டே
யெழுந்த பெருந் தகர்தான்
விண்ணோர் மண்ணோர் யாவருக்கும் விளைத்த
துயர்கண் டருளாலே
ஏணை வயவா குவையேவி இழுத்தே
வருவித் ததையேறி
எல்லா வுலகும் செலநடத்தி எமக்கோ
ரூர்தி எனக் கொண்டாய்
கோணை யமரர் உனையறியார் கொதித்தே
எதிர்த்த காலையவர்
குறும்பை யடக்கி யுலகுபொதி கோதி
லுருவம் காட்டியவா

சாணை யணுகாச் சவிமணியே தாலோ
தாலோ தாலேலோ
தமிழ்நா யகனே குருமலைவாழ் சாமி
நாதா தாலேலோ. 26

பெரிய பொருளிஃ தென்றுணரான் பிள்ளை எனவே எள்ளியஅப்
பிரமன் திக்கு வாய்குருதி பெருகக் கக்கு வாயாக்கி
அரிய சிறையில் வைத்து வின வால நீழ லறமுரைத்த
அரனுக் கருமா மறைப்பொருளை யருளும் குழந்தைக் குருநாதா
உரிய தவஞ்செய் குறுமுனிக்கு முயர்செந் தமிழாற் பிரமநிலை
உபதே சித்த பெருங்கருணை யுருவா! எமது வினைக்குன்றம்
சரியச் சிதைக்கு மழகளிறே தாலோ தாலோ தாலேலோ
தமிழ்நா யகனே குருமலைவாழ் சாமி நாதா தாலேலோ. 27

சிரித்தே புரத்தை எரித்தபிரான் தேவர் துயரந் தீர்க்கவொரு
சிறுவ னாகி எழுந்த திறந் தேறாத் திறல்சேர் வெஞ்சூரன்
மரித்தே ஒழியா துலகியலை மதித்துத் தேவர் சிறைவிடுத்து
வாழ்க வெனநல் லறிவுரையை வழங்கி வருக எனவருளால்
கரித்தேர் பரிக்கா லாள்மிகுந்த கன்னிப் புரிசை மகேந்திரத்திற்
கடிதிற் செல்ல வயவாகுக் காளை தனையுய்த் தனைநீதி
தரித்தே வாழார் வேர்தறித்தாய் தாலோ தாலோ தாலேலோ
தமிழ்நா யகனே குருமலைவாழ் சாமி நாதா தாலேலோ. 28

செய்ய கமல உந்தியிடைத் திசைமா முகனைச் செனிப்பித்துச்
செகங்கள் படைப்பித் தவையளித்துத் தீய வரக்க குலமுழுதும்
நைய வழித்துத் தேவர்குல நல்வாழ் வுறவே நல்கிவிரி
நரலைத் தரங்கக் கட்டிலின்மேல் ஞாயி றனைய குருமணிசேர்
பைய தலையா யிரநாகப் பாயன் மிசை செம் பாவை பத
பன்மம் வருட மறைகள்புகழ் பாட வுகத்தின் கடைநாளில்
வைய நுகர்ந்து துயில்பெருமான் மருகா தாலோ தாலேலோ
வடிவே லரசே சாமிமலை வாழ்வே தாலோ தாலேலோ. 29

பொங்கு தழலோன் தன்கரங்கள் பொறுக்க கில்லா னாகிநிறை
புனிதப் பாகீ ரதியுய்ப்பப் போற்று மவள்கைத் தலமீதும்
சங்க முரலும் சரவணத்திற் றண்டா மரைப்பூந் தொட்டிலிலும்
தாய்மா ரறுவர் மடிமேலும் சகதாம் பிகைமென் மார்மேலும்

திங்கண் முடியார் தோள்மேலும் திருக்கண் வளரும் சிவக்கொழுந்தே
திருநான் மறையின் பொருளாகித் திகழும் சிவசுப் பிரமணியே
அங்க ணரசே சாமிமலை அவிர்செம் மணியே தாலேலோ
அடியார் பவநோ யகற்றுமருள் அமிர்தே தாலோ தாலேலோ. 30

பொருளொன் றனையுங் காணாமே புதைத்துத்
தன்னைப் புதைக்கறியாப்
புறத்த விருளை வெளுப்பாக்கும் பொல்லா
இருளா ணவத்தினிடைத்
தெருளென் பதுசற் றெனுமின்றிச் செத்துக்
கிடந்த ஆருயிரைச்
சேரு மாயே யங்களினால் சிறிதே
விழிப்பித் தவை முனைந்தே
இருமை வினைக ளியற்றியுறு மின்ப
துன்பநுகர்ந்து சலித்(து)
இயக்கு மாசை யறுகாலை இனிய
சாந்தத் துயிலுறுமா(று)
அருளி னாலே வீட்டுய்க்கு மன்னாய்
தாலோ தாலேலோ
அடியார்க் கெளியாய் சாமிமலை யரசே
தாலோ தாலேலோ. 31

பொலந்தருவி னீழலி னமர்ந்திடு புரந்தரன்
புலோமசை யுடன் கரந்தே
புவிமீதி லுயர் வேணு வடிவா யிருந்தரன்
பொன்னடிகள் பூசிக்குநாள்
நிலந்தனில் வறங்கூர அவன்வைத்த பூஞ்சோலை
நீரின்றி வாடல் கண்டே
நீராழி யுண்ட குறு முனி குண்டி கைக்கணுறு
நீ ரைங் கரன்கவிழ்ப்பச்
சலந்தர முழங்குமுயர் சைய முற் பவி பொன்னி
தவிராது பாய்ந்து தாய்போற்
சாலியுயர் கழைவாழை பூகமுத லியபயிர்
தழைக்கவருள் புனனாடனே
தலந்தனி லுயர்ந்தவள மிகுமேர கக்குமர
தாலேலே தாலேலவே
சைவநா யகசருவ தெய்வநா யகமுருக
தாலேல தாலேலவே. 32

பதுமமென் மலர்வாய் குவிவுறு மதன்வாய்
பயிலளி பொழில்போமே
பறவைக ளுயிர்நேர் துணையொடு மெதிர்பார்
பறழ்தமை யுறலாமே
பொதுவற உலகாள் கதிரவன் விரைவார்
புரவிகள் குடபாலே
பொழில்குல விய நீள் வரையுக இருள்மேல்
பொதிவுறு விதமோராய்
விதுமுக மடவார் விரைமலர் கொடுமா
லையைஎதிர் கொளலானார்
விதிமறை முறையா குதிநிறை வுறவே
தியருன கழ லோர்வார்
சதுர்மறை முடிவா கியமுழு முதலே
தாலோ தாலேலோ
சரவண பவனே குருமலை முருகா
தாலோ தாலேலோ. 33

தவராசர் பெற்றன ளிதியே தாலோ தாலேலோ
தனைநேரு முத்தமிழ் விரகா தாலோ தாலேலோ
பவசா கரத்துறு புணையே தாலோ தாலேலோ
பழமா மறைபயில் பொருளே தாலோ தாலேலோ
உவமான மற்றவிர் ஒளியே தாலோ தாலேலோ
உமையாள் தவத்துறு குமரா தாலோ தாலேலோ
சிவனார் பழிச்சிய குருவே தாலோ தாலேலோ
திருவே ரகப்பதி முருகா தாலோ தாலேலோ. 34

4. சப்பாணிப் பருவம்

எண்ணிலா மறைகள்பல ஆகம புராணங்கள்
இதிகாச வகைகள் மேவும்
இருடிக ளியற்றுபல சாத்திர விதங்களும்
இயம்பரிய பெரிய பொருளைத்
தெண்ணிலா முடியர்நாற் றிசையினும் கைகாட்டு
செப்புதற் கரிய முடிபைத்
தெரியமிக இனிதான சந்தத் தமிழ்க்கவிகள்
செப்பிய திறம்பாவலன்

மண்ணில்வாழ் பவருய்ய வருமருண கிரிநாத
வள்ளல்பா மாலைகேட்டு
மாறாது வட்டெழு களிப்பினாற் றாளமிடு
வகைபோற் களங்கமிலவாம்
தண்ணிலா மதியமிரு மூன்றுதித் தனையமுக
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாமமிகு சாமிமலை வாழுமுரு கையனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 35

முந்திப்போம் பிறவிபல வற்றிலுனை நினையாமல்
மோசம்போ யினதறித்து
முழுதுமினி யுனதடிமை வழியொழுகு வோமென்று
முன்னிமுயல் தொண்டர் தம்மைப்
பந்திப்போ மெனவுன்னி ஆர்த்தெழுந் துறுகின்ற
பழவினைக ளாம்பறவைகள்
பக்கமணு காதுள் பயந்துதிசை திசையிற்
பறந்துபல மற்றலைந்து
சிந்திப்போம் படிதுரத் திடுகின்ற செயலெனச்
செல்கதிக் குறுதுணையெதும்
தேராது திரிகின்ற பாராரை இங்குநீர்
சேர்கென் றழைத்தல்போலச்
சந்திப்போ தனையசெம் மேனிமுரு கையவொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாரகசொ ரூபதிரு வேரக குமாரவொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே. 36

இயங்குவன நிற்பனவு மாய்அறி வுடையஅஃ
தில்லாத எனஇரண்டாய்
இவ்வுலகி லுண்மைகண் டும்அறிவி லாதவைகள்
இயமான னலஅறிவினால்
வயங்குவது வேயுயிரஃ துடலொடு கலந்துவினை
வாஞ்சையாற் செய்யும் உயிரில்
வழியுட லியங்காது மண்ணெனவும் அவ்வுயிர்தன்
வயமற்ற தாதல்கண்டும்

சுயங்கிரியை செய்கின்ற வாலறிவ னுண்மையைத்
தோமற வுணர்ந்து பணியாத்
துன்மதியார் புன்மைகண் டச்சோ எனச்சொலித்
தோன்றுசில முறுவல் பூப்பத்
தயங்குகை புடைத்தலொப் பாகமுரு கையவொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாரகசொ ரூபதிரு வேரககு மாரவொரு
சப்பாணி கொட்டியருளே. 37

பன்மார்க்க நூலெலாம் பகர்கின்ற பொருள்களும்
பயனுமப் பயனை யடையப்
பயில்கின்ற சாதனைக ளும்படித் தோர்ந்தவைகள்
பயனற்ற வெனவறிந்து
நன்மார்க்கம் யாவையும் தம்மகத் தேகொண்டு
நவிலுமெந் நெறியுமிகலா
நான்மறைக ளாகம விதங்கள்புகல் முப்பொருளை
நவையின்றி ஓர்ந்து பாவத்
துன்மார்க்க நீங்கியற நெறிநின்று புண்ணியத்
தொலையிலாச் செல்வ மீட்டித்
தூயதொண் டின்னிலைமை கைவந் திரண்டற்ற
சுத்தஅத் துவிதநிலைகொள்
சன்மார்க்க சித்திசேர் தொண்டர்குல தெய்வமே
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாரகசொ ரூபதிரு வேரக குமாரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 38

செஞ்சுடர்ப் பருதிசத கோடியொளி கூடினும்
சிறியமின் மினியின் மாழ்கத்
திகழொளி விரிக்கும்வேல் சிந்துமத சிந்தூர
திலககய முகதாரகன்
விஞ்சுசுடர் வீசுதிரு மாலினட லாழிபூண்
வியன்மார்பு பொடிசெய்தவேல்
வீரவா குவினைமுத லானவரை வஞ்சித்த
வெற்பினை இடித்த வடிவேல்

துஞ்சுசிறை யின்கணுறு மிந்திர குமாரனொடு
சுரர்கள்பத முறு தளையெலாம்
துகளாக நொடியினி லராவுமர மானவேல்
தொண்டர்தமை நலிய நினையும்
சஞ்சிதக் கடல்பருகும் வேல்விளங் குங்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தாரகசொ ரூபதிரு வேரக குமாரனே
சப்பாணி கொட்டியருளே. 39

அங்கிங்கெ னாதபடி எங்குங் கலந்தணுவு ளணுவாய்
மலைக்கு மலையாய்
அமரும் பரப்பிரம மானவுனை சிலவர்வட
ஆரியர் தெய்வமெனவும்
சங்கங் குலாவிநெடி யோன்குன்று குமரியிடை
தனில்வளர்ந் தோங்கி என்றும்
தன்னிளமை குன்றாத தென்றமிழர் போற்றுந்
தனித்தெய்வ மென்று மறையா(று)
அங்கங்க ளோடுபொலி ஆரியந் தான்நமக்
கரியபெரு மொழியதென்றும்
அழியாம லுலகினிற் பயில்கின்ற தமிழேநம்
அன்னை யெனவும் வாதிடும்
சங்குலங் கணடந்த மடமையை யிழித்தல்போற்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சகலருக் குந்தெய்வ மானகுரு மலைமுருக
சப்பாணி கொட்டியருளே. 40

அம்புய மாளிகை வாழ்பிர மாமணி நாவக லாதவளாம்
அலகில கலைமக ளேதமி ழுலகி னருந்தவ நினைவாலே
இம்பரில் வந்தன ளென்றெவ ரும்புக ழும்படி இணைகாணா
இன்றமிழ் நன்கவி தந்தரு ளவ்வை எனும்பெரு மூதாட்டி
உம்பல் முகன்றன தின்னரு ளாலர னுறைகயி லையினுறுவாள்
உண்ண வெணாவலின் விளைசுடு கனிக ளுதிர்த்திடு மாறேறிக்
கொம்பு குலுக்கிய செங்கைக ளாலே கொட்டுக சப்பாணி
குருமலை மருவிய சரவண பவனே கொட்டுக சப்பாணி.41

எப்பாடை கற்றவரு மெத்தேய முற்றவரு
மெக்கோல மிட்டவருமே
இச்சா வழிச்சுழல லற்றே தவத்தின்வழி
நிற்பார்த மக்கருள்பவா
மைப்பான லொத்தொளிர் மிடற்றார் களிக்குமரு
மைப் போத னைக்குருபரா
வற்றாமு முக்கருணை வைத்தா ளுமைக்குவிழி
யைப்போலு நற்புதல்வனே
கைப்போத கத்தமையர் பிற்பா டுதித்தவொளிர்
கட்டாணி முத்துமுருகா
கைக்காழி நத்துகதை விற்கூ ரசிப்படை
தரித்தா ருவக்கு மருகா
தப்பேது மற்றவ ருளக்கோயி லுற்றகுக
சப்பாணி கொட்டியருளே
தற்போத மற்றவர் வழுத்தேர கக்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே. 42

புத்தேளிர் துய்க்குமமு திற்றீவி யச்சுவைபு
துக்கேர்கொள் முத்தமிழும்வாழ்
பொற்கூட லிற் குடவ யிற்பூம ணத்தகிரி
யிற்சோலை யத்திரியிலே
முத்தீனு நத்துகரை யிற்சோலை யிற்றவழ்மு
ழக்கார் கடற்பதியிலே
முட்டாது பற்பல முழுக்காடல் பெற்றபழ
னிப்பேர்ப டைத்தமலைமேல்
கைத்தான முற்றமலை மைக்கார் முழக்கு பல
வெற்பேது முற்றவரசே
கற்பான் மிகுத்தவுமை கைத்தாம ரைக்குள்வளர்
கட்டாணி முத்துமுருகா
சத்தான புத்தியடி யற்கேய ளித்ததுரை
சப்பாணி கொட்டியருளே
தற்போத மற்றவர் வழுத்தேர கக்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே. 43

குப்பாச மொத்தவுட லிற்பேய்க ளொத்தபொறி
கட்கேவ லெப்பொழுதுமே
கொட்பாயி யற்றியலை யிப்பாச பத்தனை
யருட்பார்வை வைத்தருளியே
தப்பாது பத்திநெறி யிற்சேர விட்டகரு
ணைச் சாது சற்குரவனார்
தற்காவ லுக்கிதுசெ பிப்பாயெ னப்பகரெ
முத்தாறு ணர்த்துபொருளே
கைப்பாசம் வைத்தயம னைக்காலு தைத்தசிவ
னுக்காவல் வைத்த முருகா
கற்பூர மொத்த முறு வற்பார்வ திக்கினிய
கட்டாணி முத்துமுருகா
தப்பான செப்புபிர மற்சாடு பொற்கைகொடு
சப்பாணி கொட்டியருளே
தற்போத மற்றவர்வ ழுத்தேர கக்குமர
சப்பாணி கொட்டியருளே. 44

5. முத்தப் பருவம்

கருவேய் தசைப்பையெனு மொருபேர் படைத்த பல
கசுமால முற்றசிறை மேய்
கடிவாய் படைத்தபுழு நிரை மேய வெப்பமெழு
கனல்போ லனற்ற அயர்வாய்ப்
பெருவே தனைப்படுவ தினிமே லிலைப்புவியில்
பிணிநோய் மிடித்துயர் படாய்
பெருவேத னெற்றிஎழு தவனாணை விட்டதுபல்
பெரியோர் தமக்கு ளுறவாய்
மருவே செறித்தமலர் புனல்தூய் எமைத்தினமும்
வழிபாடு ஞற்றி மகிழ்வாய்
வழுவேது மற்றினிய கவிபாடு முத்தியையு
மறவா தளிப்ப மெனவே
திருவே மிகுத்தஒரு மொழிகூறி முத்திரைசெய்
திறமாக முத்த மருளே
திருவே ரகக்குமர குருசாமி நாதகுளிர்
திருவாயின் முத்த மருளே. 45

அலைவா ரிதிக்கண்வரு மமுதான சொற்கவிகள்
அணியே நிறைத்தணிகுவான்
அயன்மால் விழிக்கரிய பெருமா னழற்கிரியி
னுருவா மணிப்பதியினான்
சலியாத பத்தருண கிரிநாத னுற்றபிணி
சலராசி யொத்த துயர்போய்த்
தவராச ருக்குளொரு முதலாக ஒப்பரிய
தனிஞானம் வைத்தருள் செய்தாய்
கலைமான் வரிப்புலி கிரிடியானை யுற்றனகொல்
கனிவாய் உரைத்தி யெனவே
கவண்வீசு முத்தநகை மறமாதி னுக்குமொழி
கனிவாய் மணிச் சிகரநீள்
மலைராச னுக்குமகள் மகனான சுப்பிர
மணிய மாசின் முத்தமருளே
வளர்பூக முத்துதிரும் வளவேர கக்குமர
மலர்வாயின் முத்த மருளே. 46

தமசான வுட்பகையை முதலோ டறுத்தளவில்
தவமா நிதித்திரளினார்
சனகாதி யர்க் கலையில் சலராசி யொத்தசம
நிலைதா னளித்தருளினார்
எமராச னச்சிறிய மறைவாண னைத்தடிய
வருநா ளெடுத்த அடியால்
இடிபோ லுதைத்துருள விடுசீர் படைத்தடியர்
இனமே களிக்க வருள்வார்
இமவா னியற்றுதவ நிறைவா லவற்குமகள்
எனவே யுதித்த பரையாள்
இருநாழி நெற்கொடற நிலையாயி யற்றுமுமை
இனிதே சுவைத்த கனியாம்
மமகார மற்றவர்கள் கருவூல மொத்தகுக
மணிவாயின் முத்தமருளே
வளர்பூக முத்துதிரும் வளவேர கக்குமர
மலர்வாயின் முத்தமருளே. 47

கல்லா னிழற்குள் மலை வில்லான் மறைத்தெளிவு
கையா லுரைத்த பெருமான்
கைகேயி சொற்றபடி வைதேகி பிற்றொடர
மொய்கான முற்ற பெருமாள்
எல்லோ னியக்கமற மெய்வா னுயர்த்த மலை
கையா லடர்த்த முனிவோன்
எய்யாது மெய்ப்பொருள்சொல் செவ்வாயி னிற்சிறிய
மெல்லா மகிழ்ச்சி யுறவே
வல்லா முலைக் குறவி வில்லா நுதற்கும் வரி
மையார் விழிக்கு மயலாய்
வல்வேடு ருக்கொடுசெல் கள்வா மலைக்குமகள்
மைவாள் விழிக்கு மணியே
மல்லார் புயத்தமுரு கையா இனிக்குமரு
மைவாயின் முத்த மருளே
வளர்பூக முத்துதிரும் வளவேர கக்குமர
மலர்வாயின் முத்த மருளே. 48

மணிவா சகனார் உயவா ரியனாய் வருவார்
மெச்சுங் குருநாதா
வடபா டையிலே யியல்பா வினையே வளமார்
நற்செந் தமிழாலே
அணிபா வலன்வீ ரையர்கோன் மகளாய் அணிகா
சிச்செம் பதிபோயே
அவனார் சுவைசேர் உணவே அடுவாள் இடுவாள்
கைச்செஞ் சிறுசேயே
கணிபா வலனோ தியவா றுடனே கடுவாய்
பைக்கஞ் சுகியான
கனபா யலொடே தொடர்வார் மருகா கனதோ
கைப்பைம் பரியூர்வாய்
பணிவார் விழையா வையுமே அருள்வாய் பரமா
முத்தந் தருவாயே
பகவா திருவே ரகம்வாழ் குமரா பனிவாய்
முத்தந் தருவாயே. 49

செஞ்சொற் றிறமார் பலகலையிற் செலுநுண்
புலமை முதுக்குறைவும்
செவிச்செல் வமுநன் குடைப்பெரியோர் சிந்தைக்
கினிக்கும் பழமறையும்
விஞ்சு திருப்பாற் கடலில்விளை விண்ணோ
ரமுதுங் கொல்லிமலை
விளைபூந் தேனு மனக்கினியாள் மிழற்று
மிசையுங் கலந்துசுவை
கொஞ்சு தமிழும் மணம்வீசக் குறையாக்
கருணை மலர்காமக்
கொடியா முமையாள் எடுத்தருத்தக் கொஞ்சிக்
கொஞ்சிக் குடித்தசுவை
மொஞ்சி மணக்கும் திருவாயான் முத்தந்
தருக முத்தமே
மூவா முதலே சாமிமலை முருகா
தருக முத்தமே. 50

புடவிசுற்றும் கடல்குடித்தும் புயல்படுக்கும் கிரியைவான்
பொரலொழித்தும் புலனடக்கும் புனிதர் சுற்றம் பொலியவே
வடதிசைப் பொன் கிரியிடைச்சங் கரனிருக்கும் படி கடாம்
வரைமிகுக்கும் பொதியவெற்பின் குவடிருக்கும் புகழினான்
அடலரக்கன் றனையிசைப்பந் தயமடக்கும் திறலினான்
அரவணைக்கண் துயிலரிக்கன் றரனுருத்தந் திடுகையான்
குடமுனிக்குந் தமிழுரைக்குங் குரவன் முத்தந் தருகவே
குருமலைக்கண் குடியிருக்கும் குமரன் முத்தந் தருகவே.51

மைக்கடல் மிக்க வெறுப்பொ டெடுத்தெறி யப்படு முத்துவவேம்
மத்த கயத்தை வதைத்துயர் கொப்பி லகப்படு முத்துவவேம்
இக்கை ஒடித்தது கட்கு ளிருத்திய முத்துகளைக் கவரேம்
இப்பி வயிற்றை அறுத்தத னுட்படு முத்தினை யிச்சை செயேம்
கைக்கிரி யற்பின் வளர்த்த மடப்பிடி துய்த்த சுவைக் கழியே
கட்டழ குற்ற குறக்கிளி நச்சிய கற்பக நற்கனியே
முக்கணர் மெச்சிய சொற்சொல் மலர்ப்பொலி முத்த மளித்தருளே
முத்தர்கள் நச்சிய சற்குரு வெற்பவொர் முத்த மளித்தருளே. 52

திருநான் மறையா கமமா தியநூல் செப்பும் பொருளோனே
திசைமா முகனா தியதே வர்கள்சே விக்கும் கழலோனே
உருகா நினைவார் வினைவே ரறவே வெட்டுந் தொழிலோனே
ஒருகால் முருகா எனுமா றுவலார் பக்கம் பிரியானே
பெருமா னுனையே தொழுசீ ரடியார் பெட்பின் படியீவாய்
பெரியோர் மனமா சறுமா றொருகீர் செப்புந் திருவாயால்
முருகா திருமால் மருகா கனிவாய் முத்தந் தாராயோ
முருகார் பொழில்சூழ் திருவே ரகனே முத்தந் தாராயே. 53

ஆலநிழல் மேவுமர னார்விழிக ளாறின்வரு
மாதிநடு வற்றபொருளே
ஆரணமு மாகமமு மோதுமறி வோரறிவின்
ஆகுமள வற்ற தெருளே
நீலமுகில் மானுநிற மாலுமன தாரவிழை
நீடுபுக முற்றமருகா
நீடுகழை வேளுமிக நாணஎழில் மீறுவடி
வாமுதுமை யற்ற குழகா
கோலமுதி ராதுலகெ லாமுதவு தாய்கிரி
குமாரியருள் பெற்றபுதல்வா
கோமளக லாபமயில் போல விதண் மேவுகுற
மாதுதழு வுற்ற புயனே
மூலனிக ரானமுனி வோர்பரவு பாதமுதல்
வாபவள முத்தமருளே
மூவுலகு ளார்கள்பணி சாமிமலை வாழ்முருக
வேள் முறுவன் முத்தமருளே. 54

6. வருகைப் பருவம்

வலாரிமணி போலவளர் குஞ்சியொளி விஞ்சநிறை
மதிமுக நிலாவெறிப்ப
மலர்பதும விழியுத்தி எழுகருணை யலைவீச
மணி முறுவல் வாயரும்பப்
பலாயிரர்கள் சூரியர்த மொளிதிரண் டனையவொளி
பயில்மேனி வெயில்விளங்கப்
பராவுசுரர் நரர்முனிவர் பாவமலை தவிடுபொடி
படவடரும் வேல்கை மிளிரக்

கலாபநிரை நீல்விழி குலாவு சிகி செந்துகிர்க்
காண்மயிற் புரவியேறிக்
கனவுதனி லேனுமொரு காலின்வரு மோவெனக்
கருதியக நெகிழுமெளியேம்
சுலாவுதுயர் போகவிரை வாகமறை யோதுசிவ
சுப்ரமண் யாவருகவே
சுராதிபதி மாலயனு மாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வேள்வருகவே. 55

முராரிபிர மாதமுள டாதவலி பேசியடி
முடிதேட லுற்று முயல்வாய்
முனாள் புவி யிடாவிண்மிசை போய்முடிகி லாதயர்
வுறாமுமுமு தால்சிவசிவா
பராபர எனாஉருகி யேபரவு காலையவர்
பணிவுக் கிரங்கி யருள்வார்
பராவுகுரு நாதஎளி யோமுனது படியின்மெய்ப்
படிவமெப் படியறிகுவோம்
சராசர மெலாமுருவி யேகியசொ ரூபநிலை
தன்னையெவ் வாறுணர்குவோம்
தயாமிகு குமாரனெனு மோர்பெயரி னாலுரிய
தாமினிலை மேயழைத்தோம்
துராலுடல வாவினை யறுத்தவர் பிடித்தசிவ
சுப்ரமண்யா வருகவே
சுராதிபதி மாலயனு மாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வேள்வருகவே. 56

நானார்என் னுள்ளமிது தானார் முளைத்தசில
ஞானங்க ளாரென்னையும்
நானென் றுணர்த்தியவர் யார்உம்பர் தம்பிரான்
ஞாலத்தின் மேலருளினால்
தானாக வந்துதயை செய்திலா னெனிலென்று
தம்மையுணர் பெரியர் சாற்றும்
தவறில்மொழி கேட்டுமழை விழைபயிரை யொப்பவுன்
தரிசனம் பெறவிழைந்தேம்

மானார் கரத்தபெரு மானார் தவத்தின்மரு
மானாகி வருமெமானே
மலையா சலத்திலமர் குறுமா முனிக்குமரு
மறையோது வித்தகுருவே
சூனாற லற்றடியர் வானாள வைக்குமுயர்
சுப்ரமண் யாவருகவே
சுராதிபதி மாலயனு மாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வேள்வருகவே. 57

நறாவிரி குராநறு விளாவெட்சி யுருள்மரா
நாடிமுடி மேலணியவா
நறியசிந் தூர நுத லணியவா மைகுவளை
நயனமிட வாசெவியிலே
சுறாவின்வடி வார்குழைகள் சொருகவா தோளின்மேற்
சுடர்முத்து மாலையிடவா
தூயகே யூரந்தொ டுக்கவா கைவிரற்
றுளிரின்மோ திரமணியவா
மறாமலரை நாணணிய வாதூய மடியுடீஇ
மணியரைக் கச்சணியவா
மறையினடி நடுமுடியி லிலகுபத மலர்கட்கு
மணிநூ புரங்களிடவா
துறாதுவினை மாதர்கள் தொடாதுபுனை வேனருகு
சுப்ரமண் யாவருகவே
சுராதிபதி மாலயனு மாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வேள்வருகவே. 58

என்னவா வாலுனை எடுக்க வா வுறுபோதில்
எட்டாது விலகுவாயேல்
என்னைவா விப்பிடிப் பதுபோல அருகிலே
ஏனவாய் வருதியையா
உன்னவா விக்குள்வரு வாயென்ன உன்னுவார்க்
குன்னுதோ றோடிஅகல்வாய்
உன்னா திகழ்ந்தபேர் முன்னின்று வலியவாழ்
வுறுவிக்கு மியல்புடையவா

முன்னவா யாதுகோ ழியையோது வாயினால்
முட்டையினை யோதேனெனும்
முதுதமிழ்ப் புலவன்வா யாற்பாடல் பெறுசெய்தி
மொழிவதா லுந்தெரிந்தேன்
சொன்னவா செய்தபெரு மான்மருக னானவா
சுப்ரமண் யாவருகவே
சுராதிபதி மாலயனு மாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வேள்வருகவே. 59

அன்னவா கனனாலு முகநாலு முகமா
அறைந்தவா அமரர் துன்பம்
அகலவா வியினில் மகவானவா உடுமகளிர்
அறுவர்முலை யமுதுண்டவா
மின்னவா வியசடையர் குருவான வாவசுரர்
வேரைத் தடிந்தவா வல்
வேடர்மகள் மால்கொண்ட லைந்தவா சொல்லுவார்
மீதிலருள் குறையாதவா
முன்னவா யாவைக்கு முடிவான வாசித்தி
முத்திக்கு முதலானவா
முருகவா வாவென்று மொழிகுழற வோதுவார்
முன்னர்வா ராமைதகவா
சொன்னவா றானநீர்ப் பொன்னிபாய் வளநாட
சுப்ரமண் யாவருகவே
சுராதிபதி மாலயனு மாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வேள்வருகவே. 60

மிடலேமி குத்தறிவை யடுமாண வக்கொடிய
விடநோய கற்றுமவு டதமுமாய்
விடியாவு கக்கடையி னிருள்போல கக்கண்மறை
விரிமாயை யைப்பருகு பரிதியாய்
அடலேமி குத்தசுற வெனவேயி டுக்கண்மலி
யலைமாப வக்கடலின் மிதவையாய்
அநியாய மிக்கநெறி வழிவாய்ம றித்தலைசெய்
புலவேடர் கிட்டரிய அரணமாய்

தடையாகி முத்திநெறி யிடையேம றித்தவினை
மலைதூ ளெழத்தடியு மிடியுமாய்த்
தனியேந டக்குமறு மையிலே வழுத்தியவர்
தமைநீள் வழித்தொடரு துணையுமாய்
திடமான பத்தர்வழி வழியேதி ரட்டுமிகு
நிதியான பத்மபதன் வருகவே
சிவசாமி கற்புமிகு சிவகாமி பெற்றமகிழ்
திருவேர கக்குமரன் வருகவே. 61

தழல்சேர் நுதற்கணவர் தழையா னிழற்கண்முயல்
தவமேயு ருக்கொடுறு புதல்வனே
சதுர்மா மறைத்தருவி னுயர்சா கையிற்கனியின்
உறுசா றெனத்தவர்சொல் முதல்வனே
மழவாய் மணிச்சரவ ணமென் வாவி யிற்பதும
மலரேணை யிற்றுயில்கொள் சிறுவனே
மடிமேலி ருத்தியறு மடவார் அருத்தியொடு
தருபால் சுவைத்தமணி யிதழனே
எழுதாம றைப்பொருளை யினிதான புத்தமிழ்தம்
எனவே தமிழ்க்கவிசொல் விரகனே
இகலேது மற்றகுற ளினைமீறு மெய்ப்பொருளை
எழுதோலை யெற்றுநதி யெதிரவே
அழகாக விட்டகவு ணியர்நாத விப்பிரர்கள்
அணியான சுப்ரமணி வருகவே
அடியாரு ளத்தைநிகர் திருவேர கத்திலமர்
அருண்ஞான சத்திதரன் வருகவே. 62

தந்தி மருப்பி லிழைசீப்புத்
தலைமே லழுந்தச் சிகைவாரேன்
சலாகை யுறுத்த மையெழுதேன்
தாழச் செவியிற் குழைபுனையேன்
தொந்தி குழையத் துகிலுடுக்கேன்
சுடர்ப்பட் டிகைகொண் டதையிறுக்கேன்
தொடிகள் மலர்க்கை வடுக்கொளுமா
துறுக்கேன் விரல்மோ திரமணியேன்

சிந்தித் தடியர் அகமலரில்
சேர்த்து மலர்த்தா ளிணையுறுத்தச்
சிலம்பு தண்டை கிண்கிணிகள்
செறிக்கேன் கவுண்மேற் கைநெறிக்கேன்
மந்திப் பிடியாய்த் திருமேனி
வருந்தத் தழுவேன் வருகவே
வரத விரதா குருமலைவாழ் வடிவே
லரசே வருகவே. 63

அன்பா லெடுக்க வருந்தோறு மப்பா லோடி யகல்வாயால்
அன்னை யலனோ பால்சுரந்த தயலோர் மகவுக் களிப்பேனோ
முன்பார் வதிபோற் கறந்தளித்தே முதுமை விலக்கி மகிழ்வேனோ
மொய்ம்பி லணைத்து நொடிபயிற்றி முத்த மளித்தல் மறந்தனையே
வன்பா லுன்பொன் மலர்மேனி வருந்தத் தொடவு மாட்டேனுன்
மலர்த்தா ளிணையென் கண்மணிமேல் வைத்தே புரக்கு மதியுடையேன்
தென்பாற் கயிலை மலையாகுந் திருவே ரகச்சேய் வருகவே
செம்பொன் மலைப்பைங் கொடிபூத்த தெய்வ மலரே வருகவே. 64

7. அம்புலிப் பருவம்

பம்புபே ரொளிவீசு பூதியுடன் மேவலாற்
பரமனா ரின்னருட்கண்
பாங்காய் விளங்கலாற் பானலொண் வாயினைப்
பரிவான் மலர்த்தி நாளும்
உம்பரா ரிம்பரொடு நுகரவிசை கெழுமமுதம்
ஒவா துவந்தீவதால்
ஒண்முத்த மானமிசை யுலவலா லிறைவனடி
யுற்றோர் சிரோரத்னமாய்
எம்பிரான் சம்பந்த மூர்த்திபோ லிலகுமுன்
எழில்கண் டழைக்கின்றனன்
எய்துதற் கரியபே றிதுவெய்த நீமுனம்
இழைத்தமா தவமெதுகொலோ
வம்பறா வரிவண்டு முரல்கடம் பணிசுப்ர
மணியனோ டாடவாவே
வளருமுத் தமிழ்குலவு குருமலைக் குமரனொடு
மதியமே ஆடவாவே. 65

மேற்பாற் பிறப்பினும் கலைகுறைந் திழிவுறுவை
வேண்டுமொளி யின்றிமறைவாய்
மேதினியர் குறைமதிய னிவனென்று பேசுவார்
மீண்டுகீழ்ப் பாலுதிப்பாய்
நாற்பா லிருப்பவரு மொண்கலைச் செல்வனென
நவிலுகினு முட்களங்கம்
நாடியுனை மதியாமல் அல்லோ னெனக்கொள்வர்
நாரியர்கள் கண்டுகரிய
மாற்பா லுளந்தோன்றி னானென்றி கழ்ந்துன்னை
வைதுகா ணவுமஞ்சுவார்
மாறிமா றிப்பிறந் தெய்துபய னிதுகொலோ
வந்தெமது கந்தனருளை
ஏற்பா யெனிற்பிறப் பின்றியின் பெய்தலாம்
இங்ஙனே வாமதியமே
ஏரக நிலாவுசிவ சாமியொடு விளையாட
இங்ஙனே வாமதியமே. 66

அம்பிட்ட விழிமாத ரெருவிட வளர்ந்தவர்க்
கனலாகி மெய்சுடுவைநீ
அகிலமுஞ் சுடுநெற்றி விழியில்வந் தாலுமிவன்
அகலாத தண்ணளியினான்
வம்பிட்டு நாடொறும் வளர்ந்த முய லகனாய்
மறுக்கமுற் றுழலுவாய்நீ
வலியமுய லகனைமல ரடியினில் மிதித்தாடு
வள்ளலருள் வடிவிவன்காண்
கும்பிட்டு மூடுபனி யானடுக் குறுவைநீ
கொங்குநா டெங்குமிக்க
குளிர்பனிக் கொடுநோ யகற்றியருள் செய்தவக்
குரிசிலிவ னென்பதுணராய்
செம்பிட்ட இஞ்சிசூழ் ஏரகக் குமரனொடு
திங்களே யாடவாவே
சிவனைநிகர் பொதியமுனி பரவுதமிழ் விரகனொடு
திங்களே யாடவாவே. 67

மண்மீதி லிருவினை வயத்திற் பிறந்தவை
வளர்த்துடல் விடுத்த பேர்கள்
மாசறு மனத்திரளி னாற்களங் குற்றுநீ
மறுகல்மறை மொழி வாய்மையாம்
கண்மீது கண்பெற்ற செங்கரும் பின்நடுக்
கண்ணுற்ற கடவுண் மணியிக்
கந்தனை நினைந்தவர் பதங்கண்ட பேரும்
களங்கங் களைந்தொளிருவார்
விண்மீது தேசொடு விளங்கினும் சடமயம்
விடாதுதிரி வாயிவனருள்
மேவினோ ரடியருஞ் சித்துருவ ராய்முத்தி
மேவுதல் அறிந்திலாயோ
எண்மீறு மற்புத மிலங்குதிரு வேரகனொ
டிந்துவே யாடவாவே
இகபரமு முயர்வீடு மருள்சாமி நாதனுடன்
இந்துவே யாடவாவே. 68

கருணையா லைந்தொழி னடாத்துபெரு மானிடக்
கண்ணமர்ந் துமையுமானாய்
கனவிடை யிவர்ந்துவரு சோமனென் பெயரினாற்
கண்ணுதற் கடவுளானாய்
தருணமுயர் மேடத் திவர்ந்துலகை வலம்வந்து
சண்முகன் தானுமானாய்
தண்ணமுது புலவர்க் களித்தோம்பு மியல்பினாற்
றண்டமிழர் வேந்துமானாய்
தெருணல மிகுங்கணத் தலைவனாய் மிளிர்தலாற்
றிருநந்தி யடிகளானாய்
திகழுமித் தன்மையா லுன்மீது தயைசெய்து
தெய்வநா யகனழைத்தான்
அருணலம் பெறுமூ முனக்குவந் தெய்தலால்
அம்புலீ யாடவாவே
ஆரணந் தமிழிலகு மேரகம் பொலி முருகொ
டம்புலீ யாடவாவே. 69

தேரா மாந்த ருன்னுடலின் திறமே கண்டந் தணனென்பார்
தேர்ந்தா ருள்ளங் கள்ளனெனத் தெளிந்தார் அமரர் குழுவருந்தும்
ஆரா வமுதுன் பாலிருந்தால் அங்கங் குறைந்தே னலைகின்றாய்
அன்றன் றிரவுற் றலைவாயை அரசென் றுரைக்குங் குறிப்போராய்
சீரார் மறையோர் தெய்வதமாய்த் திகழ்பல் கலையின் செம்பொருளாய்த்
தெவிட்டா வமுத மயமாகிச் சிவமே புரியுஞ் சேந்தனிடம்
வாராய் குறைபோய் வாழ்வுறலாம் வாவா ஆட மதியமே
மகிமைச் சாமி நாதனிடம் வாவா ஆட மதியமே. 70

வெள்ளம் பயிலும் கங்கைவழி மேவி வெள்ளா ளனுமாகி
வேளாண்மைக்குச் சலியாமல் விரும்பும் பயிர்கள் விளைவித்தும்
கள்ளம் பயிலுங் கல்லாரக் கயவர் வண்டர் காதலிப்பாய்க்
காசைப் புதைத்தே யாசைவழிக் கலந்து திரிவாய் நல்லோர்கள்
எள்ளத் தாரா இனத்தினொடு மியைந்தே இரவுற் றியங்குகின்றாய்
எவ்வா றுய்தி வெண்மதியே இனிநீ வாழ எண்ணுதியேல்
வள்ளல் திருவே ரகமுருகன் மருங்கு வாவா மதியமே
மகிமைச் சாமி நாதனிடம் வாவா ஆட மதியமே. 71

மெச்சிக் கலைய னெனச்சிலர்தாம் விளம்பல் கேட்டுச் செருக்கலை பல்
விண்ணோ ரெச்சிற் கலையனெனும் மெய்ம்மை யுணர்வாய் பொங்கலையே
நச்சிக் கலையும் காட்டினையும் நகரு நாடித் திரிகலையோ
நரலைக் கடலுண் தமிழ்க்கலைய ணுகி யிருக்க நயந்ததுணை
இச்சிக் கலையெ லாம்நீக்கி யீடேற் றிடுவோ மெனுமருளால்
இதனைச் சிறிது முணர்கலையே இன்னும் பாணிக் கலைவிரைதி
வச்சைக் கலருக் கரியனொடு வாவா ஆட மதியமே
மகிமைச் சாமி நாதனிடம் வாவா ஆட மதியமே. 72

சுறவேறு கொடிவேந்த னின்னீழ லுற்றுடல்
சுடப்பட்டு மாய்ந்தொழிந்தான்
சுறவேறு கொடிவேந்த னொருவனிவ னீழலாற்
சுரமும்வெம் பவமு நீத்தான்
உறவேறி யுனை யுற்ற கணமந் தரத்திலே
உழல்வார்க ணிலையின்றியே
உள்ளுருகி யிவனையுறு வார்களிக பரசுகமும்
உயர்வீடு முறுவர் கண்டாய்

யிறவேறு பாடுமெனி னீகரும் பொன்னுரைகள்
பேசரு பசும்பொன்னிவன்
பேதமதி யாதுனை யழைத்தனன் கருணையாற்
பேதைமதி யாலகல்வையோ
அறவேறு யர்த்த சுர ரடலேறு பெருமகவொ
டம்புலீ யாட வாவே
ஆரணந் தமிழிலகு மேரகம் பொலிமுருகொ
டம்புலீ யாட வாவே. 73

கடல் சுவற மலைபொடிய வேல்விடுவ னழலினெழு
கைகள்வெய் தாகஅடுவான்
கமலக்கண் ணாரிருவர் தம்மைவன் சிறையிடும்
கண்ணைப் பறிப்ப னுன்னைக்
குடையெனக் கொள்மதனன் விழியினெதிர் வருவனோ
குழவியென இவனை மதியேல்
குழகனழல் விழியினுறு சிறுபொறியி னுலகெலாங்
குதிரையனல் படுபஞ்சுகாண்
படவரவி னெடியகைப் பிணிமுக மருந்தநெய்ப்
படுகவள நீயாகுவாய்
பசுமயிலு நாய்க்குடையி தெனவுனைக் கொத்திப்
பதைக்கப் பதைக்க அடுமே
அடமுனிவு கொளுமுனர கரசரண மெனவிரைந்
தம்புலீ யாடவாவே
ஆரணந் தமிழிலகு மேரகம் பொலிமுருகொ
டம்புலீ யாட வாவே. 74

8. *சிற்றிற் பருவம்*

கணங்கொ ளசுரர் கடிநகரின் கன்னி
மதிலோ அதைச்சூழ்ந்த
கலிக்கு முதலை மகரமராக் களுலி
யாழ்ந்த பேரகழோ
வணங்கு மடியார் தலையிலயன் வகுத்த
விதியோ இனியவர்பால்
வருத்தும் பிறவி தரும்பொருட்டு வளரா
நின்ற வினைமலையோ

பிணங்கி யவரைப் பிணிக்கவரும் பெரிய
எருமைப் பரியமனார்
பிறங்கன் மார்போ பெருநரகக் குழியோ
தேவர் சிறைக்கதவோ
மணங்கொள் கமலச் சேவடியால் மகளிர்
சிற்றில் சிதையேலே
வரதா சாமி மலைமுருகா மகளிர்
சிற்றில் சிதையேலே. 75

அனந்தா கமவே தங்களுமற் றரிய வேறு கலைக் குழுவும்
அடிகேள் நின்சே வடிபயில அமைந்த வழியா மென்பர் அவை
தினந்தாம் பயின்று புலனடக்கித் தியானம் புரியும் யோகியர்மெய்ச்
சிந்தை தானும் திருவடிக்குத் திருவா லயமாச் செப்புகின்றார்
மனந்தா னுருகி மலர்தூவி வாழ்த்து மடியார் பயிலுமிடம்
மனமும் கையும் மணிநாவும் வள்ளல் விளையாடரங் கென்பர்
சினந்தான் பெருக வழித்தடையோ சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே
திருவே ரகம்வாழ் குருமணியே சிறியேம் சிற்றில் சிதையேலே. 76

காலைப் பருதி பலகோடிக் கதிர்போ லெழுந்த பேரொளியாற்
கண்கள் கூசித் தலைகவிழ்ந்து கருத்தில் நினைந்தே யிருந்ததலால்
கோலக் குமரா நின்வருகை குறித்துக் கண்டும் அவமதித்துக்
கும்பி டாமல் இருந்தேமோ குறுகி நின்று நீமுறுவல்
பாலிற் பொழியு நிலவொளியைப் பருகும் பறவை யானேமால்
பணிந்து சிறுசோ றன்பாகப் படைத்து விருந்து புரந்திடுவேம்
ஆலைப் பாகே கற்கண்டே அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அணியே ரகம்வாழ் குருமணியே அடியேம் சிற்றி லழியேலே. 77

களித்த அசுரர் களித்தடர்க்கக் கண்டும் மண்டின் கணைவலிய
கல்லாம் வில்லிற் றொடுத்தெய்யுங் கணக்கையறியா தவர்முன்பல்
இளித்து நின்றான் மகனென்னேம் இனிய கணவன் விடமுண்ண
ஏகிப் புலவன் மகளாய்ச்சோ றினிதட் டிட்டாள் சேயென்னேம்
குளித்த மடவார் புடவைகொடு குருந்த மேறுங் கோமாளிக்
கூத்தன் மருகென் னேம்குறத்தி குற்றே வலனென் றினியுரையேம்
அளித்தண் கமலச் சேவடியா லரசே சிற்றி லழியேலே
அணியே ரகம்வாழ் குருமணியே அடியேம் சிற்றி லழியேலே. 78

எம்மா யிழைக்கும் சிற்றிலெலா மெந்தை யழித்துக் கூத்தாட
எள்ளத் தனையும் சினவாம லினிது தாள மிடுகின்றாள்
தம்மா தரவா லிம்மடவார் தாமு மெமக்கத் தகையரெனத்
தவறா யெண்ணிக் கொண்டனையாம் தண்ட மிடத்தா யரையழைப்போம்
சும்மா இருக்கும் படிஎவர்க்கும் சொல்ல வல்லாய் உனக்கதனைச்
சொல்வா ரிலைநீ தகப்பனுக்குச் சுவாமி யென்ப துலகறியும்
அம்மா குறும்பர் குலத்தரசே அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அணியே ரகம்வாழ் குருமணியே அடியேம் சிற்றி லழியேலே. 79

அன்ன மேறப் படைத்தவன்பா லன்பாய் வாழ அறியாமல்
அவனோர் தலையைக் களைந்தைய மதிலே ஏற்றும் அருந்துவரை
மன்னன் பருப்பை மதியாமல் வருந்தக் குருதி வடிப்பித் துன்
மத்தனாகிச் சுடலையினில் வாழ்வான் மகன்நீ மடமகளிர்
பொன்னின் பொடியும் துகிர்க்கொடியும் பொல்லா மணியும் புனைசிற்றில்
புகுந்தங் கவர்தந் திடுசோறு புசிக்கா தழித்தல் வியப்பன்றே
தின்னப் பலகா ரம்பெறுக சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
திருவே ரகம்வாழ் குருமணியே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. 80

மலையின் மகட்கு மகனானாய் வாரி மகட்கு மருகானாய்
வலிய தந்தை யுலகழிப்பான் மாமன் பேரா வைகுண்டன்
சிலையைச் சிறைகொய் கொடியோனும் சினவே டுவரும் பெண்கொடுத்தோர்
செகத்தில் வலிமைச் சுற்றமுளாய் செம்மை நெறியிற் செல்லாயோ
மலியும் வலிமை வாய்த்தோர்கள் வகுத்த வழியே வாய்க்காலோ
மகளி ரிடந்தா ளாண்மையினை மைந்தர் காட்டல் மாண்பாமோ
அலகில் வளஞ்சேர் புனனாடா அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே
அணியே ரகம்வாழ் குருமணியே அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே. 81

வேத முதலாம் பதினான்கு வித்தை மணக்கும் சிவாகமத்தின்
மெய்ம்மை மணக்கு மிருதிகளின் விதமு மணக்கும் விபுதர்முடிப்
போது மணக்கும் ஞானியர்மெய்ப் போத மணக்கும் யோகியர்கள்
புந்தி மணக்கும் கிரியையர்கைப் பூவு மணக்கும் சரியையர்செய்
கோதில் பணிகள் மணக்குமுளங் குழைந்து பாடுங் கவிஞர்சுவை
குறையாச் செம்மை நாமணக்குங் குளிர்பூந் தண்டைத் திருத்தாளால்
மாதர் கொழிக்கு மண்மணக்க வரதா சிற்றி லழியேலே
வளவே ரகத்தில் வாழ்சுப்ர மணியே சிற்றி லழியேலே. 82

எங்கும் கண்கள் கரசரணம் எண்ணி லாத உளனென்றே
இசைக்கு மறையின் முறையிருந்தா லெளியேம் பயனெங் ஙனமுறுவேம்
இங்கு முகங்க ளிருமூன்றாய் இரட்டி மலர்க்க ணீள்கரங்கள்
எடுத்து வருமுன் பெருங்கருணைக் கேழை யடியேம் என்புரிவோம்
பங்க மறுக்கும் பதமிரண்டே படைத்த கருணை யதிற்பெரிதாம்
பண்ணை மகளிர் செய்ததவப் பயத்தாற் பலகால் படைத்திலையால்
அங்க ணரசே யானாலும் அடியேம் சிற்றி லழியேலே
அணியே ரகம்வாழ் குருமணியே அடியேம் சிற்றி லழியேலே. 83

உந்தை புத்தூர் வருபாவை ஒருத்தி மணத்தை ஒருகால்முன்
ஒழித்த பவத்தால் இருகாலும் உறுத்த ஆரூர் வீதியெலாம்
முந்தை யிருளில் நடந்தலைந்த முறைமை யறியாய்ப் பலகாலும்
முயன்று பாவை பலர்க்குமணம் முடிக்கக் கருதும் வேளையிடை
வந்து சிதைத்தி யிப்பாவம் மலர்க்கால் சிவக்க எத்தனைகால்
மகளிர் பால்நீ தூதாக வருந்தி நடக்கப் புரிந்திடுமோ
சிந்தை நினைந்து சிறியேம்செய் சிற்றில் சிதையேல் சிதையேலே
திருவே ரகம்வாழ் முருகோனே சிற்றில் சிதையேல் சிதையேலே. 84

9. சிறுபறைப் பருவம்

அருமறைக ளுலகிலுள வாருயிர்ப் பக்குவ
மனேகவித மாதலாலே
அவைபயிலு மாறுபல பலநெறி வகுத்தோது
மந்நெறியி லொவ்வொன்றினைக்
குருமரபில் வருமறிஞர் விரிவாக நூல்பல
குயிற்றியுப தேசித்தனர்
கோணைநெறி நேர்நெறிகள் பலவுமுடி வின்கணொரு
கோதினெறி கூடிமுடியும்
ஒருமகிமை மிகுபெரிய நெறிசைவ நெறியதனை
யுணருமுணர் வுடையர் சிலரே
உலகிலனை வருமிந்த உண்மைநெறி சென்றுய்க
என்றுரை பரப்பு முறைபோல்
திருமறை முழக்கமிகு குருமலை யருட்குமர
சிறுபறை முழக்கியருளே
சிவசமய அறுமுகவ குகபகவ வுமைசிறுவ
சிறுபறை முழக்கியருளே. 85

வருமுறை யுடற்குளுயிர் சுகதுக்க முறுமுறை
மடிந்துமன் னுயிர்போமுறை
மற்றுமுட லுற்றிடும் பைப்படா வகையொன்று
மதியாமல் வாழுமடவோர்
ஒருமுறையு மின்றிமல முழுகியவ ராகமற்
றுய்யுநெறி யுன்னுவோர்கள்
உணரஅருள் புரிகமிவ ணுறுதிரெனு மொலியாக
வுற்றடி வணங்கினோர் தம்
கருமுறை கடந்தின்ப முத்தியெனு மகளினைக்
கடிமணம் புணர்காலையிற்
கடலென முழங்குமுழ வாகஎழு தாமறைகள்
கண்டுகொண் டாட வாய்மைத்
திருமுறை முழக்கமிகு குருமலை யருட்குமர
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவசமய அறமுகவ குகபகவ வுமைசிறுவ
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 86

கருப்புகு பிறப்புறு நயப்புறு கயக்குழு
எதிர்ப்படல் கழிந்து போமின்
கடியமல விருளின்மலி வினையின்மலை யரணினைக்
கவனமொடு காவல் புரிமின்
நெருப்புகு கடைக்கணரு விக்கட மொழுக்குகவுள்
நிலவுலவு சடைமுடியுநீள்
நிகளமழி துகளெழ வடர்த்துவரு தாமரை
நிகர்த்ததிரு வடியுமுடைய
பொருப்புமு னடக்கவுழி ஞைத்தொடை முடித்தியாம்
பொருமாறு வருகின்றனம்
புனல்நொச்சி சூடினது பயனற்ற செயல்வலிய
பொறிசத்தி பொடியு மெனல்போல்
திருப்புகழ் முழக்கமுகி லொத்தகுரு வெற்பிறைவ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவத்தரு வினைத்தழுவு பொற்கொடி பழுத்தகனி
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 87

ஒருவருணர் தற்கரிய பிரமசொரு பக்கடலின்
உறுமமுது ருக்கொடழியா
ஒளிமினல் பரப்பியடர் பொறியர வுரப்பிவரம்
எனு முறைது ளித்துமயலாம்
மருநில மதிற்பெருகு மசரத மிகுத்தபுனல்
வறளவழு வற்றவடியார்
மனவயலி னற்புமுதல் நிறைபயன் விளைக்கஅவர்
வழிவழிபு சிக்கஉயர்வான்
பெருநெறி நிரைத்துமிகு துயர்வெயி லொழித்தறிவு
பெருகுநன திப்புனலினால்
பிழைநெறி யிடித்துரிய சமயமுல குக்குதவு
பெரியபுக முற்றுலவிவாழ்
திருவருள் முகிற்குரலி னளிகுரு மலைக்குமர
சிறுபறை முழக்கி யருளே
சிவசமய சற்குரவர் முதல்வசிவ சுப்ரமணி
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 88

உகமுகமு யர்ந்துவளர் கயிலையில மர்ந்தொர்குறை
யொருபொழுது மின்றிநிறைவாய்
உமையனுதி னம்படியு மமுதசர சின்கணெடி
துலகமுய வந்தநதியே
பகவதியெ னும்பெயரி னிலகுறுப சுங்கொடியி
னழகுறம லர்ந்தமலரே
பழவினையெ னுங்கொடிய தளைபொடியு றும்படிசெய்
பதவலிமி குந்தஅரமே
இகபரமு நன்குதவு மிதுவெனவ றிந்துதவ
முயல்பவர் பொதிந்தநிதியே
இவைநலபொ லங்களென அறிமதுகை யின்றியுழல்
எளியமுள நம்புகதியே
செகதலம் விளங்கவுயர் குருமலையி னின்றகுக
சிறுபறைமு ழங்கஅருளே
சிவநெறிவி ளங்கவரு குருமுதல்வ செங்கைகொடு
சிறுபறைமு ழங்கவருளே. 89

பொங்குகரு மணியொளித் திரளனைய பிடர்மீது
புரள்கின்ற குஞ்சிமுகிலும்
புதுநில வெரிக்கின்ற முகமதியு நகையிதழ்ப்
புனிதமுத் தும்பவளமும்
மங்கல மிகுங்களச் சங்கமுங் கைகளாம்
வண்மைமிகு கற்பதருவும்
மனவிருளை யும்பருகும் வேலெனும் பருதியும்
மடநடையை ராவதமுமோர்
சிங்கலற மெய்யன்பர் சிந்தையி னினைந்தவை
சிறக்கவருள் அருள் மணியுமொண்
சீராவும் வளர் பரிச் சிகியுமடி மலர்மிசைத்
திருமகளு மிலகுமுறையால்
திங்கணிற வமுதுததி யொத்தகுரு வெற்பிறைவ
சிறுபறை முழக்கியருளே
சிவநெறி விளங்கவரு குருமுதல்வ செங்கைகொடு
சிறுபறை முழக்கியருளே. 90

தந்தம முயற்சியினி லொண்பொருள் திரட்டிமா
தவர்நுகர வமுது கனிவாய்த்
தந்தவர்க் கேவல்புரி யுந்திறத் தோர்நெறி
தகுந்தகுந் தகுமென்னவும்
சொந்தமிவை யென்றுகைப் பொருள்பிடித் தொருபிடிச்
சோறுமீ யாதலோபம்
தோந்தோமி தகலரிய நிரையத் திருத்திடும்
தொந்ததொந் தங்களெனவும்
சந்தத மவாமுதல வாகவெழு மாறுபகை
தமைமிதி மிதித்தியெனவும்
தன்கடன் தாங்கல்தொண் டென்கடன் எனுங்கொள்கை
தரிதரித ரித்தியெனவும்
சிந்தையி லுணர்த்தமனி தர்க்குமுரு கப்பநின்
சிறுபறை முழக்கியருளே
சிவசமய சற்குரவ குருமலை யருட்குமர
சிறுபறை முழக்கியருளே 91

கடுக்கைத் தொடைவா ழளிமுழங்கக் கங்கைத்
தடினித் திரைமுழங்கக்
கண்ணிற் கருணைக் கடல்முழங்கக் கையிற்
கலைமான் மறிமுழங்க
உடுக்கை விரிக்கத் தகுநூற்பா உரைத்து
முழங்கக் கனல்முழங்க
உபய பதத்தில் மறைமுழங்க உமையாள்
கைக்கொட் டொலிமுழங்கத்
தொடுக்கு மிசைக்கந் தருவர் சுரர் சுருதி
முனிவர் துதிமுழங்கத்
தூய முனிநா ரதன்யாழ்தும் புருவின்
வீணைச் சுதிமுழங்க
முடுக்கி யரனார் நடமுழங்க முழக்கி
யருள்க சிறுபறையே
முடியா முதலே ரகமுருகா முழக்கி
யருள்க சிறுபறையே 92

மதியந் தவழ்மா ளிகைகடொறும் வருநல் விருந்து புறந்தருவார்
மதுர முகம னுரைமுழங்க மகிழ்ந்து வாழ்த்து மொழிமுழங்கப்
பதியும் பசுபா சமுமுணர்ந்தோர் பகரு ஞானக் கலைமுழங்கப்
பழுதி லடியார் சிவபூசை பயிலு மணிநா முழங்களன்றும்
புதிய தமிழின் துறைமுழங்கப் புலவர் புகழெங் கணுமுழங்கப்
பொன்றாத் தரும வளமுழங்கப் புனிதந் தருநின் துதிமுழங்க
முதிய மறையா கமமுழங்க முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முடியா முதலே ரகமுருகா முழக்கி யருள்க சிறுபறையே. 93

தழங்கு முழவ மரங்கமெலாம் தரும முரசஞ் சாலையெலாம்
தமிழி னினிமை சபைகளெலாம் சாந்த நிலைமை சிந்தையெலாம்
கழங்கு கழலம் மனைப்பண்கள் கனிவாய் மகளிர் பண்ணையெலாம்
களிக்கு மயிலி னகவல்மழைக் கலிப்பு மலர்ப்பூங் காவிலெலாம்
விழுங்கு பூந்தேன் கனிவாழை வெடிப்புத் தேமா விளைந்தகனி
வீழ விரியும் புள்ளினொலி விளைந்த வயற்சூழ் தடங்களெலாம்
முழங்குஞ் சாமி மலைமுருகா முழக்கி யருள்க சிறுபறையே
முடியா முதலே வடிவேலா முழக்கி யருள்க சிறுபறையே.94

10. சிறுதேர்ப் பருவம்

அவமே புரிந்துயிரி னலமே கவர்ந்துவினை
யடவியி லொளிந்து திரியும்
அலையே மிகுந்தபுல னெனும்வேடர் தங்கள்வலி
யறவே தடிந்து துயர்நீள்
பவமாய மென்சிறை யிடுமாசை முதலான
பகையாறும் வென்று மழுகாப்
படைஞான வாள்பிடித் துறுதியாம் வேலும்
பரித்து மதியாம் குடைக்கீழ்ப்
புவனேசு வரியுமொரு புடைமேவ வுலகங்கள்
போற்ற மணி மன்று ளென்றும்
பொலி ராஜ சேகரனி னருளாணை கொண்டறம்
பொன்றா தளிக்கு மேன்மைச்
சிவராஜ யோகர்சுடர் முடியான சேவடிய
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவே ரகத்திலரு ளுருவான சுப்ரமணி
சிறுதே ருருட்டியருளே. 95

ஆரா தரிக்கவிது நீங்குவதெ னத்துடித்
தயர்கின்ற பக்குவத்தே
அஞ்சற்க விண்ணுயிர்க் கழிவொன்று மில்லைநல்
அறிவினை மயக்குபித்தந்
தாராத சிவசரித வமுதுமா கமமறைத்
தண்பாலும் ஒண்பிரமமாந்
தண்ணறுங் கனியுமுட் கொள்கயாம் பரிவினால்
தருமருத் துப்பையினைச்
சீராக ஆய்ந்துவெண் பொடியெடுத் துப்பூசு
திருமணியை அணிகஅன்பால்
திருவா றெழுத்துமந் திரமோது பிணியீது
திருமென் றருளியடியார்
தீராத பவநோ யகற்றுவைத் தியநாத
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவேர கத்திலரு ளுருவான சுப்ரமணி
சிறுதே ருருட்டியருளே. 96

பவ்வமுத வியவெண் டுரங்க விரதத்தனும்
பதுமமிசை தன்போலவே
பயில்கின்ற ஓதிமத் தேரவனு மரவம்
படப்பட ரிறக்கை கொட்டிக்
கவ்வியெழு பறவையிர தத்தனும் தத்தமது
கடிநகர மொடிவில் படைகள்
கடியநடை யிடியமொழி எரியும்விழி யசுரர்வன்
கைப்படா மற்பொலியவும்
அவ்வவர் மனோரதஞ் சிதையாம லினிதோடு
மாறுதவி ராது பெறவும்
அங்கைதலை மிசைகொண்டு சங்கரி சுதாமுருக
அரகர வெனத்துதித்தே
செவ்விபெற நிற்கின்ற திருமுன்றி லிறைவனே
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவே ரகத்திலரு ளுருவான சுப்ரமணி
சிறுதே ருருட்டியருளே. 97

கன்றியுல கம்புதைத் தெழுமிருட் படலக்
கடும்பகையை யோராயிரங்
கைவாள்கொ டுந்துரந் தடுதிறற் கதிரெனும்
கடவுளும் கடலினடுவண்
வன்றிறற் சூரபன் மாவரசி ருந்தநெடு
மதில்மகேந் திரபுரியிலே
வன்சிறையி லவன்மகன் கொண்டுவைத் தன்றுதனை
வாட்டியவி தத்தையெண்ணி
இன்றுமத் தென்றிசையி னேகுகா லுடல்பனித்
தெழுமொளி மழுங்கிக்கரம்
எழிலாக வீசவும் கூசுவா னத்திசை
யிருந்தரசு புரியசுரரைத்
தென்றிசைக் கேயினுஞ் செலவுய்த்த சேவகா
சிறுதே ருருட்டியருளே
திருவேர கத்திலரு ளுருவான சுப்ரமணி
சிறுதே ருருட்டியருளே. 98

பல்வகைய மாயங்கள் பண்ணுசூர் மகளிர்மலி
பாசாட விக்குமுடிவு
பண்ணிவன் சினவுழுவை மதவழுவை முதலாய
பல்விருக வகைதுரத்திப்
புல்வகைய தென்னாம லாணவத் தூறவை
பொசுக்கிவேர் கல்லிநீக்கிப்
புண்ணியப் புனல்பாய்ச்சி யர்ச்சனை வயற்கண்
பொருந்துமன் பாழநட்டுச்
சொல்விதியி னில்லாத பட்டிபுகு தாவகை
துரத்தியைம் புலனடக்கும்
தூய்மையாம் வேலியிட் டோம்புசிவ மாம்பயிர்
செழித்துவிளை போகநுகரும்
செல்வவே ளாளர்பணி செய்யவே ளரசனே
சிறுதே ருருட்டி யருளே
திருவேர கத்திலருள் உருவான சுப்ரமணி
சிறுதே ருருட்டி யருளே. 99

தவந்த வாதன முயன்றவை திருவடிச்
சமர்ப்பித்துப் பெறுஞானத்
தாவில் பேரொளி யால்மல மாயையாம்
தமசெலா மறநீக்கி
நிவந்த வாதர வாலகக் கோயிலி
னின்றிரு வுருநாட்டி
நிமிட நேரமு மறப்பின்றி வழிபடு
நேயமெய்த் தொண்டில்லேன்
சிவந்த வாய்மட மகளிர்மெய்ம் முயக்கமும்
செம்பொனும் பெருவீடும்
சிந்தை செய்துழல் பேதையேன் பணியையும்
சிறியதென் றிகழாமல்
உவந்த பேரருட் குருமலை நாயகன்
உருட்டுக சிறுதேரே
உண்மை ஞானவின் புருமுரு கப்பிரான்
உருட்டுக சிறுதேரே. 100

அளியி னாலறத் திறனெலாந் தெளிவுற அறைந்துமெய்ப் பொருள்கூறும்
அரிய மாமறைப் பனுவலோ சிவனருள் ஆகம வகையோமுன்
தெளியு நுண்புலச் சங்கமே றியவர்செய் செந்தமிழ்த் தொகைதாமோ
திருவ ணாமலைக் குருபர னருளிய திருப்புகழ்த் தேம்பாகோ
துளிது ளித்திட விழிப்புனல் சிதம்பர சாமியூ மைப்பாலன்
துகளில் பாம்பனூர் முனிவரன் அருளிய துதிகளோ எளியேன்சொல்
ஒளிருந் தோளணி யருட்குரு மலைக்குக னுருட்டுக சிறுதேரே
உண்மை ஞானவின் புருமுரு கப்பிரான் உருட்டுக சிறுதேரே. 101

பரந்த நின்றிருப் பேரருட் கடலிடைப்
பயில்கின்ற பனிப்பாறைப்
பண்பு ளேமதில் மூழ்குவே மெழுகுவேம்
பலவயிற் றிரிகிற்பேம்
வரந்த ராயென்பம் ஒன்றும்வேண் டிலமென்பம்
வழுத்துதும் பழிப்பேமுன்
வழிவ ழித்தொண்டர் பணிபுரி வேமுனை
வலிந்துபுன் பணிகொள்வேம்
நிரந்த பேரருட் செல்வமெய் தினமென
நெடுமொழி பலசொல்வேம்
நிரப்புற் றேமென்பம் அவையெலா முவந்தெங்கள்
நினைவெலாம் நிறைவேற்றும்
உரந்த வாதசீர்க் குருமலை முருகவே
ளுருட்டுக சிறுதேரே
உண்மை ஞானவின் புருமுரு கப்பிரா
னுருட்டுக சிறுதேரே. 102

அலகி லாமறை யாகமம் வாழ்வுற அவைவழி வழிவந்த
அரிய பல்கலை வாழ்வுற அழிவிலா அறங்களெல் லாம்வாழ
பலவ ளங்களும் பொழிமழை வாழ்வுறப் பயிரெலாம் மிகவாழப்
பழுதி லின்பமே மேவியா ருயிரெலாம் பல்கியெங் கணும்வாழ
கலக நோய்மிடி முதலிய தீயவை கடிந்து மாநுட ரெல்லாம்
கடவு ளன்புமன் னுயிர்த்தயை முதனலங் கலந்துசந் ததம்வாழ
உலகம் வாழ்வுறக் குருமலை வாழ்குக உருட்டுக சிறுதேரே
உண்மை ஞானவின் புருமுரு கப்பிரான் உருட்டுக சிறுதேரே. 103

குறிப்புரை

1. **புலவர் குழு** - தேவர்கள் கூட்டம். **பால் புணரியை மதித்து** - பால்கடலைக் கடைந்து. **பசிய முகிலும்** - (தெய்வக்) கார்மேகத் திருமாலும். **பகவன்** - பொல்லாப் பிள்ளையாரை. 5. **சுரநதி** - தேவகங்கை. **திளைத்து ஆடு காலை** - மூழ்கி விளையாடும் பொழுது. **வெண்கோடு** - வெண்ணிறக் தந்தம். **செம்பொருளை** - சிறந்த பிரணவப் பொருளை.

2. **ஏர்** - அழகு. **ஏக்கற்று** - ஏங்கி. **ஒப்பு ஓதரும்** - ஒப்பு சொல்ல முடியாத. **செம்பாவை** - சிறந்த திருப்புகழ்ப் பாடல்களை. **பருதி** - சூரியன். **ஒளி மட்கு** - ஒளிமழுங்கச் செய்யும். **குருமணி** - சிறந்த ரத்தினம், **தீம்பாலின் உததி** - இன்பப் பாற்கடல். **செல்வத் திருப்பாவை** - திருமகள். **சேர்த்தியின்** - கூட்டுறவினும். **பட்டர்பிரான்** - பெரியாழ்வார். **கோதை** - ஆண்டாள்.

3. **குரிசல்** - பிரமன். **மேகம்** - திருமால். **வைத்தவன்** - ஏந்திய உருத்திரன். **பூமனை** - பிரமனை. **சதுரன்** - மேம்பாடுடையவன். **சருவ பூரணப் பிரமம்** - எங்கும் நிறை பெரிய பொருள். **ஏமம்** - இன்பம்; காவலுமாம்.

4. **ஐந்தொழில்** - பஞ்ச கிருத்தியம். **ஆதி** - ஆதி சத்தி. **இச்சை** - இச்சா சத்தி. **கிரியை** - கிரியா சத்தி. **தனு** - உடல். **கரணம்** - (மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்) எனும் அந்தக்கரணம். **இறை** - சிவபிரான். **முந்தை** - முதன்மை யான. **முளரி விழி** - நெருப்புக் கண். **கொந்தவிழ்** - கொத்தாக மலர்ந்த. **நறும் கா விரிக்கும்** - மணமுள சோலைகளைப் பெருக வைக்கும். **புனல் காவிரிக்கு** - நீர்நிறை காவிரி நதிக்கு. **குவலயம்** - நிலவுலம்; ஆகுபெயர். **குல அமரர்** - சிறந்த தேவர்கள்.

5. **நேர் இல்** - ஒப்பில்லாத. **முனி**- நாரத முனிவர். **கனி** - மாங்கனியை. **திருமாது உளம் கனி** - அழகிய மாது உள்ளம் கனிந்து. **கன்னேரும்** - கல் ஒத்த. **மரகதவல்லி** - உமாதேவி. **கனி** - கனிவு. **மின்னேரும்** - மின் போலும். **அமர குஞ்சரி** - தேவயானை. **விரகனை** - வேட்கையனை.

6. **விதியை** - பிரமனை. **விதி மாலினுக்கே** - பெற்ற திருமாலுக்கே. **அவி** - அவிர்ப்பாகம். **விதிப்பன்** - (புது)விதி செய்து தருவன். **முனைந்த** - கர்வம் கொண்டு எழுந்த. **சிறுவிதியை** - தக்கனை. **அவ்வரி** - அத்திருமால். **விதிர்ப்ப** - நடுங்க. **தடிந்து** - வெட்டி. **விபுதர்** - தேவர்கள். **வடுக்கொள** - தழும்படைய. **வீரனை** - வீர பத்திரரை.

7. **ஆக்கும் தொழிலால்** - படைப்புத் தொழிலால். **மலரோன்** - பிரமன். **காக்கும் தொழிலோன்** - திருமால். **வாக்கு முதல்வி** - கலைமகள். **மகிழ்நன்** - கணவனான பிரமன். **தேக்கும்** - நிறையும்.

8. **இரு நீழல்** - சிறந்த நிழல். **நால்வர்** - சநகர், சநந்தனர், சநாதனர், சநற்குமாரர். **ஒளி நெறி** - சன்மார்க்கம். **குரு முதல்வன்** - தட்சிணாமூர்த்தி. **குரவர்** - சந்தான ஆசாரியர்கள். **எறி** - வீசுகிற.

9. **ஓம்பும்** - வளர்க்கும். **அகவை** - வயது. **அந்தணர்கள்** - பிரமசாரிகள். **வாரி** - கடல். **புணை** - தெப்பம். **உருமூன்று** - அருவம், உருவம், அருவுருவம்.

10. **வாது** - சமய வாதம். **பதிகம்** - திருநீற்றுப் பதிகம். **அங்கண்** - குளிர்ந்த அருள் நோக்கு. **காடு** - சுடுகாடு. **மறையின் முடி** - உபநிடதம். **மிருதி** - ஸ்மிருதிகள். **ஏற்றர்** - ரிஷப வாகனர்.

11. **வலி** - வலிமை. **மாழ்கும்** - வருத்தும். **பவ நோய்** - பிறவி நோய். **பற்பம்** - பஸ்பம். **ஆறு எழுத்து** - சடக்கரம். **அக்கமணி** - உருத்திராக்கம். **இடுக்கண்** - துன்பம். **மிடி** - வறுமை. **விமலன்** - சிவன். **விழியின் மணி** - கண்மணி.

12. நிலவுவது - விளங்குவது. **இயல்பு** - இயற்கை. **பொதுமறை** - திருக்குறள். **பகவன்** - சிவபிரான். **நெடுமால்** - உலகளந்த திருமால். **பண்ணவர்கள்** - தேவர்கள். **நச்ச** - விரும்ப. **கொண்ட** - விழுங்கிய. **தேவு** - தெய்வம். **வைத** - நிந்தித்த.

13. அசரம் - நிலைத்திணை; **சரம்** - இயங்கு திணை, **மறை** - வேதம். **ஓதி உணராத ஞானம்** - சிவஞானம். **அநுபூதி** - உடனாதல்; **அநு** - உடன்; **பூதி** - ஆதல்.

14. அவஞான நெறிகள் - பயனிலாத வீணான அழிவு வழிகள். **நவ நவமாக** - புதிது புதிதாக. **தவறு நெறி** - பிழையான வழிகள். **அரியேறு** - ஆண்மையுடைய சிங்கம். **பயில கிற்றிலேம்** - பழகும் ஆற்றலிலம். **சால்பு** - நிறை பண்பு. **சார்பை** - சாரும் தொடர்பை. **முனி** - மெய்கண்ட தேவ நாயனார்.

15. புடவி - பூமி; ஆகு பெயராய் நிலைமகளை உணர்த்தியது. **புடவை** - சேலை. **பொங்கோதம்** - கடல். **பொதிய முனி** - அகத்தியர். **சததள முளரி** - நூறிதழ்க் கமலம். **போதன்** - பிரமன். **தடவரை** - மேருமலை. **கொடுமரம்** - வில். **தாணு** - சிவன். **உவப்ப** - மகிழ. **மடமகளிர்** - இளம் பெண்கள். **சுடுபொன்** - மாற்றுயர்ந்த பொன். **அடிசில்** - சமைத்த உணவு. **மலரமளி** - பஞ்ச சயனம். **அவாவி** - விரும்பி. **உரையில்** - பேச்சற்ற. **மறையின்** - வேதாகமத்தின். **பரவும்** - வழிபடும்.

16. அமுத உததி - பாற் கடல். **மதலை** - உபமந்யு முனிவர். **அத்துவிதம்** - இரண்டற்ற நிலை. **மாயா வெங்களம்** - மாயையின் போர்க்களமான பூவுலகம். **புலப்பகை** - ஐம்புலப் பகைவர்கள். **பாணிக்கில்** - தாமதித்தால். **சருவ மங்களை** - உமாதேவி.

17. விரைய ஆரம் - மணமுடைய சந்தன மரம். **பாவும்** - பரவிய. **பராரை** - பருத்த அடிப்பாகம். **சேகணி** - செம்மையுடைய வேங்கை. **பைம்புனம்** - பசிய தினைப்புனம். **ஓவா** - நீங்காத. **நிலாநுதலி** - எட்டாம் பிறைபோன்ற நெற்றியுடையவள். **குறமினாள்** - குறவர்குல மின்கொடியான வள்ளியம்மை. **விடலாய்** - காளையே. **கலாதரன்** - பல கலைகளையுடைய சந்திரன். **சுரருலோக நதி** - தேவகங்கை. **நீளிறகு** - நெடிய கொக்கிறகு. **கனகி நறு மதலை** - பொன்னிறமான ஊமத்தை. **மத்தம்** - ஊமத்த மலர். **கணுக்கு** - கண்கட்கு. **சிலா** - கற்கள். **பராசலம்** - திருப்பரங்கிரி.

18. பட்டிமையும் - வஞ்சகமும். **கொடும் படிறும்** - கொடிய பொய் ஒழுக்கமும். **படராமே** - (என்னில்) படராதபடி. **சட்டமரும் பதம்** - நன்கு அமைந்த திருவடிகளில். **சஞ்சரிகம் புரையும்** - வண்டுபோன் றிருக்கும். **குரல்** - ஒலி. **மட்டறு** - அளவற்ற. **உடைமணி** - மணியுடை என மாற்றுக. **தரள வடமும்** - முத்து மாலையும். **அட்டமி மதிநுதல்** - எட்டாம் பிறை போன்ற நெற்றி.

19. துயில்கின்றோனும் - துயிலும் திருமாலும். **எண் கணனும்** - எட்டுக் கண்களை யுடைய பிரமனும். **காவின் கோவும்** - கற்பக நாட்டு அதிபனான இந்திரனும். **எங்கோ** - எம்பெருமா! **இந்தா** - இங்கே வா. **சூர்** - சூரபதுமனை. **இருஞ்சீர்** - பெரும் சிறப்பு. **கொங்கோடு** - (செம்மைத்) தேனுடன். **வண் கா** - வளமான சோலைகள். **செங்கோடு** - திருச்செங்கோடு எனும் திருப்பதி. **கும்பு** - கூட்டம். **பரங்கோடும்** - திருப்பரங்குன்றமும். **செம் கோ** - செம்மையையுடைய தலைவன்; சிவந்த வேள். **குருவின்கோ** - குருமலை; சுவாமி மலை.

20. குஞ்சி - குடுமி. **மஞ்சாட** - அழகு அசைய; மேக அசைவு போன்ற. **திருவிழி யருள்** - உருத்ராட்சம்; பேரருளுமாம். **மெல் நனை** - மெல்லிய

அரும்பு. செவிலியர் - வளர்ப்புத் தாயர்.

21. தே மருவு - தேன் பொருந்திய. மந்தாரம் - தேவ ஐந்தருவுள் ஒன்று. பொலம் தாரு - அழகிய விருட்சம். பொழில் - சோலை. ஏசிலா - குறை கூறுதல் இல்லாத. தேமொழியர் - தேவ மாதர்கள். நலிந்தே - வருந்தி. பஃறீமை - பல தீமை. சூதமாய் - மாமரமாகி. வாரிதியில் - கடலில். வாகை அயில் - வெற்றிவேல். ஈர - இரண்டாகப் பிளக்க. நாமுற - அச்சம் உண்டாக. விசும்பார் பதாகை - விண்ணளாவிய வெற்றிக் கொடி. நாத - நாதனே. முகம் ஐந்தாகினார் - ஐம்முகச் சிவனார். மஞ்சாரும் - அழகுடைய; மேகம் போன்ற எனினுமாம்.

22. வயவாகு - வீரவாகு தேவர். இணை பிரிவரு - இணைபிரியாத. நவ வயவர்கள் - நவ வீரர்கள். செய் ஏல்வை - செய் பொழுது. தவமகன் - (தான்) தவம் செய்து வந்த தநயன். தழை பசி - மிக்க பசி. பதயுக - இரு திருவடிகளை யுடையவனே.

23. தொங்கல் - மாலை. கலவி - கலந்து. பொங்கு ஆதவன் - ஒளிமிக்க சூரியன். சோமன் - சந்திரன். அங்கி - அக்கினி. புயம் - எட்டுத் திருத்தோள்கள். மங்காத எரி - அணையாத மழு. அரிணம் - மான். வரி யரவம் - புள்ளிகளை யுடைய பாம்பணி. அபசு மாரன் - முயலகன். மன்று - சித்சபை.

24. தகர் - ஆடு. தகர் உற - சிதைய. வயனம் - வகை. வடு - தழும்பு. நந்தாது - பின் வாங்காமல். ஒறுக்க - தண்டிக்க. வெண்தாமரையாள் கணவனான பிரமன், செந்தாமரையான் மகன் என்பது முதலடியில் உள்ள குறிப்பு.

25. ஒருவாராகி - பிரியாதவர்க ளாகி. ஒருவராம் உருவார் - ஒரே திருமேனியரான. உஞற்றும் - செய்த. பெருவான் சோதி - பெரிய ஞான ஒளி. உய்ப்ப - செலுத்த. வழி பிரசம் - பெருகி வழியும் தேன். கரு ஆராமே - கருக் கொள்ளாமலேயே.

26. முனி - நாரதர். தகர் - ஆடு. ஏணை - பெருமை; வலிமையுமாம். வயவாகு - வீரவாகு. ஊர்தி - வாகனம். கோணை - மாறுபாடு. உலகு பொதி கோதில் உருவம் - விஸ்வ ரூபம். சாணை - சாணைக்கல். சவி - ஒளி.

27. பெரிய பொருள் - பிரமம். திக்குவாய் - தத்திப் பேசும் வாய். சுக்குவாய் - (உதிரம்) கக்கிய வாய். வினவு - (பிரணவப் பொருளை) வினவிய. மறைப் பொருளை - வேதப் பொருளை. பிரமநிலை - பிரமாநுபூதி நிலையை. மழகளிறே - யானைக் கன்றே.

28. தேறா - தெளிவு பெற உணராத. மரித்தே ஒழியாது - செத்துப் போகாதபடி. கரி - யானை. பரி - குதிரை. கன்னிப் புரிசை - அழியாத மதில். வயவாகுக் காளை - காளைபோன்ற மிடுக்குடைய வீரவாகு.

29. உந்தி - தொப்புள். செனிப்பித்து - தோற்றுவித்து. நைய - அடியொடு தேய. நரலை - ஒலி. தரங்கம் - அலைகளை யுடைய கடல்; ஆகுபெயர். பைய - படங்களை யுடைய. செம்பாவை - திருமகள். பத பன்மம் - திருவடித் தாமரை. உகத்தின் கடை நாளில் - யுக இறுதி தினத்தில். வையம் - பூமியை.

30. தழலோன் - அக்கினி. பாகீரதி - கங்கை. முரலும் - ஒலிக்கும். திங்கள் - பிறைச் சந்திரன். அவிர் - பிரகாசிக்கும்.

31. வெளுப்பாக்கும் - தோற்கடிக்கும். தெருள் - தெளிவு. மாயேயங்கள் - மாயையின் கூட்டங்கள். முனைந்து - முற்பட்டு. இருமை வினை - நல்வினை, தீவினை. இயக்கும் - இயங்கச் செய்யும்.

32. பொலந்தரு - கற்பக விருட்சம். புரந்தரன் - இந்திரன். புலோமசை - இந்திராணி. கரந்தே - ஒளித்து. வேணு - மூங்கில். வறங்கூர - பஞ்சம் மிகுதியாக. குறுமுனி - அகத்தியர். குண்டிகை - கமண்டலம். ஐங்கரன் -

கணபதி. **சலந்தரம்** - மேகம். **சையம்** - சையமலை. **உற்பவி** - தோன்றிய. **பொன்னி** - காவிரி. **தவிராது** - தடைபடாது. **சாலி** - நெற்பயிர். **கழை** - கரும்பு. **பூகம்** - கமுக மரம்.

33. **பதுமம்** - தாமரை. **அளி** - வண்டு. **பொழில்** - சோலை. **பறழ்தமை** - குஞ்சுகளை. **கதிரவன்** - சூரியன். **குடபால்** - மேற்குத் திசை. **நீள்வரை** - அஸ்தமன பர்வதம். **விது** - சந்திரன். **விரை** - மணம். **ஓர்வார்** - தியானிப்பார்.

34. **நல் நதியே** - பேரருட் செல்வமே. **விரகர** - வேட்டையுடையவனே. **பவ சாகரம்** - பிறவிக் கடல். **புணையே** - மரக்கலமே. **பழிச்சிய** - துதித்த.

35. **தெள்நிலா** - தெளிந்த நிலவு. **உவட்டெழு** - பொங்கு எழும்.

36. **முன்னி** - உணர்ந்து.

37. **உன்னி** - ஊன்றி எண்ணி. **தேராது** - ஆராயாமல். **பாராரை** - உலகரை; குருடர்களை எனலுமாம். **சந்திப் போது** - மாலைக் காலம்.

37. **இயங்குவன** - சரம். **நிற்பன** - அசரம். **உண்மை** - உள்ளதாம் தன்மை. **இயமானன் அல** - ஆன்மா அல்ல. **வயங்குவது** - பிரகாசிப்பது. **வாஞ்சையால்** - ஆசையால். **உயிரில் வழி** - உயிரில்லாத பொழுது. **சுயங்கிரியை** - சுதந்தர செயல். **வாலறிவன்** - பரிசுத்த அறிவினனான பரமன். **தோமற** - குற்றமில்லாதபடி. **துன் மதியர்** - அற்ப அறிவினார். **முறுவல்** - புன்னகை. **தயங்கு கை** - பிரகாசத் திருக்கரம்.

38. **பன்மார்க்கம்** - பல சமயங்கள். **ஓர்ந்தவைகள்** - அறிந்தவைகள். **நன்மார்க்கம்** - நல் வழிகள். **எந் நெறியும்** - எவ் வழிகளும். **இகலா** - பகைக்காமல். **முப்பொருளை** - பதி, பசு, பாசங்களை. **நவை** - குற்றம். **ஓர்ந்து** - உணர்ந்து. **ஈட்டி** - சம்பாதித்து. **சுத்த அத்துவிதம்** - சுத்தாத்வைதம். **சன்மார்க்க சித்தி** - ஞான சித்தி.

39. **பருதிசத கோடி** - நூறு கோடி சூரியர். **மாழ்க** - மழுங்க. **சிந்துமதம்** - மதம் சிந்தும். **சிந்தூர திலகம்** - சிந்தூரத் திலகம் அணிந்த. **கயமுகன்** - யானை முகன். **அடல் ஆழி** - ஆற்றல் காட்டும் சக்கரம். **துஞ்சுதல்** - ஒடுங்குதல். **சுரர்கள்** - தேவர்கள். **தளை** - விலங்கு. **சஞ்சிதக் கடல்** - பெருக்கமான பழைய வினைகள்.

40. **சிலவர்** - சிலர். **குலாவி** - விளங்கி. **நெடியோன் குன்று** - திருவேங்கட மலை. **குமரி** - கன்யாகுமரி. **ஆரியந்தான்** - வடமொழிதான். **சங்குலம்** - ஆரவாரச் சண்டை.

41. **அம்புயம்** - தாமரை. **இம்பரில்** - இவ்வுலகில். **உம்பல் முகன்** - கஜமுக கணபதி. **வெணாவலின்** - வெண் நாவல் மரத்தின். **கொம்பு** - கிளை.

42. **பாடை** - பாஷை. **இச்சா** - இச்சை. **மைப்பானல்** - நீலமலர். **மிடற்றார்** - கண்டத்தர். **போதனை** - ஞானம் போதிக்கும். **கைப்போதகம்** - (பத்து வயது ஆனைக் கன்று போல் காட்சி யாகும்) கணபதி. "போதகஸ்து தச வார்ஷஹ" என்பது நிகண்டு. **பிற்பாடு** - பின். **நத்து** - பாஞ்ச சன்யம். **அசி** - வாள். **தரித்தார்** - தாங்கிய திருமால். **தற்போதம்** - தன் முனைப்பு. **வழுத்து** - துதிக்கும்.

43. **புத்தேளிர் துய்க்கும்** - தேவர்கள் உண்ணும். **தீவியச் சுவை** - இனிமையான சுவை. **புதுக்கு** - புதுக்கிய. **பொற் கடலில்** - மதுரையில். **குடவயின்** - மேற்கில் உள்ள. **கிரியில்** - பரங்கிரியில். **சோலை யத் திரியிலே** - பழமுதிர் சோலை மலையில். **கடற்பதியில்** - திருச்செந்தூரில். **முட்டாது** - தடைபடாது. **கைத்தானம் உற்றமலை** - யானை. **கார்** - மேகங்கள். **பல வெற்பு** - பல மலைகளில்.

44. **குப்பாசம்** - சட்டை. **பொறிகட்கு** - ஐம்பொறி கட்கு. **கொட்பு** - சுழற்சி.

இப் பாச பத்தனை - இப் பாசத்தில் பற்று வைத்த என்னை. **சாது சற்குரவனார்** - பழநியி லிருந்த பரமயோகி. **தற்காவல்** - தற்காப்பு. **குறு முறுவல்** - புன்னகை. **தப்பான செப்பு** - தவறு பட்ட உரை கூறும்.

45. **ஏய்** - தங்கிய. **தசை** - புலால் மயமான. **பல கசுமாலம்** - பல அருவறுப்பான பொருள்கள். **மேய** - தின்ன. **அனற்ற** - கொளுத்த. **பெருவேதன்** - பிரமன். **மரு** - மணம். **உஞற்றி** - செய்து. **வழு** - குற்றம்.

46. **வாரிதி** - கடல். **அணியே** - அழகாக. **அயன்** - பிரமன். **மால்** - திருமால். **அழற்கிரியின்** - நெருப்பு மலையின். **அணிப் பதியனான்** - அண்ணாமலையில் உதித்தவன். **பத்து அருணகிரி** - அன்புடைய அருணகிரி. **சலராசி** - நீர் நிறை கடல். **வரிப்புலி** - (உடலில் பல) வரிகளை யுடைய புலி. **கிரிடி** - பன்றி. **கனிவாய்** - கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயால். **மறமாதினுக்கு** - வள்ளிக்கு. **கனிவாய்** - கனிந்து பேசுவாய். **பூகம்** - கமுக மரம்.

47. **தமசு** - இருள். **உட்பகை** - அகப்பகை. **முதல்** - வேர். **அலை இல் சல ராசி** - அலையில்லாத கடல். **சமநிலை** - சமாதி நிலை. **மறைவாணனை** - மார்க்கண்டேயரை. **மமகாரம்** - (எல்லாம்) எனதுடைமை என்னும் மமதை.

48. **மலை வில்லான்** - மலை வில்லினன் எனினுமாம். **வைதேகி** - ஜானகி. **மொய்கானம்** - அடர்ந்த தண்டக ஆரண்யம். **பெருமாள்** - திருமால். **எல்லோன்** - சூரியன். **இயக்கமற** - சஞ்சரிப்பு இல்லையாக. **மெய்** - (தன்) உடலை. **மலை** - விந்தகிரியை. **முனிவோன்** - அகத்தியன். **எய்யாது** - வருந்தாதபடி. **வல்** - சூதாடுகருவி போன்ற. **குறவி** - குறவர்குல வள்ளி. **வரி** - கருவரி செவ்வரி படர்ந்த.

49. **ஆரியனாய்** - குருவாய்; குதிரைச் சேவகனாய் எனினுமாம். **வடபாடை** - வடமொழி. **பா** - ஆநந்த லகரி, சௌந்தர்ய லகரி. **வீரையர்கோன்** - கவிராச பண்டிதர். **மகளாய்** - அன்ன பூரணியாய்; அறிக. **கணி பாவலன்** - மதிப்புள்ள திருமழிசை யாழ்வார்; ஆழ்வார் சீடரான கணிகண்ணன் எனும் பாகவதருமாம். **கடுவாய்** - விஷவாய். **பை கஞ்சுகி** - ஆயிரம் தலை யாதிசேடன். **கனபாயல்** - பெரிய படுக்கை. **பரி** - மயில். **பகவா** - ஆறுபண்புள அத்தா.

50. **முதுக்குறைவு** - பேரறிவு. **விஞ்சு** - பெருகிய. **மனக்கு இனியாள்** - கலைமகள். **மிழற்றும்** - இசைக்கும். **மொஞ்சி** - தாய் முலைப்பால்.

51. **புடவி** - நிலவுலகை. **புயல் படுக்கும்** - மேகங்கள் தவழும். **கிரியை** - விந்த மலையை. **பொன் கிரி** - கயிலை மலை. **கடாம் வரை** - மதநீர் பெருக்கும் மலைகள் போன்ற யானைகள். **குவடு** - சிகரம். **அரக்கன்** - இராவணன். **அரவணைக்கண்** - சேஷசயனத்தில். **குடமுனி** - அகத்தியர்.

52. **உவவேம்** - விரும்பேம். **கொப்பு** - (யானைத்) தந்தம். **இக்கு** - கரும்பு. **கட்குள்** - கணுவிற்குள். **கவரேம்** - வலிந்து கைப்படுத்த மாட்டேம். **கைக்கிரி** - ஐராவதம். **மடப்பிடி** - தேவயானை. **கழி** - கரும்பு.

53. **பெட்பு** - விருப்பு. **கீர்** - மொழி.

54. **ஆல நிழல்** - கல்லால மரத்தின் நிழலில். **ஆரணமும்** - வேதங்களும். **தெருளே** - தெளிவே. **மானும்** - போன்றிருக்கும். **கழை** - கரும்பு. **குழகா** - இளையோனே. **கோலம்** - திருமேனி. **கிரிகுமாரி** - பர்வத ராஜ குமாரி. **கோமள கலாபம்** - அழகிய தோகை. **இதண்** - பரண். **புயனே** - தோளனே. **மூலன்** - திரு மூலர். **முறுவல்** - புன்னகை.

55. **வலாரி மணி** - இந்திர நீலமணி. **குஞ்சி** - குடுமி. **விஞ்ச** - மிகுதிப்பட. **நிலா** - சந்திரிகை. **உததி** - கடல். **முறுவல்** - புன்னகை. **பராவு சுரர்** - வழிபடும் வானோர். **மிளிர** - பிரகாசிக்க. **சிகி** - மயில். **செந்துகிர்க் கால்** - சிவந்த பவள

நிறமான கால்கள். சுலாவு - சுற்றிச் சுழற்றும். சலாம் - வணக்கம்; திசைச்சொல்.

56. முராரி - திருமால். புவி யிடா - பூமியைப் பிளந்து. படி இல் மெய்ப் படிவம் - ஒப்பிலாத் திருவுருவம். தாயினிலை மேய் - செவிலியின் தன்மையை ஏறிட்டுக் கொண்டு.

57. மருமான் - புதல்வன். மலையாசலம் - பொதிகை மலை. சூல் நாறல் அற்று - கருப்ப வாசனை தோன்றுதல் இல்லாதபடி. வான் - வீடு பேறு. வேள் - (முத்தி மங்கையில்) மோகம் மூட்டுமவன்.

58. நறா - தேன். உருள் மரா - உருளை போலும் மரா மலர்; இது கடம்பெனவும் பெயர் பெறும்; "உருள் பூந் தண்தார் புரளும் மார்பினன்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை. நுதல் - நெற்றி. மறாமல் - மறுக்காமல். துறாது - நெருக்காமல்.

59. என் அவாவால் - என பேராசையால். வாவுறு - தாவும். ஏன் அவாய் வருதி - ஏன் விரும்பி நீயே வருகிறாய். உன்ன ஆவிக்குள் வருவாய் - நினைதொறும் உயிர்க்குள் விளங்குகிறாய். உன்னுவார்க்கு - உணர்பவர்க்கு; "உணர்ந்தார்க்கு உணர்வரியோன்" என்பது, இங்கு உணர்த்தப் பெற்றது. 6. முன்ன ஆயாது - பதிந்து நினைந்து பாராமல். சொன்னவா செய்த பெருமான் - (திருமழிசை யாழ்வார்) சொன்ன வண்ணம் செய்த (காஞ்சிபுரப்) பெருமாள்.

60. நாலு முகமா - தொங்கு முகமாக. வாவியினில் - (சரவணப்) பொய்கையில். உடுமகளிர் - கார்த்திகை மாதர். அசுரர் வேரை - அவுணர் சமூகத்தை. சொன்ன ஆறு ஆன - நினைத்தபடி செயலை விளைவிக்கிற; அல்லது பொன் கொழிக்கும் ஆறான எனினுமாம்; சொன்னம் - பொன்.

61. மிடல் - மிடுக்கு; ஆற்றல். அவுடதம் - மருந்து. உகக்கடை - யுக இறுதி. அகக் கண் - உள்ளக் கண். பரிதி - சூரியன். அடல் - கொல்லும் குணம். மிதவை - படகு. அரணம் - மதில். தடி - மின்னல். பத்மபதன் - திருவடித் தாமரையான். சிவசாமி - சிவபிரான்.

62. நுதல் கணவர் - நெற்றிக் கண்ணர். தழை ஆல் - தழைத்த கல்லால். சதுர் - நான்கு. சாகை - கிளைகள்; உபநிடதங்கள். மழவாய் - இளஞ் சேயாய். வாவியில் - சரவணப் பொய்கையில். பதுமமலர் ஏணை - கமலப் பாயல். அருத்தி - அன்பு. இகல் - பகை. எற்றும் - மோதும். எதிர - எதிரேறிச் செல்ல. விப்பிரர்கள் - அந்தணர்கள்.

63. தந்தி - யானை. மருப்பில் இழை - தந்தத்தால் செய்த. சிகை - குடுமி. சலாகை - (எழுது) கோல். தாழ - (அதிகம்) தொங்க. துகில் - உடை. பட்டிகை - அரைக் கச்சை. வடு - தழும்பு. மந்திப்பிடி - குரங்குப்பிடி.

64. முதுமை - மூப்பு. மொய்ம்பு - மார்பு. நொடி - திருஷ்டி கழிக்கும் நடை. வன்பால் - முரட்டுத் தனத்தால். புரக்கும் - காக்கும்.

65. பம்பு - நிறைவு. பூதி - செல்வம்; விபூதி. மேவல் - வருதல். பாங்காய் - அழகாய். பானல் ஒள் வாய் - நீலோற்பல மலர்போல் ஒளி மிகுந்தவாய்; பால் மணம் கமழும் அழகிய வாய். பரிவு - அன்பு. உம்பரார் - வானவர். இம்பரொடு - இவ் வுலகரொடு. இசை கெழு - புகழ் பொருந்திய. ஓவாது - இடையறாது. ஒள் - ஒளி. மானம் - விமானம். சிரோ ரத்னம் - தலையணி; சிறந்த தன்மை. பேறு - பாக்கியம். வம்பு - மணம். முரல் - ஒலிக்கும்.

66. மேற்பால் - உயர்குலத்தில்; மேற்குத் திசையில். கலை - கல்வி; பதினாறு கலை. ஒளி - புகழ்; பிரகாசம். மறைவாய் - இறப்பாய்; அமாவாசை யாவாய். மேதினியர் - உலகர். குறை மதியன் - அறிவு குறைந்தவன்; தேய்பிறை யானவன். கீழ்ப்பால் - கீழ்க்குலத்தில்; கிழக்குத் திசையில். நாற்பால்

இருப்பவர் - நான்கு திசை மக்கள். கலைச் செல்வன் - கல்விச் செல்வன்; கலைகளாகிய செல்வம் உடையவன். அல்லோன் - தீயோன்; இரவரசன். நாரியர் - மாதர். கரிய மால் பால் - கரிய மயக்க மனம்; கரிய திருமாலிடத்தில்.

67. அம்பு இட்ட - நீர் இரைத்த; அம்பு போன்ற. அகிலமும் - (உலக) முழுவதும். தண்ணளி - குளிர்ந்த அருள். வம்பிட்டு - பயனிலாது. முயலகனாய் - முயல் களங்கம் உடையவனாய். மறுக்கமுற்று - மனக் கலக்கம் கொண்டு. வள்ளல் - சிவபிரான். கும்பிட்டு - முச்சடங்கி. குரிசில் - திருஞான சம்பந்தர். செம்பிட்ட - செம்பினாலான. இஞ்சி - மதில்.

68. இருவினை - (நல்வினை, தீவினையாகிய) இரு வினைகள். திரளினால் - திரட்சியால். களங்குற்று - மாசு அடைந்து. மறுகல் - வருந்துதல். கரும்பின் - கரும்பான சிவத்தின். பதம் - திருவடி. ஒளிருவார் - பிரகாசிப்பர். சடம் - அறிவின்மை. சித்துருவர் - ஞான மேனியர். எண் - அளவு. இந்துவே - சந்திரா. இகபரம் - இம்மை மறுமை.

69. இவர்ந்து - ஊர்ந்து. சோமன் - சந்திரன்; சிவன். தருணம் - பருவம். மேடம் - ஆடு; மேட ராசி. புலவர் - கற்றோர்; தேவர்கள். தெருள் - தெளிவு. ஆரணம் - வேதம்.

70. தேரா - தெளிவிலாத. அந்தணன் - பிராமணன்; குளிர்ச்சி யுடையவன். கள்ளன் - திருடன்; கரியோன். இரவு - பிச்சை; இராத்திரி.

71. வெள்ளாளன் - வேளாளன்; சந்திரன். வேளாண்மை - மன்மத விரம்; உழவு தொழில். கல்லாரக் கயவர் - குளத்தில் வாழும் நீலோற்பலம்; கல்வி பயிலாத கீழ் மக்கள். வண்டர் - குற்றமுடையோர்; வண்டுகள். காசு - களங்கம். பணம். ஆசை - திசைகள்; அவா. நல்லோர்கள் - மகளிர்; சான்றோர். தாரா இனம் - ஈயாதார் கூட்டம்; நட்சத்திரக் கூட்டம். இரவு - இராத்திரி; பிட்சை.

72. கலையன் - கலைகள் பயின்றவன்; கலைகளை யுடையவன். செருக்கலை - கர்வம் கொள்ளாதே. எச்சிற் கலையன் - எச்சில் பட்ட கலைகளை யுடையவன்; எச்சில் இலைகளில் கிடைத்தவைகளை உண்பவன். பொங்கலையே - பொங்கி வழியாதே. நச்சி - விரும்பி. க(ல்)லையும் - கலைகளையும். திரிகலையோ - திரிபவன் அல்லவோ. தமிழ்க் கலையன் - அகத்தியன். இச் சிக்கலை - இத்துணைச் சிக்கலான துன்பங்களை.

73. சுறவு ஏறு கொடி வேந்தன் - மீனக் கொடி படைத்த மன்மதன். சுறவு ஏறு கொடி வேந்தன் - மீனக் கொடியுடைய கூன்பாண்டியர். சுரமும் - வெப்பு நோயும். பவமும் - பிறவி நோயும். உற்ற கணம் - அடைந்த மாத்திரத்தில்; அடைந்த நட்சத்திரங்கள். அந்தரத்திலே - ஆதாரமிலா நிலத்தில்; வானத்தில். கரும்பொன்- இரும்பு. அற ஏறு - தரும விடை. சுரர் அடல் ஏறு - தேவர் சிங்கம் ஆகிய சிவபிரான்; "சிவனே தேவர் சிங்கமே" என்றார் பிறரும்.

74. சுவற - வற்ற. பொடிய - தூளாக. அழலினெழு கைகள் - அக்கினி; பகவானது ஏழு கைகள். வெய்தாக - விரைவாக. அடுவான் - வெட்டுவான். இருவர் - பிரம விஷ்ணுக்கள். குழவி - இளஞ்சேய். குழகன் - சிவபிரான். குதிரை யனல் - வடவா முகாக்கினி. பிணி முகம் - முருகன் வாகனமான யானை. கவளம் - ஒரு வாய் உணவு. நாய்க்குடை - காளான்; இது ஆம்பி எனப் பெறும்.

75. கணம் - கூட்டம். கடி - காவல். கன்னி - அழியாத கட்டுக் கோப்பு. கலிக்கும் - மிடுக்குடன் ஆரவாரம் செய்யும். மகரம் - சுறா மீன். கஞலி - நிறைந்து. பேரகழ் - பெரிய அகழி. பிணங்கி - மாறுபட்டு. பரி - ஊர்தியான கடா. பிறங்கல் - மலை.

76. **அனந்த** - அளவிலாத. **குழு** - கூட்டம். **அடிகேள்** - ஆதிமூலனே; விளியுருபு ஏற்ற பெயர். **அரங்கு** - சபை.

77. **காலைப் பருதி** - உதய சூரியன். **கதிர்** - ஒளிக்கற்றை. **கோலம்** - (இயற்கையும்) செயற்கையுமான பேரழகு. **பாலில்** - பால் போல். **பறவை** - சந்திர முகி எனும் பறவை. **புரந்திடுவேம்** - ஏற்றுப் போற்றுவம். **ஆலை** - கரும்பாலை.

78. **மண் தின் கணை** - மண்ணுண்ட (திருமாலாகிய) பாணம். **கணக்கை** - வகையை. **பல் இளித்து நின்றான்** - சிரித்து நின்ற சிவன். **புலவன்** - கவிராஜ பண்டிதர். **இனிது அட்டு இட்டாள்** - இனிதாகப் பாகம் செய்து பரிமாறிய அன்னபூரணி. **மடவார்** - கோபிகைகள். **கோமாளிக் கூத்தன்** - கண்ணன்.

79. **எம் ஆய்** - எம் அன்னை. **தம் ஆதரவால்** - தமது இயற்கைப் பேரன்பால். **குறும்பர்** - குறும்பு செய்யும் சிறுவர்; மலைவாணராகிய குறவர்.

80. **அன்னம்** - சோறு; அன்னப் பறவை. **ஐயம்** - பிட்சை. **மன்னன்** - கண்ணன். **பருப்பை** - பருப்பினை; பெருமையை. **உன்மத்தன்** - பித்துப் பிடித்தோன். **வாழ்வான்** - வாழும் சிவபிரான். **பலகாரம்** - சிற்றுண்டி.

81. **மலை** - இமயமலை. **வாரிமகள்** - திருமகள். **பேரா** - அழியாத. **சிலையை** - மலையை. **சிறை கொய்** - இறகுகளை அறுத்த. **கொடியோன்** - இந்திரன். **தாளாண்மை** - முயற்சி; திருவடி வீரம். **அலகில்** - அளவில்லாத.

82. **விபுதர்** - தேவர்கள். **போது** - மலர். **போதம்** - தெளிவு. **புந்தி** - உள்ளம். **கோது இல்** - குற்றம் இல்லாத.

83. **கரம்** - கைகள். **சரணம்** - அடைக்கலம் அளிக்கும் திருவடிகள். **பங்கம்** - பழுது. **பண்ணை** - மருதநிலம். **பயத்தால்** - பயனால்.

84. **உந்தை** - உம் தந்தையான சிவபிரான். **பாவை** - (சடங்கவி சிவாசாரியார்) மகள். **ஒருகால்** - ஒரு சமயம். **பவத்தால்** - பாவத்தால். **உறுத்த** - (கல்லும் மண்ணும் பொத்தி) வருத்த. **பாவை பலர்க்கு மணம்** - பொம்மைக் கலியாணம்.

85. **பல நெறி** - பல சமய வழிகள். **வகுத்து** - வகைப்படுத்தி. **குயிற்றி** - இயற்றி. **கோணை** - வளைவு.

86. **இடும்பை** - துன்பம். **மடவோர்** - அறியாமையர். **மலம்** - அழுக்கு. **புரிகம்** - செய்வோம்.

87. **நயப்புறு** - விருப்புடைய. **கயக் குழு** - கீழோர் கூட்டம். **மல இருள்** - ஆணவ இருள். **அரண்** - மதில். **கடம்** - மதநீர். **கவுள்** - கன்னம். **நிகளம்** - விலங்கு. **துகள்** - பொடி. **பொருப்பு** - (மலை போன்ற) கணபதி யானை. **உழிஞை** - உழிஞை மாலை. **பொருமாறு** - மோதுமாறு. **நொச்சி** - நொச்சிப்பூ. **பொறி** - (மதில் காக்கும்) யந்திரங்கள். **சிவத்தரு** - சிவக் கற்பகம்.

88. **உறும் அமுது** - உள்ள அமுதம். **பொறியரவு** - ஐம்பொறிப் பாம்புகள். **உரப்பி** - அதட்டி. **உறை** - மழைத்துளி. **மரு நிலம்** - களர் நிலம். **மசரதம்** - கானல் நீர். **வறள** - வற்ற. **அற்பு** - அன்பு. **நிரைத்து** - வரிசைப்பட வைத்து. **உரிய சமயம்** - தக்க பருவம்; வாய்மைச் சமயமுமாம்.

89. **உகம் உகம்** - யுகந்தோறும். **உமை** - உமாதேவி. **படியும்** - நீராடும். **பகவதி** - பரமேஸ்வரி. **தளை** - பந்தம். **பதவலி** - திருவடி ஆற்றல். **பொதிந்த நிதி** - சேம நிதி. **பொலங்கள்** - அழகுகள். **மதுகை** - ஆற்றல். **செகதலம்** - உலகம்.

90. **பொங்கு** - மிக்க. **கருமணி** - நீலமணி. **திரள் அனைய** - கூட்டம் போன்ற. **குஞ்சி** - குடுமி. **களம்** - கழுத்து. **பருதி** - சூரியன். **ஐராவதம்** - தேவலோக வெள்ளை யானை. **சிங்கல் அற** - சிக்கலற; குறை இலாதபடி. **மணி**

- நவமணி. **சீரா** - சிறந்த காமதேனு. **பரிச்சிகி** - குதிரையாகிய மயில். **அமுது உததி** - பாற்கடல்.

91. **ஒண் பொருள்** - புனித செல்வம். **மாதவர்** - சிறந்த தவசிகள். கனிவாய் நுகர அமுது தந்து எனக் கூட்டுக. **ஏவல்** - பணி. **தோம்** - குற்றம். **நிரயம்** - நரகம். **தொந்த தொந்தங்கள்** - பாதிக்கும் பந்தங்கள். **சந்ததம்** - எந்நாளும். **அவா** - ஆசை. **ஆறு பகை** - காம, குரோத, லோப, மோக, மாற்சர்யங்கள். **மிதித்தி** - மிதித்து விடு. **தரி** - தாங்கு.

92. **கடுக்கைத் தொடை** - கொன்றை மாலை. **அளி** - வண்டு. **தடினி** - நதி. **திரை** - அலை. **கலைமான் மறி** - மடங்கி நிமிர்ந்த கலைமான். **கனல்** - மழு. **உபய பதம்**. இரு திருவடிகள். **கொட்டு** - தாளம். **சுரர்** - தேவர்கள். **முடுக்கி** - விரைந்து.

93. **மதியம்** - சந்திரன்; **அம்** - பெயர் விகுதி. **பொன்றா** - கெடாத.

94. **தழங்கும்** - ஒலிக்கும். **முழவம்** - மத்தளம் எனும் பறை. **அரங்கம்** - சபை. **பண்ணை** - மகளிர் விளையாடும் இடம் கூட்டம். **அகவல்** - அகவலிசை. **மழைக் கலிப்பு** - மேகங்களின் மொய்ப்பு. **கா** - சோலை. **புள்** - பறவை.

95. **அவம்** - பாவம். **அடவி** - காடு. **புலன்** - ஐம்புலன். **அறவே** - முழுதும். **பவமாயம்** - மாயாப் பிறவி. **மழுகா** - மழுங்காத. **உறுதி** - வைராக்யம். **பரித்து** - தாங்கி. **புடை** - பக்கம். **மணி மன்றுள்** - இரத்தின சபையுள். **ராஜ ராசேகரன்** - மன்னர் மன்னன். **பொன்றாது** - கெடாதபடி.

96. **இது** - இப்பிறவிப் பிணி. **பக்குவம்** - பரிபாக காலம். **பரிவினால்** - அன்பொடு. **மருத்துப் பை** - மருந்து வைத்திருக்கும் பை; விபூதிப்பை. **பொடி** - பஸ்மம்; திருநீறு. **மணி** - ஜபமாலை. **ஆறெழுத்து** - சடக்கரம்.

97. **பவ்வம்** - (பாற்) கடல். **துரங்கம்** - குதிரை. **இரதத்தன்** - இந்திரன். **ஓதிமத் தேரவன்** - அன்ன வாகனப் பிரமன். **பறவை** - கருடன். **கடி** - காவல். **மனோரதம்** - மன விருப்பம். **சுதா** - மகனே. **செவ்வி** - அழகு. **முன்றில்** - திருமுற்றம்.

98. **கன்றி** - பகைத்து. **புதைத்து** - மூடி மறைத்து. **படலம்** - திரை. **வாள்** - வாள்படை; ஒளி. **துரந்து** - விரட்டி. **அடுதிறல்** - அழிக்கும் ஆற்றல். **கதிர்** - சூரியன். **மகன்** - பாநுகோபன். **உடல் பனித்து** - உடல் நடுங்கி. **தென்திசை** - யமபுரம்.

99. **சூர் மகளிர்** - அழகு காட்டிப் பின் அச்சுறுத்தும் வன தேவதைகள். **பாசாடவி** - பாசமாகிய அடவி; **அடவி** - அடர்ந்த காடு. **உழுவை** - புலி. **வழுவை** - யானை. **விருகம்** - விலங்குகள். **புல்** - அல்பம். **தூறு** - புதர்கள். **கல்லி** - பெயர்த்து. **பட்டி** - ஆள்வார் இல்லாத மாடு.

100. **தவாதன** - அழியாதன. **தாஇல்** - குற்றமிலாத. **தமசு** - இருள். **நிவந்த ஆதரவால்** - உயர்ந்த காதலால். **அகக் கோயிலில்** - மனக்கோயிலில். **முயக்கம்** - கூட்டம். **உண்மை ஞான இன்பு** - சச்சிதாநந்தம்.

101. **அளி** - கருணை. **தோளணி** - வாகுவலயம்.

102. **பரந்த** - பரவிய. **பண்பு** - தன்மை. **புன்பணி** - அற்பமான வேலை. **நிரந்த** - வரிசைப்பட வந்த. **நிரப்பு** - வறுமை. **உரம் தவாத** - வலி கெடாத.

103. **அலகிலா** - அளவு இல்லாத. **பல்கி** - நிறைந்து. **மிடி** - வறுமை.

104. **மலைவில்லியார்** - சிவனார். **நுதல்** - நெற்றி. **பசும் கொடி** - பார்வதி. **தொண்டற்கு** - அர்ச்சுனனுக்கு. **நாரணன்** - கண்ணன். **முனிவரன்** - அகத்தியர். **இபமகட்கு** - தேவயானைக்கு. **மான் மகட்கு** - வள்ளியார்க்கு. **உம்பல்** - யானை. **சோதர** - தம்பியே.

